

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 30

מיום ראשון, י' באלול תשס"ו, 3.9.2006

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

בונוס- זה פן לפרוטוקול!

- * ביצוע פרוטוקולים בישיבות
- * תמלול קלטות
- * עריכה לשונית
- * תרגומים
- * מערכות הצבעה ממוחשבות
- * השבחת פסי קול וניקוי רעשים

רח' יצחק שדה 34 תל-אביב, ת.ד. 51656, טל 03-5373237, פקס 03-6393860, voton@netvision.net.il

פרטיכל מס' 30 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, י' באלול תשס"ו, 3.9.2006, בשעה 19:00

משתתפים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גב' נורית אבנר	- סגנית ראש העיר
מר דוד יצחק	- חבר מועצה
מר אליעזר בר	- חבר מועצה
עו"ד יעקב (פיפו) זילברשטיין	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר משה אורי לוין	- חבר מועצה
גב' נירה פולקמן	- חברת מועצה
יצחק קאול	- חבר מועצה
גב' עליזה תמרי	- חברת מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה
מר ישראל טל	- חבר מועצה
גב' אורנה אוסטפלד	- חברת מועצה

חסרים:

- מר אהרון גליל - חבר מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל העירייה
גב' אורית פפר	- גזברית העירייה
עו"ד יצחק גל-אור	- היועץ המשפטי
מר ערן זמיר	- מבקר העירייה
אדר' טלי שמחה אלקיים	- מהנדסת העירייה
מר טל עזגד	- ע. ראש העירייה
גב' מיכל מנקס	- מנהלת אגף החינוך
מר פאר נדיר	- יו"ר ועד ההורים היישובי
גב' אורלי פרומן	- מנהלת המחוז במשרד החינוך
מר שאול כמיסה	- ראש המועצה המקומית חצור הגלילית
אהוד וינוגרד	- נציג הנוער

על סדר היום:

חלק ראשון

1. פתיחת שנת הלימודים תשס"ז.
- דבר ראש העירייה – יצחק רוכברגר.
- דבר מנהלת אגף החינוך – מיכל מנקס.
- דבר יו"ר ועד הורים יישובי.
- דבר נציג הנוער – אהוד וינוגרד.
- סיכום ראש העירייה.

חלק שני

2. שאילתות.
 - א. ע"י דוד יצחק בנושא שיטור משולב.
 - ב. ע"י דוד יצחק בנושא הערכות למלחמה.
 - ג. ע"י אלי בר בנושא אנטנה סולארית בקרבת בית ספר קלמן.
3. אישור אימוץ רמת השרון את חצור הגלילית בהשתתפות מר שאול כמיסה ראש המועצה המקומית חצור הגלילית.
4. דיווח של אורי לוי על הסכם ניהול קבוצת הכדורגל ואישור המליאה.
5. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות.
6. ביטול פסק דין גנין בבית המשפט העליון – יוצג על ידי היועץ המשפטי עו"ד יצחק גלאור.
7. אישור המלצות ועדה להחזר הוצאות משפט.
8. מינוי מהנדסת העירייה הגב' טלי שמחה אלקיים כנציגת העירייה לרשות נחל הירקון.
9. אישור המליאה לחבר המועצה דוד יצחק כחבר בוועדות במקומה של נעמי זהר.
 1. ועדה לקידום מעמד הילד.
 2. ועדת קניות.
 3. ועדה לשימור אתרים.
 4. ועדת ביקורת.
 5. ועדת כספים.
 6. ועדת מכרזים.
 7. ועדת חזות העיר.
 8. ועדת תמיכות.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

10. אישור הקצאת גן התאנה למתנ"סים. מצ"ב פרוטוקול ועדת ההקצאות
קרע.
11. אישור פרוטוקול ישיבה של חברה כלכלית.
12. שונות.

מר יצחק רוכברגר: אני שמח לפתוח את ישיבת מליאת מועצת העיר שמספרה 30. אנחנו נחלק היום את הישיבה לשניים – החלק הראשון מיועד לנושא החינוך, פתיחת שנת הלימודים היום, ולאחר מכן נעבור לנושאים הרגילים, הנושאים שעל הפרק, כפי שהחברים קיבלו את הנושאים מבעוד מועד.

1. פתיחת שנת הלימודים תשס"ז.

מר יצחק רוכברגר: ברשותכם, כמה מילים לעניין החינוך, לעניין פתיחת שנת הלימודים היום, ההיערכות שלנו במהלך התקופה והתפיסה והמדיניות שלנו לאורך 3 השנים. אני אעשה את זה בקצרה מאוד, כי אחריי תדבר מנהלת האגף, מיכל מנקס, עם סקירה, ואחר כך הרצל ייתן סקירה על מערך השיפוצים. הכל ויזואלי, נוכל לראות ולהתרשם ממה שקורה במערכת. נמצאים פה חברי מועצת העיר, מפקחים, מפקחות, מנהלת המחוז אורלי פרומן, מנהלת האגף, מנהלי ומנהלות בתי הספר, הנהלות בתי הספר, גני הילדים ומועצת הנוער, הנוער שנמצא פה, גם אתם תתייחסו לדברים שעל הפרק, כבר תיאמנו, וכמובן פאר נדיר יו"ר ועד ההורים היישובי וועד ההורים היישובי שנמצא פה, לרבות ועד ההורים של גני יול"א.

פתחנו את שנת הלימודים לאחר תקופה של המלחמה, של חודש שרמת השרון היתה עסוקה, למרות שתודה לאל, אנחנו לא היינו תחת אש, אבל רמת השרון היתה כמרקחה, יחד עם מערכת החינוך שלנו ויחד עם בני הנוער שלנו, בנושא היערכות, עזרה, תמיכה וסיוע ליישובי הצפון. אני חושב שאות כבוד לרמת השרון ולמשפחות, אני מוצא הזדמנות לומר גם למשפחות ברמת השרון, שאירחו משפחות מהצפון, והדבר הזה נעשה כבר ביום השני למלחמה, כשאני פניתי למיכל מנקס וביקשתי, למרות החופשה, שבני הנוער שלנו יפתחו את

בתי הספר ויתקשרו למשפחות על מנת שמשפחות יואילו לקבל משפחות מצפון הארץ, ובמהלך של יום שישי, בין השעה 9 בבוקר ל-12, כ-250 או 270 משפחות ניאותו לפתוח את לבן ואת ביתן כאן ברמת השרון. על זה ועל הפעולות הנוספות של האיסוף, של התרומות ושל הפעולות האחרות שנעשו כאן, והקליטה של המשפחות, אני רוצה להודות למערכת החינוך, למתנ"סים ולכם, בני הנוער, על העבודה שהשקעתם ועשיתם, אות כבוד לעיר הזאת, אני חושב שכולנו צריכים להיות גאים ואנחנו גאים בכם ותודה על כך. אגב, בהמשך נתייחס לנושא נוסף של אימוץ או שיתוף פעולה שלנו את המועצה המקומית חצור הגלילית, ראש המועצה שלהם יגיע יחד עם מנהל אגף החינוך שלהם, הם יהיו פה ואנחנו נשתף פעולה איתם, גם במסגרת חינוך וגם במסגרות אחרות. זה יהיה על סדר היום גם.

פתיחת שנת הלימודים, בסך הכל ובגדול, נפתחה כאן בצורה טובה וטובה מאוד. ישנם תמיד איזשהם דברים קטנים שאתה יכול תמיד להגיד: יכולתי לעשות יותר. אני יודע שעשינו את המקסימום, אבל עדיין יש לנו דברים קטנים שאנחנו צריכים לפתור, למשל בנושא שיפוצים, היארכות של השיפוצים. השקענו השנה כ-8 מיליון שקל במערך השיפוצים, הן בגני הילדים והן בבתי הספר, ואני אומר לכם כבר מראש – לא מספיק. 8 מיליון, בשנה שעברה השקענו גם כן הרבה כסף, 5 מיליון, וזה עדיין לא מספיק. אנחנו נמשיך עם התהליך הזה גם במהלך השנה ושנה לאחר מכן. אבל השקענו באמת נתנו את הכל, כאשר הגענו לפתיחת שנת הלימודים ולא הכל מוכן. אנחנו עדיין נמצאים בעיצומן של עבודות ועיצומם של שיפוצים. די אם אני אומר על בית ספר קלמן, שאנחנו עושים שם הצללה, ממש עכשיו זה קורה. היו עיכובים גם בגלל המלחמה, כי אנשים לא היו, היו בצו 8, זה עיכב אותנו, לא יכולנו לקחת אחריות על עצמנו ללכת למהלכים שלא על ידי מכרזים, ועם כל הכבוד, בעניינים האלה מאוד היינו צריכים להיות זהירים.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

אני הנחיתי את המערכת מאז שאני נכנסתי לתפקידי, שאני לא מסתפק רק בכך שאנחנו נטפל בילדים מצוינים ונטאטא מתחת לשטיח את הבעיות של ילדים חלשים, וישנם גם ילדים חלשים או ילדים מתקשים, ואנחנו במהלך השנים מטפלים בכל ילד וילד, כולל גם השנה. זה אומר שאנחנו הוספנו, ומיכל בטח תתייחס לזה, שעה נוספת לשעת חברה, לחינוך, לערכים, גם בתיכונים וגם בחטיבות הביניים, נתנו גם תוכניות ייחודיות שאושרו ואומצו על ידי משרד החינוך. על כך, אורלי, אני רוצה לומר לך תודה גדולה על כך שאת, יחד עם הצוות, משתפים פעולה אתנו בצורה בלתי רגילה, וכמעט אפשר לומר שאתם מקבלים כל רעיון ויוזמה שלנו, וזה לברכה, כי שיתוף פעולה כזה מביא רק נחת וטוב לילדינו. ועל כך אני באמת רוצה להגיד תודה גדולה לשיתוף הפעולה עם המשרד. אגב, אני חייב לציין, אולי אני לא עושה את זה בסדר כרונולוגי מסודר, אבל אני יכול לומר שאנחנו גם מומלצים על ידי המחוז לקבל את פרס החינוך לשנת 2006, פרס חינוך ארצי. אני מאמין ומקווה שאנחנו גם נקבל את הפרס הזה. אנחנו בהחלט ראויים לו.

דבר נוסף שאני רוצה להתייחס אליו זה נושא האלימות. אני הנחיתי גם בשנה שעברה, וגם השנה, על נושא האלימות של בני הנוער וגם ילדים – ואני לא מדבר כרגע על ילדים בגילאים מסוימים, מבחינתי זה יכול להיות מהגן – לנהוג בכל מקרה של אלימות בצורה שאינה משתמעת ואינה מתפשרת. כמובן, על פי ההוראות ועל פי הכללים שמשרד החינוך מתווה ואומר. ישנם כללים ברורים איך מטפלים בנושאים. אבל, אני מבקש ואני אומר, ואני יודע שהיו מקרים, ואני אתייחס לזה גם עכשיו, כי התייחסתי לזה בכנס של מנהלים ומורים בבית ספר אורנים, שהיה לפני שבוע. עם כל הכבוד להורים ועם כל הכבוד לקולות שהורים משמיעים, אני לא אתפשר ואני לא אסכים שמנהל בית ספר או מורים יתפשרו על נושא האלימות. אני בהחלט אלך בזה בצורה הכי ברורה. ואני אומר את זה על רקע העובדה שהיה מקרה מסוים, שאני הייתי

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

מיודע כמעט מלכתחילה, בנושא של ונדליזם ואלימות שהיה בבית ספר הדר, וקמו קבוצה של הורים, ועם כל הכבוד לקבוצת ההורים, שאני מאוד מעריך ומוקיר אותם, הלכו עם עליהם, בדרך של עיתונות ובדרך אחרת כנגד המנהלת, והמנהלת קיבלה ומקבלת גיבוי ממני בדרך הפעולה שלה, וכל מורה וכל מנהל ימשיך לקבל את הגיבוי הזה. אז אני מבקש בעניין הזה באמת לא להתפשר, כי אנחנו חייבים למגר את הנגע הזה. אגב, בנושא הזה, רק שתדעו, יש לנו את ראש הרשות למלחמה בסמים, באלימות ובהתמכרויות, את פזית הק, ואני מבקש ליידע אותה בכל מקרה קטן כגדול, על מנת שהדברים האלה יהיו מטופלים בצורה טובה. אין לי עניין ואין לנו עניין לקחת ילד וישר להוביל אותו, חלילה, למשטרה. לא זאת הכוונה. ואין לנו גם כוונה להשעות ילד. אבל כמובן שכשהדברים הם דברים חורגים, צריך לקבל טיפול טוב, יסודי, ברור, אחד לאחד.

דבר נוסף, התנדבויות: נמצאים פה נציגים של מועצת הנוער ומועצת התלמידים, בני הנוער שלנו ברמת השרון ראויים לכל ברכה מבחינת ההתנדבות, הפעילות, השותפות שלהם עם העירייה, עם הקהילה. דבר מבורך, יוצא דופן. אני אומר לכם שבכל מקום כולנו צריכים להגיד "שאפו" ולהוריד כובע בפניהם. אז אני אשמח וארצה להיות שותף למהלכים הנוספים במהלך השנה, יחד אתכם, ואין לי ספק שהשמים זה הגבול מבחינתכם ועל כך אני מברך. אתם גם תתייחסו לכך.

נושא של הטיפול בילדים חלשים, ילדים שזקוקים לטיפול מיוחד: לא נחסוך, לא חסכנו ואנחנו משקיעים משאבים בנושא הזה. אני יודע שפה ושם יכולים להיות באגים, אני יודע שפה ושם יש כבר באגים. אנחנו נפתור את העניינים האלה מיידית ככל שניתן, אפילו עוד הערב, כדי שכל ילד במערך החינוך של רמת השרון יהיה רשום ברמת השרון ככל הניתן, ושככל הניתן תהיה אפס נשירה. לא חסכנו. הורדנו את רף ממוצע התלמידים בכיתה. אני לא אכנס לכל

הדברים שמיכל צריכה לומר. בכיתות א' הורדנו את רף התלמידים בכיתה לכדי 25 תלמידים ופתחנו שתי כיתות נוספות – גם באמירים וגם בבית ספר אורנים. ככל שהיה דרוש וככל שיידרש, בעניין הזה אנחנו לא חוסכים. אנחנו חייבים ליצור סביבה ואקלים טוב לילדים, על מנת שיוכלו ללמוד בצורה הכי טובה והכי ברורה.

היו אי אלו קלקולים, פרסומים ואי הבנות בנושא גני יול"א. גני יול"א אמנם מופעלים על ידי רשת המתנ"סים, אמנם מנוהלים פה ושם, נקרא לזה, על ידי רשת המתנ"סים, אבל כמובן, בשיתוף פעולה עם עיריית רמת השרון. אני יכול לומר שהעניינים האלה והקלקולים האלה באו על סיומם. גני יול"א ממשיכים לפעול באותה מתכונת, לא היתה שום כוונה לשנות את המתכונת, ואני שמח שגם גני יול"א נפתחו היום בצורה סדירה, בצורה אחראית ובוגרת, ואני גם כאן אומר לוועד ההורים של יול"א שידיי תמיד מושטות ותמיד אני לרשותכם ולצדכם, גם אם יש כאלה או אי אלו מחלוקות וויכוחים, כל העניינים האלה הם לטובת הילדים, לטובת המערכת, ואני לא אראה ולא רואה בזה, חלילה, איזושהי וכחנות אישית, ואני שמח על כך שגם הנושא הזה בא על פתרונו. אני מבין שגם היום התביעה שהגשתם הוסרה, אז ידינו מושטות, לבנו פתוח ונעשה הכל למען הילדים שלנו.

אני חושב שבסך הכל אני הקפתי את מכלול הנושאים, כשבהזדמנות הזו תרשו לי להודות לסגניתי, נורית אבנר, שהיא גם מחזיקת תיק החינוך. אני רוצה להודות לה על שיתוף הפעולה, על היומיום, על השעות שאת משקיעה, נותנת ועושה, מהלב ובאהבה גדולה. אז על כך תודה אישית שלי. תודה לכם, אנשי המערכת. תודה לך, מאיר, על שיתוף הפעולה, הגם שאתה לא ממש מתעסק פרופר בנושא חינוך, אבל אתה תמיד נמצא לידי, ובכל מילה ובכל צרה שמגיעה אלינו אתה נמצא תמיד לידי. תודה לך המנכ"ל, הרצל, אני יודע

שעבדת בתנאים מאוד קשים, גם אתה היית מגויס במהלך המלחמה, אנחנו אחרי העניין הזה. תודה לכולם.

אני אבקש, ברשותכם, את מיכל לעלות ולהציג את עיקרי תוכניות החינוך ואת הנושאים שבענייני החינוך. בבקשה.

גב' מיכל מנקס: ערב טוב לכולם, מכובדיי, חברי מועצת העיר, מנהלת מחוז תל אביב אורלי פרומן, איזו התרגשות, שמואל גרוס מפקח המחוז, נבחרת המחוז, הפיקוח, חנה ויסוקר יו"ר צוות עיר, מנהלי בתי ספר, אגף החינוך שלי, מנהלי מחלקות, עמיתים, יושבי ראש, ועדי הורים, ועד הורים יישובי, מועצת נוער האחת והיחידה. ערב טוב. אני מתרגשת לפתוח את שנת הלימודים תשס"ז, לא פשוט, עברנו קיץ קשה. עבדנו קשה ונמשיך לעבוד קשה. מאחורינו, בריבוע משמאל, יש מי שזה מעלה בפניו חינוך, ולא יעזור, המטרה הראשונה בחוק החינוך לחנך אדם, להיות אוהב אדם. זה המוטו, זה חלק ממה שהוביל אותנו, צוות העיר, לגבש את החזון שמובא בפניכם, ואני לא ארחיב ובוודאי לא אקריא. חזון זה משהו שצריך לשאוף אליו, להגיע אליו ולעשות הכל בכדי לממש את המטרות שלו.

מזכיר לי את הסיפור של עליסה בארץ הפלאות. באחד הפרקים מגיעה עליסה לצומת דרכים ושואלת את השפן: באיזו דרך עליי לבחור? הוא עונה לה בשאלה: לאן את רוצה להגיע? עונה לו שממש לא אכפת לה. ותשובתו מובאת פה בפניכם: אם לא חשוב לך לאן את רוצה להגיע זה ממש לא חשוב באיזו דרך תבחרי. אז כן, אנחנו יודעים לאן אנחנו רוצים להגיע, וכמו שאיציק אמר, הפרט הבודד, הקטן, במונחים של מערכת, לאן אנחנו רוצים להביא אותו. אנחנו רוצים להביא אותו למקום של מימוש עצמי, למקום של אחריות, למקום של אהבת עצמו, החברה, הנתונה, חברה בריאה.

אז איך מגיעים לשם? הבטחתי שנעשה את זה מהר. אנחנו מתמקדים ב-4 צירים: מסגרות למידה מותאמות וייחודיות בתוך מוסדות החינוך, אנחנו

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

גאים להיות עם מספר רב והולך וגדל של מסגרות מותאמות, אם זה כיתות 'אומץ', כיתות מב"ר, כיתות 07, חינוך מיוחד. אנחנו פותחים השנה שתי מסגרות חדשות בתיכונים בשכבה י', 3 יחד בשני התיכונים – כיתת מב"ר, כיתת 'אומץ' וכיתת 07. בחטיבת הביניים, בכל אחת משכבות הגיל, אותה כיתת 07 שתעלה ברצף לתיכון. אנחנו השנה פתחנו את הכיתה בעלומים, בשנים הקודמות נפתחו הכיתות בחטיבת קלמן. הגנים שלנו, גן תקשורתי וגם שפתי, וכמובן שלראשונה איזושהי חזרה, שאנחנו בוודאי בעיריית רמת השרון שמחים עליה, מדמה של פתיחת כיתות לחינוך מיוחד בבתי הספר היסודיים. ככל שהדבר תלוי בנו, במשרד החינוך ובעיריית רמת השרון, נפתח כמה שיותר מסגרות כאלה. אנחנו רואים איזושהי פתיחות בקרב ההורים, שבוודאי רוצים שילדיהם יהיו ברמת השרון, כך גם אנחנו.

מבחינת מסגרות הלמידה ומערך התמיכה העירוני, אני אדבר על שני מישורים: אנחנו עובדים בשיתוף פעולה בין-מערכתי, אנחנו מאמינים שמיטב הכוחות נמצאים בתוך מוסדות החינוך, בתוך בתי הספר. האמת החינוכית והמקצועית נמצאת שם. עם זאת, אנחנו עוטפים אותם במערכים ובשיתופי פעולה, בחיבוקים הן של מפקחי משרד החינוך, הן של אנשי אגף החינוך. אנחנו מרחיבים את שיתופי הפעולה עם אגף הרווחה, עם קידום נוער. אנחנו מתווים מערכים מותאמים עם השירות הפסיכולוגי, עם מרכז 'רקפת' וכמובן עם כל הגורמים בעיר, מבוקר עד ערב, בכדי לתת את אותו מערך טיפולי מסייע כדי להזכיר לכם להביא למימוש החזון.

ברמה העירונית, פתיחה של מרכזים ותוכניות, אם זה מרכז 'רקפת' לטיפול בתלמידים בעלי לקויות למידה, שהתקציב שלו הולך וגדול. מרבית התקציב שלו הוא למימון ולסבסוד טיפולים של תלמידים שאין ידם משגת. אם אנחנו מדברים על מרכז 'רמון' – טיפוח ילדים מוכשרים בגיל הגן. בשנה שעברה, כאמור, נפתח המסלול לגילאי גן חובה, משהו חדשני בארץ, פיילוט של משרד

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

החינוך. שיתוף פעולה הדוק בין מחוז תל אביב, עיריית רמת השרון והמחלקה למחוננים בירושלים. הצלחנו לשכנע אותם שתוכנית בוקר היא זו הראויה גם לילדי הגן. אנחנו השנה עולים לכיתה א', ילדי כיתה א' בסוף יום לימודים ימשיכו את התוכנית ואנחנו בהחלט מגלים גילויים, גם במהלכי האיתור, שאני מניחה שלמי שיש זמן וזה מעניין אותו יהיו ממצאים למחקר מעניין. אנחנו גילינו, וזה משהו שלא נבדק כי אין תוכנית כזו בארץ, ש-50% בנות אותרו, מה שלא קורה כשהאיתור נעשה בכיתה ב' – אנחנו מדברים על שליש בנות ושני שליש בנים, ודי משלימים עם העובדה שככה זה, שינויים במבנה המוח. אז גם זה איזושהו נתון שאפשר לבדוק.

מבחינת המשאבים, מבחינת תוכניות העשרה – מגוון של גורמים שאנחנו עוטפים בהם את התלמידים, אם ברמה הפרטנית ואם ברמת הכיתה, ברמה המוסדית וברמת העיר. אנחנו מוסיפים כ-2 מיליון שקלים לשעות תש"ר – תגבור שעות רשות. לשעות חינוך בחטיבות הביניים השעה השלישית היא כבר דבר ברור מאליו. לראשונה, כמו שציין ראש העירייה, בשנה הבאה שעת חינוך נוספת בשכבה י', ואתם יודעים שמה שנותנים לא לוקחים, בוודאי שב-י"א אנחנו כבר נתרגל. קרן מלגות למשפחות שאין ידן משגת, בהוצאות הקשורות לחינוך, בהוצאות לחינוך הפורמלי, החינוך הבלתי פורמלי ואף לחוגים. קרן שהתקציב שלה הוגדל בכ-80,000 שקל לשנת התקציב 2006, מנוהלת בשיתוף של אגף החינוך ואגף רווחה, ואנחנו אכן מנצלים את מרבית הכסף שיש בה, אם לא חורגים, וגאים בכך.

מבחינת תוכניות העשרה, בוודאי שיש תוכניות ממשיכות, אמרנו – מה שנותנים לא לוקחים, אז אני לא אחזור עליהן. את הריקודים, שהצליחו כל כך בבתי הספר היסודיים, אנחנו מרחיבים – ריקודי עמים בשכבת כיתות ד', ה' ו-ו' ירקדו ריקודים סלוניים. אנחנו מתחילים בתוכניות נוספות – תוכניות מורשת פרי בנייתם של מפקחים במחוז תל אביב, מורשת בבתי הספר

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

היסודיים ובתיכונים, בעל יסודי. מדעים, מרכז מדע לגיל הרך. והשנה נציין בפעילות משותפת של בית יד לבנים ואגף החינוך, נציין מרכז למידה או חידון יישובי, אנחנו עוד בוחנים את הנושא, לציון 40 שנה למלחמת ששת הימים ולזכר הנצחת הנופלים בני רמת השרון.

קצת נתונים: מה יש לנו פה במערכת? אנחנו מדברים על 6,960 תלמידים בכל מוסדות החינוך – הממלכתי, הממלכתי-דתי והחרדי, מגיל 3 ועד 18. קיטון של 33 תלמידים בסך הכל במערכת, ב-224 כיתות. בטבלאות שלפניכם אפשר לראות התאמה כמעט אחד לאחד של מספרי הכיתות, ונתחיל בכיוון השעון: 1,118 תלמידי גני הילדים ב-39 כיתות גן. אנחנו גדלנו ב-3 כיתות גן בסך הכל. הביקוש ליול"א גדל מדי שנה, והשנה נפתחו 5 גני יול"א נוספים בעיר, אנחנו עם 25 גני יול"א במערכת. השנה לראשונה פתיחה של גן טרום-טרום חובה ממלכתי-דתי, בסיוע מאוד גדול של רבים וטובים מהאנשים שיושבים כאן ואנחנו גאים ושמחים לפתוח אותו. אנחנו בהחלט רואים מגמה משמחת בהקשר של גני הילדים, יש עלייה של מספר הילדים בכל אחת משכבות הגיל, בעיקר גידול במבקשים לפקוד את הגנים הציבוריים בגילאי 3. אנחנו עם כ-49 ילדים יותר בתחום הגיל הזה, ולכן אנחנו רואים בזה בהחלט איזושהי הצבעה ברגליים על המערכת הציבורית שלנו.

כיתות א', עם כיוון השעון – 2,523 תלמידים בחינוך הממלכתי בששת בתי הספר שלנו, 87 כיתות, תוספת של 2 כיתות משנה שעברה. כאמור, אחת כיתה חינוך מיוחד שנפתחה השנה בבית ספר אמירים בכיתה א', ועוד כיתה בסך הכל הכיתות. ממוצע הילדים, כמו שאמר ראש העיר, בכיתות א' השנה, הוא 25 ילדים בכיתה. בשנה שעברה, כדי לסבר את האוזן, 28, ולפני שנתיים 29 ילדים בממוצע בכיתות א'. כאמור, 413 ילדים עלו לכיתה א' ב-16 כיתות רגילות.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

חטיבות הביניים: יש לנו 1,328 תלמידים, גידול של 41 תלמידים ב-44 כיתות, תוספת של כיתה בסך הכל. החידושים בחטיבות הביניים: הפתיחה של כיתת החינוך המיוחד בחטיבת עלומים וכיתת ספורט לאתלטיקה קלה נוספת בחטיבת הביניים עלומים במימון הרשות, וכמובן בתמיכה של משרד החינוך. אנחנו מדברים על שתי כיתות אתלטיקה קלה שיהיו בחטיבת עלומים החל מהשנה, בהתאם לביקוש. אגב, הפתיחה היתה בהתאם לכישורי הילדים.

בתיכונים: 1,725 תלמידים ב-54 כיתות. יש לנו קיטון של כ-150 ילדים בתיכונים. הקיטון נובע ממספר סיבות, ובעיקרון עצם העובדה שילדי חטיבת הביניים אורנית לא ממשיכים להגיע לרמת השרון. אנחנו יכולים לומר בלב שקט ומלא – תיכוני רמת השרון לילדי רמת השרון בראש ובראשונה. 6 כיתות רגילות פחות בתיכונים, ועלייה של 2 כיתות ייחודיות יותר. אנחנו מדברים על 9 מתוך 12 כיתות שנמצאות מ-ז' ועד י"ב בחינוך העל יסודי.

ואם אמרנו חזון, ואם אנחנו מדברים על הפרט ואנחנו מדברים על האדם שאנחנו רוצים לחנך, אנחנו לא עושים את זה בלי הישגים, אלא שאני מאמינה שהסביבה, הקרבה והשייכות של כל אחד ואחד מהילדים, בוודאי תוביל להישגים בלימודים. אי אפשר שלא להתייחס לנתונים המדהימים שיש לנו ברמת השרון בהקשר של הבוגר ותוצאות הלמידה בתיכונים. אחוז הזכאות הגבוה של שני התיכונים בעיר הוא 76%, כשמרבית ילדי כיתות ט', אנחנו שואפים שכ-100% ואנחנו כמעט ומגיעים, עולים לכיתות י' בתיכונים. המנהלים, ובהחלט מוכחים לציין לשבחם, לראשונה בשני התיכונים הגישו 100% מהלומדים ב-י"ב לבגרות. זה נתון מעורר גאווה בהחלט בילדים, אבל בעיקר במנהלים ובצוותים החינוכיים, שיכלו בוודאי להעלות את אחוז הזכאות לולא היו מגישים את כל התלמידים. האמונה בילדים והאמונה בצוותים, אני בטוחה שהובילה ותוביל להמשך ההצלחה שלהם. קליטת מרבית התלמידים, הגשת 100% מהתלמידים בשני התיכונים לבגרות, יחד עם הנשרה

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

זעומה. ושאני לא אובן לא נכון – כל ילד הוא עולם ומלואו וכל ילד ראוי שיסיים את 12 שנות הלימוד, ובוודאי עם תעודת בגרות, אבל מדו"ח שקיבלתי לידי לפני כמה ימים מהיחידה לביקור סדיר, בשנת תשס"ו שהסתיימה נשרו מכיתה ז' ועד י"ב 3 ילדים מהמערכת ברמת השרון. 3 מכמעט 4,000 תלמידים, אני חושבת שזה ראוי לציון ויותר מזה.

איכות תעודת הבגרות: כנס חולון שהיה לפני כמה ימים, בוודאי קראתם בעיתון, מי שלא פקד אותו, מדברים על שינוי בשיטת חישוב הזכאות לבגרות, או לפחות שינוי בהתייחסות לבתי הספר התיכוניים, או בתוצאות שלהם. בוודאי שהפרמטרים שצינתי עד עכשיו מצוינים בשינוי המיוחל, ואני רוצה להוסיף עליו עוד נתון, שגם עליו דובר – תנאי הסף לאוניברסיטאות: הכניסה לאוניברסיטה היא מדד שבוודאי לא בא לידי ביטוי באחוז הזכאות לבגרות. ברמת השרון בשנה שעברה 98% מהזכאים לבגרות עמדו בתנאי הסף בכניסה לאוניברסיטאות. זאת אומרת, תעודת בגרות איכותית וראויה.

ואם תיכונים, לא יכולה שלא לציון – מנהלת המחוז מעמידה בכל שנה מועמדים לקבלת פרסים למצטיינים. צוות העיר רמת השרון החליט להמליץ על מועמדת יחידה. החליט, המליץ וזכה. גב' גילי מליק, מנהלת תיכון רוטברג, נבחרה על ידי הוועדה המחוזית כמנהלת מצטיינת אחת מכמה מנהלים, אבל את רק שלנו ואת האחת והיחידה בשנה זו. אז ברכותיי, גילי.

אני עוברת לתשתיות. כמו שהובטח, יש פה מצגת של היערכות לוגיסטית, אבל בכמה מילים: אנחנו נערכנו ב-8 מיליון שקל לשיפוץ ושידרוגים. מדובר בבטיחות, שדרוג שוטף ופיתוח. על קצה המזלג – לראשונה תב"ר ייעודי לבטיחות על סך מיליון וחצי שקל. חלונות, דלתות, ביקורות חשמל, הם דבר ברור מאליו, כבר כרוטינה. מבחינת השידרוג וההצטיידות – שולחנות, כסאות, השנה מיליון שקל הצטיידות מחשבים בחודשי הקיץ, אני מקווה שהכל כבר יסתיים וכל הרישיונות כבר יסתדרו וכו'. חצרות, מגרשים והצללה היו בעין

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

הפיתוח השנה, וכשגרה כבר אפשר לומר, 5 גני ילדים בכל שנה ישופצו שיפוץ עמוק וכן בית ספר אחד לפחות. אני לא ארחיב בעניין הזה. כמו שאמר ראש העירייה, לא סיימנו את כל העבודות, אבל אנחנו בהחלט לא מרפים וגם לא עוצרים, ולא נחכה לקיץ הבא, אנחנו נמשיך בנושא הזה.

אני חושבת שלא צריך להמשיך ולומר, אנחנו מועמדים לפרס החינוך הארצי, על פי המלצתה של מנהלת מחוז תל אביב. חלק מהדברים החמים שהיא כתבה בחוברת שנשלחה לוועדת הפרס מצויים לפניכם. אני גאה לעמוד בראש מערכת שמוערכת, אבל זה לא קורה לבד. לפני שנמשיך לשקופית הבאה, מה זה פרס החינוך הארצי? רבותיי, יושב פה הקהל שמגיע לו הפרס הזה – מנהלות, הנהלות, מורים, מפקחים, הורים, שותפי תפקיד, חברי מועצת העיר התומכת וכמובן מנהלי המחלקות. הפרס הוא של כולנו, ואני בטוחה שנקבל אותו.

אני רוצה לסיים במדיניות הלכה למעשה. זוכרים שאנחנו רוצים לחנך אדם להיות אוהב אדם, והמילים המצוטטות פה נכתבו אליי על ידי תלמידת תיכון שחזרה ממשלחת של בית חרושת לחיוכים, אחד מהרבה מאוד מפעלי נוער מתנדב שהיו פה בקיץ, ואני ממש לא ארחיב, למרות שזה מרגש ומחמם את הלב. אני חושבת שאם אנחנו רוצים לחנך אדם להיות אוהב אדם – הצלחנו. ה"עמן" זו לא שגיאת כתיב. עמן – עיר מתנדבת נוער. אנחנו יכולים להיות גאים בילדים, בתלמידים, במעורבות שלהם, בארץ, בעיר ובעולם, על מה שהם עשו בקיץ הזה. הם פשוט מתלבטים אם למחוא לעצמם כפיים. כן, מגיע לכם.

ולפני סיום, אמרתי שחינוך לא עושים לבד. אני מבקשת להודות לראש העירייה, מר איציק רוכברגר, לסגניתו ימים, לילות, שבת – כבר אמרתי שלבלות "וויקאנד" באגף החינוך זה לא משהו, גם את זה כבר טעמתי, אבל לא הייתי לבד, היו לי טלפונים מאיציק, מנורית, מאורלי פרומן מהקומה העשירית, את שמואל שמעתי ברקע, מחנה ויסוקר, מרבקה, ועוד רבים

וטובים. אז תודה על התמיכה, על הכתף, ושאתם מאמינים בחינוך. תודה למנהלת המחוז הגב' אורלי פרומן, לשמואל קרוס מפקח המחוז, לחנה ויסוקר יו"ר צוות עיר, לכל סגל הפיקוח. תודה למנהלי בתי הספר, לגנות, לצוותים, להנהלות, למורים, לעמיתי ברשות, ברשות מנכ"ל העירייה, הסמנכ"לים, הגזברית, המהנדסת, מנהלת אגף רווחה, הרשות למניעת אלימות והתמכרויות, מנכ"ל המתנ"סים, מנהלי המחלקות, מנהלי מחלקות התפעול, שלדעתי נחים עכשיו ומגיע להם, לשירות הפסיכולוגי, לעומד בראשו ד"ר עצמון בכר, לאגף החינוך שלי, אין עליכם, ליו"ר ועד ההורים היישובי מר פאר נדיר, ליושבי ראש ועדי ההורים היישוביים, עברנו קיץ מלא וגדוש, אבל אני שמחה שכדרך כולם האחריות היא גדולה. לעמוד בראש מערכת זה אתגר, ברמת השרון בכלל. היה מי שאמר, דווקא אחד מאנשי משרד החינוך הפורשים, שיש מדינת ישראל ויש רמת השרון. הוא צודק. ואני אומרת את זה לחיוב, בוודאי שגם הוא התכוון לכך. רבותיי, סוד ההצלחה הוא שותפות. תודה לכולכם, אתם שותפים אמיתיים, וטוב לי שכך. שתהיה שנה טובה.

מר טל עזגד: יש פה מצגת קצרצרה של השיפוצים. הרצל, בבקשה. מנכ"ל העירייה.

מר הרצל נחום: ערב טוב לכולם. אני אעשה את זה קצר, כי יש לנו עוד יום ארוך. אנחנו הלכנו על שיפוצי קיץ השנה בגזרה מאוד רחבה, ולקחנו באמת סיכונים שנעבוד עד הרגע האחרון. אנחנו טיפלנו בכל גני הילדים ובתי הספר, כאשר מתוך זה 11 בתי ספר ו-10 גנים, או הפוך, אנחנו טיפלנו בהם טיפולים די עמוקים. בנינו גן חדש במנחם בגין ושיקמנו שני גנים שהיו סגורים, ובעצם כמעט היה צריך לבנות אותם מחדש בפנים, וכל זה יחסית בהתראה מאוד קצרה, ברגע שהתבררה לנו תמונת המצב לגבי כמות התלמידים שנרשמים לגני הילדים. ועשינו את זה בקצב די מהיר.

בנוסף לזה, אנחנו טיפלנו בחזות חיצונית של בתי הספר ושל גני הילדים, טיפלנו בפנים של המתקנים, באינסטלציה, מטבחים, אתם תשימו לב לתמונות ותראו את רמת המטבחים, שירותים, חשמל, תאורה חדשה, טיפלנו במתקני המשחקים, בפיתוח סביבתי, בנושא הבטיחות שאותו נצטרך להמשיך בתקופה הקרובה לסגור את הפערים, כי בעניין הזה יוצאות כל הזמן הנחיות חדשות ואנחנו צריכים לסגור את הפערים האלה. נכנסנו לתחום של הצללות, ואנחנו נמשיך עם זה, ונמשיך בתחום של מתקני משחקים וטיפול בגני ילדים.

בהזדמנות הזאת אני רוצה להודות למנהלי המחלקות שלי שעבדו קשה מאוד – סמנכ"לית התפעול, ג'קי, איציק כהן, משה קרן, כולם נרתמו ועבדו קשה כדי להעמיד את הדברים האלה על הרגליים, ותודה רבה לכולם. סליחה, ומאיר אשד, שהוביל את זה בצורה הכי מהירה.

מר טל עזגד: תודה רבה. שמעתי כמה קריאות ביניים, קריאת הביניים שהכי מצאה חן בעיניי זה שהרצל הביא פשוט תמונות מהבית, שהוא צילם מהבית תמונות. אני מבקש להזמין את האורחת שלנו, את הגב' אורלי פרומן, מנהלת המחוז במשרד החינוך.

גב' אורלי פרומן: כבוד ראש העיר, מכובדיי, קהיליית החינוך של רמת השרון. ערב טוב לכולם. איש חינוך אמיתי מאוד מתרגש ביום הזה, יום פתיחת שנת הלימודים זה יום מרגש במיוחד, אנשים סביב לא מבינים למה אנחנו אומרים "שנה טובה" שלושה שבועות לפני ראש השנה עצמו, אבל ככה אנחנו. ה-1 בספטמבר, במקרה השנה ה-3 בספטמבר, זהו יום חגיגי, מרגש במיוחד, לראות את אלפי הילדים ובני הנוער נוהרים למוסדות החינוך.

חברים יקרים, היעד המרכזי של מערכת החינוך, לא סוד הוא, הם הילדים שלנו. אבל, כדי להגיע לאלפי הילדים, או כדי לכבוש את לבותיהם, המפתח נמצא בידי המבוגרים העוטפים והסובבים את הילדים. אדוני ראש העיר, אם יש משהו שמאוד מאפיין את העיר הזו שלכם זה איכות המבוגרים במערכת.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

השיח המקצועי, הרציני, בכל הדרגות – עם גני הילדים, עם בתי הספר היסודיים, עם בתי הספר העל יסודיים ועם כל המערכות העוטפות אותם. יש פה אנשי מקצוע ראויים, הם יודעים לאן הם רוצים להצעיד את המערכת, הם גם תובעים מאתנו, וזה בסדר, ואנחנו יושבים בדיונים מקצועיים, כשהילד הבודד אל מול עינינו תמיד. לכן גם התוצאה היא התוצאה שמיכל היטיבה לתאר. אני רוצה לאחל לכולנו שנשכיל להמשיך להידבר, לשתף פעולה, לחלוק רעיונות, יוזמות, לא לשבת על זרי הדפנה, כי אנחנו מתחילים, הראש שלנו כבר בהמשך השנה ובשנים הבאות, מה עוד אפשר לעשות, מה עוד אפשר לתת, איך אפשר ליצור רצף נכון מבוקר עד ערב לילדים, בבוקר אותה מערכת שמרחיבה דעת והשכלה לילדים, בשילוב כל הפן הערכי, תרבותי, חברתי, בשעות אחר הצהריים בתנועות הנוער, באגודות הספורט, בחוגים האלו והאחרים, שהם המשלים להתפתחותו של הילד. כך אנחנו רואים את הילד לאורך כל היום. המשימה היא רבה, אבל אנחנו, היושבים פה, אנשי החינוך, בחרנו בשליחות החינוכית החשובה הזו, ועל העבודה הראויה והרצינית וההשקעה האדירה, את זה לא רואים בכל מקום. אני מוכרחה לומר לך, הרצל, אני כבר ביקשתי מראש העיר את המצגת, נעלה אותה גם לירושלים, דכי שד"ר שי כנעני וכל מינהל הפיתוח יראו מה אתם עושים פה. כן, בעקבות זה גם יהיה אולי עוד כסף. אגב, סביבה חינוכית ראויה זה תנאי הכרחי היום ללמידה, להוראה, לשהייה מכבדת ומכובדת במוסדות החינוך, ואין לי ספק שכשהתנאים הם כאלו אז גם כולנו באים יותר בכיף, כי ככה נראים מרבית הבתים של הילדים, ככה נראים המוסדות הציבוריים, ואין סיבה שמוסדות החינוך לא יראו כך. על כל העשייה המבורכת הזו, מבוקר עד ערב, של כל אנשי החינוך כאן בעיר, ברשותך אדוני ראש העיר, על כל אלו ועוד שנעשה, מצאנו לנכון להגיש את רמת השרון כמועמדת לפרס החינוך היישובי הארצי,

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

מדי שנה זוכות 6 רשויות ברחבי המדינה, וכולי תקווה שנלווה כולנו את רמת השרון לקבלת הפרס הראוי, אבל מבחינתי אתם כבר זכיתם.

אני רוצה, כמובן, לברך את גילי, שבעוד כחודש נעניק לה את הפרס ביחד עם עוד 15 אנשי חינוך מצטיינים מרחבי המחוז. עברה עליך שנה מאוד קשה, המנהיגות שגילית וההובלה יוצאת הדופן שלך את בית הספר, פשוט ראויה לכל שבח והלל.

לכם, בני נוער יקרים, שמייצגים פה נבחרת גדולה של הנוער ברמת השרון, והילדים, יש לכם משימה. תמשיכו. אתם מבינים מה זה תרומה לקהילה, אתם מבינים מה זה מעורבות קהילתית, ביחד אתכם, ואחריכם אתם צריכים לסחוף את כל הילדים ובני הנוער לעשייה משמעותית, כי ילדים שיש להם עשייה משמעותית, מעורבים בפעילות בקהילה, תורמים מזמנם בשעות אחר הצהריים לקהילה, הם ילדים מאותגרים, מאושרים, הם לא ילדים שנצטרך לטפל בהם בהיבט של אלימות, ואין לי ספק שכך מתפתחת אישיות נכונה לקראת היותכם אזרחים. אז תודה על כל מה שאתם עושים, זה המנדט שלכם. אני רוצה בהזדמנות הזאת להודות לכל הצוות שלי, לכל צוות הפיקוח, שחי פה, גר פה. רק הכתובת שלהם היא לא רמת השרון, אבל הם פה מושקעים באהבה רבה, עושים מלאכתם, לחנה ולכל צוות הפיקוח.

ואחרונה חביבה, לזו שביד רמה מנהיגה את המערכת הלא פשוטה, יום ולילה, אין שעה שאנחנו יכולות לדבר בכל אחת משעות היום, ולמיכל יש רעיונות. ובנחישות רבה היא יודעת מה היא רוצה, ובאסרטיביות ובמקצועיות, ובעיקר בשום שכל ובחכמה. מיכל, יישר כוח על הובלה יוצאת דופן את מערכת החינוך. יש לך חלק גדול במה שקורה פה.

תודה לך איציק, תודה לך נורית, על היותכם שותפים נאמנים לכל רעיון, לכל התלבטות שלנו, ולכל מי שעובד סביבכם. רבותיי, אני מאחלת לכולנו ולכל עם

ישראל, שתהיה לנו שנה שקטה, ואז תאפשרו לנו לעבוד, אנחנו מבטיחים שנעשה זאת במקצועיות ובנאמנות. שנה טובה ומבורכת.

מר טל עזגד: תודה רבה למנהלת המחוז, אורלי פרומן. אני רוצה להזמין את יו"ר ועד ההורים היישובי, מר פאר נדיר, בבקשה.

מר פאר נדיר: ערב טוב לכולם. אחרי שנה לא פשוטה נפתחה שנת לימודים, ואני שמח שנפתחה בשקט ובהצלחה. עקבנו מקרוב אחרי הפעילויות שנעשו לקראת ההכנות לשנת הלימודים הזו, ואני שמח שקיבלנו לידינו את כל האישורים שנדרשים כדי לפתוח את השנה. כמו שאיציק ומיכל אמרו, העבודה לא הסתיימה, ואנחנו מתכוונים לעמוד על המשמר ולראות שכל הדברים שעדיין פתוחים יסתיימו בימים הקרובים. המטרה שלנו כהורים היא לאפשר לילדים שלנו איכות למידה בתנאים הטובים ביותר שניתן, ולשפר אותם כל הזמן. באופן מפתיע, המטרה הזאת היא מטרה משותפת גם לנו, גם לעירייה, גם לאגף החינוך, לכל אחד מהתושבים. הדרך שלנו, כל זמן שאני לפחות במערכת הזו, היא דרך של הידברות, היא דרך של איכות, ואם לא שמתם לב, זה לא במקרה שאנחנו אף פעם לא בכותרות. לא משביתים, לא מתלהמים, וגם מקרה יול"א, שהוא מקרה חריג בעניין הזה כמו שאמר איציק, במאמצים שעשינו בשבועות האחרונים לא במקרה הגענו היום למצב שהתביעה הזאת הוסרה.

אני רוצה להודות בשם כל החברים שלי, יושבי ראש ועדי ההורים. קודם כל, למנכ"ל העירייה, על העבודה הקשה של כל מחלקות העירייה, שעסקו בשבועות האחרונים במיוחד, ולאורך כל השנה, בתחזוקה ובתפעול של בתי הספר. לאגף החינוך על השותפות ועל העבודה הקשה שמושקעת שם על ידי כל מי שעובד שם, וישנם שם הרבה, לא את כולם רואים בחזית, ובמיוחד למיכל, לנורית על העזרה, ובעיקר, ולא בלשון של מליצה, לראש העיר, על הדלת הפתוחה, על שיתוף הפעולה. אני יכול להגיד לכם, בתור יו"ר ועד הורים אני

יכול להשיג אותו בכל שעה, בכל בעיה ולכל דבר הוא מתייחס ובזמן אמיתי. וזה מה שאנחנו צריכים, כדי שלילדים שלנו יהיה טוב ברמת השרון. שנה טובה ובהצלחה.

מר טל עזגד: תודה לפאר נדיר. אחרון חביב אני רוצה להזמין את

נציג הנוער, אהוד וינוגרד. בבקשה.

אהוד וינוגרד-נציג הנוער: ערב טוב לכולם. אני רוצה קודם כל להודות לכל מי שדיבר עד עכשיו, רובם עזרו לנו מאוד. הרבה מאוד מבני הנוער בעיר חשבו פעם אחת, פעמיים, הרבה מאוד מהם יותר מזה: אם רק יכולתי לעשות משהו בשביל האחרים, אם רק היו לי את הכלים לעשות את זה. אז תודה לכל מי שנתן לכולנו את הכלים לעשות את מה שעשינו השנה. כי מועצת הנוער השנה עשתה הרבה יותר ממה שעשתה בדרך כלל והיתה השנה מאוד פעילה. אנחנו תמיד פועלים לרווחת הנוער. בין אם פעלנו במהלך השנה נגד הוונדליזם וקיימנו אירוע שולחנות עגולים, וניסינו גם ליצור קשרים מחוץ לעיר עם מועצת נוער בג'לג'וליה, עד לפעילויות היוצאות מן הכלל שהיו בסוף השנה, שהיו המון פעילויות ביחס לשנים קודמות, וגם היענות גדולה מאוד, הרבה מעל הציפיות, שעדיין יש את ההשפעות של זה ורואים עוד אנשים שמגיעים ומשתתפים.

ועכשיו בעיקר על מה שהיה בשבועות האחרונים, עם כל העניין של המלחמה ועם ההתראה הקצרה מאוד, שהגיעו במספר ימים, הצלחנו להביא 300 ילדים. מה זה הצלחנו להביא? הילדים הסכימו להתנדב ולהגיע בטווח מאוד קצר. המון ילדים הגיעו לארוז, גם משלוחים שהגיעו למקלטים בצפון, למשפחות בצפון ולנוער וילדים בצפון, וגם עברו קורסים מיוחדים כדי להתמודד עם הדברים ולנסוע לעזור בצפון בעצמם גם – לסייד מקלטים, לצבוע, וגם לעשות קצת שמח בצפון, כמו שאומרים, עשו "הפנינג" בצפון, עשו יום לקייטנות

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

בבריכה בנצרת עילית לפני שבוע. היתה המון פעילות, ובאמת תודה לכולכם שנתתם לנו לעשות את זה. שתהיה גם שנה הבאה כל כך מלאה.

מר טל עזגד: תודה רבה. לסיכום החלק הזה אני רוצה להזמין את ראש העירייה, ולאחריו אני אבקש מחברי המועצה ומהבכירים לעלות, אחרי שיסיים ראש העירייה, לעלות לבמה ולתפוס מקומות ואנחנו ממשיכים בדיון שינהל ראש העירייה. איציק, בבקשה.

מר יצחק רוכברגר: לסיכום הפרק המאלף, אני רוצה לומר תודה גדולה לכל האנשים, לכל המערכת, לכל מי שעוסק במערכת החינוך, לנוער שלנו הנפלא, להורים, למורים, למפקחים, לאנשי הצוות, כפי שאמרתי, ולאנשי המנהלה. זה הסיכום שלי. תודה גדולה, תודה ענקית, חיבוק גדול. אני חושב שבאמת כולנו ביחד עושים דברים גדולים למען החינוך ברמת השרון. אני גאה.

אני רוצה בהזדמנות זו לנצל את המעמד, נורית בואי גם את, וגם אורלי, להעניק מגן של הוקרה ענקית על עבודה מסורה, על תרומה אדירה למערכת החינוך ברמת השרון, מהלב, מהאהבה, מפתחות בלתי רגילה, על עשייה משותפת, בשם כל המערכת, בשם כל העוסקים, בשום כולם, אני רוצה להעניק מגן למיכל מנקס.

גב' מיכל מנקס: תודה רבה.

*** הפסקה ***

מר יצחק רוכברגר: אנחנו נמשיך בסדר היום. לפני שנתחיל עם השאילתות, ברשותכם, בנושא חינוך, אם יש למישהו מה לומר, התייחסות, בבקשה.

מר יצחק קאול: ראשית, אני רוצה לברך גם את ראש העיר ואת הסגנית, יו"ר ועדת החינוך, וכמובן את אגף החינוך, את המורים והתלמידים,

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

לפתיחת השנה החדשה. אני חושב שזו באמת פתיחת שנה חלקה בכל עיר, ודאי לרמת השרון. אני מוסר את איחוליי וברכותיי, ושתהיה שנה מוצלחת עם עבודה פורייה. יפה מאוד.

כמה הערות שאני רוצה להעיר לדיון הזה: אם אתם זוכרים, אנחנו העלינו שאילתות לסדר היום עם הצעות החלטה, ונאמר שנדון בזה עם פתיחת שנת הלימודים. אז אני רוצה להעיר שהיה ראוי להעביר את החומר.

מר יצחק רוכברגר: העברנו לכולם.

מר יצחק קאול: אני לא קיבלתי. לבתים?

מר יצחק רוכברגר: לא.

מר יצחק קאול: כאן?

מר יצחק רוכברגר: כן.

מר יצחק קאול: אני אומר שאפשר יהיה לקרוא את זה קודם, לא

כאן. יש מקום, זו פתיחת שנת לימודים, זה דיון.

מר יצחק רוכברגר: מקובל.

מר יצחק קאול: אז יש מקום להעביר חומר קודם, לבתים, כדי

שנוכל לקרוא, שנוכל לעיין ולהעיר הערות אחרי שקראנו את החומר. זה דבר אחד, שאני מבקש להבא להנהיג את זה, יש מקום כך לעשות.

הערה שניה שאני רוצה להעיר דווקא כאן ברמת השרון: רבותיי, זה שמערכת החינוך ברמת השרון היא בין הטובות בארץ, קודם כל כל הכבוד והשבחים לכל העושים במלאכה, אבל זה כבר במשך שנים ארוכות. והדבר הראשון שאני רוצה להעיר בעניין הזה, זה שנדמה לי שרמת השרון מותר לה להציב יעדים הרבה יותר גבוהים. אנחנו רואים פה בנתונים את 70% של הכוס המלאה – כל הכבוד, ומה עם ה-30% שלא עוברים? ואיפה מתרכזים ה-30% שלא עוברים? באיזה חלקים של היישוב? ולא צריך לנחש ניחוש גדול, שבטח יש אזורים כאן שהצלחה היא אולי אפילו קצת יותר גבוהה, ויש בטח אזורים שהיא הרבה

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

יותר נמוכה. אם אני סתם מנחש, ואני מוכן שיתקנו אותי, יכול להיות שיש כאן אזורים ביישוב ש-50% לא עוברים, וששיעור העולים מבית ספר תיכון למערכת החינוך הוא גם קצת יותר נמוך. לא צריך להיות חכם גדול בשביל לנחש את זה. ואני חושב שראוי לה, לרמת השרון, לשים יעדים, באמת רף גבוה. למה ש-70% יעברו? למה שלא יעברו 95%? אני לא רוצה להגיד 100%.

מר יצחק רוכברגר: יצחק, רק שניה. נכנס לכאן ראש המועצה המקומית של חצור הגלילית, מר שאול כמיסה.

מר יצחק קאול: שלום שאול, אנחנו מברכים אותך.

מה שאני רוצה להגיד, שראוי לרמת השרון להציב יעדים גבוהים. אני לא מתבייש להגיד 95% מהתלמידים שיעברו. והייתי שם את האתגר למערכת החינוך להגיד מה מערכת החינוך צריכה כדי שיעברו 95% מהתלמידים, איזה מאמצים נוספים צריך לעשות על החוליות שלא מצליחות לעבור.

רבותי, המשפט של הפערים בחברה שהולכים וגדלים, זה בדיוק הנושא הזה. במקום שהפערים ישנם בחינוך, הם אחר כך מלווים את התלמידים האלה לאורך כל הדרך. הפערים ישנם, אז הפערים האלה ממשיכים אחר כך גם בחיים החברתיים, הכלכליים שלהם, לאורך שנים. לכן, הייתי מנסה להציב את המטרות ואת היעדים האלה, הייתי אומר מה צריך להשקיע בשביל זה, ועושה מאמצים לבוא לכאן בעוד שנה ולהגיד: רבותי היקרים, עשינו את המאמצים, במקום 70% שעוברים עוברים 80%, 85%, 90% מהתלמידים, ויש לרמת השרון את הכוחות לעשות את זה עם תשומת הלב המתאימה כדי להעביר את זה.

אני בשוליים רוצה להעיר עוד משהו. תראו, זה ברור, ברמת השרון כולנו, ההורים, משקיעים בלי סוף מאמצים, עם שיעורים פרטיים במתמטיקה, באנגלית ובדקדוק, כדי שהתלמידים האלה יצליחו. לחוליות החלשות אין את הכסף הזה להשקיע בשיעורים הפרטיים בשביל להשיג את המטרות האלה.

ופה, לפי דעתי, העירייה הזאת, עם החברה הכלכלית שישנה כאן, אני מתכוון לתושבים שישנם בעיר הזאת, יכולים להשיג את המטרות האלה.

הערה נוספת שאני רוצה להעיר בהזדמנות הזאת, נוגעת לנושא של אלימות וסמים. זה הוזהר כאן גם על ידי ראש העיר, גם על ידי מנהלת מחלקת החינוך. לפי הנתונים שאני יודע, ואני יודע מעט מאוד, מאנשים שדיברתי איתם, הנתונים במערכת החינוך, גם בתחומים של סמים וגם בתחומים של אלימות, הולכים וגדלים בכלל בחברה הישראלית, וגם כאן ברמת השרון. אני מעודד את כולנו לבדוק את התוכניות האלה ולראות שוב איזה פעולות רמת השרון, ברמה האיכותית, יכולים לעשות יותר ממה שאנחנו עושים היום, ושהמטרות והיעדים יהיו לנגד עינינו, כדי שנראה באמת האם זה יציב, האם זה יורד, האם זה עולה. רק כשנראה ונמדוד את הנתונים ונדע מה הנתונים ההשוואתיים, נהיה מסוגלים להילחם בתופעה הזאת.

דבר נוסף שאני רוצה להעיר, גם זה עלה כאן בין השורות: מדי פעם אומרים ערכים, תרבות, דרך ארץ, כללי התנהגות גם בין אדם לחברו. זה לא מספיק להגיד: הוספנו שעה לשעת מחנך. כולנו יודעים. השאלה איך הולכים ומנצלים את שעות המחנך, השאלה מה מלמדים בשעות המחנך. איך אפשר להפוך את העניין הזה של הטיפול במערכת ערכים למשהו שהוא לא כללי – נוסף שעה ובזה אנחנו נטפל בעניין. אלא להפוך את זה לנושא איכותי נמדד, בנושא הזה של הערכים במערכת החינוך. ושוב, אנחנו מצפים מרמת השרון שתהיה ברמה יותר גבוהה, אין מה לעשות, מחלקים נרחבים של מערכת החינוך בארץ. זאת אומרת, אם יש מקומות שצריכים להוביל את המהלכים האלה, אנחנו אחד המקומות.

הערה נוספת שאני רוצה להעיר נוגעת לנושא הרפורמה בחינוך. שוב, אני לא מזכיר לא אותיות, אני אומר רפורמה. אני לא אומר איזה רפורמה. אני חשבתי בעבר, ואני אומר היום: העולם הזה משתנה, התקשורת משתנה,

הטכנולוגיה משתנה, הפער הדיגיטלי הולך וגדל בין תלמידים, וראוי לנו לחשוב מה הרפורמה הנכונה שרמת השרון צריכה. שוב, במבט לעתיד. איך אומרים? ל-2010, ל-2015, איך צריכה מערכת החינוך להיראות? יכולה רמת השרון להרשות לעצמה לנתב את המטרות של מערכת החינוך הזאת לעוד כמה שנים. ואני לא עוסק כרגע בדיבורים של כן לסגור בית ספר, לא לסגור בית ספר, מספר כזה או כזה, אני לא עוסק בזה. אני עוסק ברמה האיכותית של מערכת החינוך. כשאנחנו יודעים מה הכיוונים שהעולם הולך אליו, עולם שהוא הרבה יותר טכנולוגי, עולם שהוא הרבה יותר תחרותי, עולם שהפערים האיכותיים, אנחנו רואים, הולכים וגדלים בין תלמידים, איך רמת השרון רואה את ההתכונות שלה לשנים הבאות בתוך מערכת החינוך. ולזה אני קורא רפורמה. זאת אומרת, מה הרפורמה שהיא צריכה לקחת. צריכה להיות מתואמת עם ההורים, עם המורים, עם מערכת החינוך, אבל להגיד בעיניים שלנו לאן אנחנו רוצים לצעוד, ולא להשאיר את זה רק לגורמים חיצוניים של מערכת החינוך, ואנחנו רואים איך שהם מתברברים עם העניין. מערכות חינוך טובות, איכותיות, חזקות, כמו שיש כאן ברמת השרון, יכולות להציב יעדים מהסוג הזה.

ההערה האחרונה שאני רוצה להעיר, באמת בשולי הדברים, כי אני לא רוצה פה להעיר ולהשבית שמחות. אני חושב שיו"ר ועדת החינוך היתה צריכה לדבר במפגש הזה.

גב' נורית אבנר: יו"ר ועדת החינוך זה ראש העיר, אני מחזיקת תיק החינוך.

מר יצחק קאול: בסדר, מחזיקת תיק החינוך. אני אשמח לשמוע אותך. יש לך תפקיד בתוך המערכת הזאת ואת צריכה להגיד את הערותיך לעניין. תודה רבה.

מר יצחק רוכברגר: תודה. נורית, רצית לומר משהו.

גב' נורית אבנר: שלום לכולם. האמת היא שהרוב כבר נאמר כאן על

ידי ראש העירייה ועל ידי מיכל מנקס מנהלת אגף החינוך, ואני לא אחזור על הדברים. אבל אתה מדבר על להציב יעדים גבוהים. אז מר קאול היקר, אנחנו מציבים לעצמנו כל הזמן יעדים גבוהים ואנחנו משתדלים מבחינתנו לעמוד ביעדים האלה ולתת את המיטב. היום פשוט לא היתה כאן הזדמנות כדי להעלות את כל הנושאים שאנחנו מטפלים בהם. רק כדי לסבר את האוזן ולהעיר לך הערות לגבי מה שאתה אמרת – פה ברמת השרון אין עניין של אזורים או משהו כזה. התפיסה שלנו היא לתת פה לכל התושבים, ולא סתם פתחנו את גני הילדים שלנו בתוכנית המצוינות בשכונת מורשה, כשעודדנו בעיקר ילדים משכונת מורשה שייכנסו לתוכנית הזאת. כי מצאנו את עצמנו שילדים בכיתה ג' לא נמצאים עם מורשה, ועכשיו יש לנו אחוז מאוד גבוה של ילדים שנמצאים בתוכנית המיוחדת של מצוינות של גני ילדים, שהם ממורשה. בנוסף, לא דיברנו על הנושא של מחשב לכל ילד, כשאנחנו שמנו לנו כיעד שלא יהיה מצב שפה תלמידים ברמת השרון לא יהיה להם מחשב בבית. אז רק כדי שתדע, חילקנו בחנוכה 60 מחשבים, אחרי שהעברנו את הילדים 60 שעות, ועכשיו, רק לפני שבוע, חילקנו ל-30 ילדים נוספים, שלמדו כאן, בדיוק במקום שאנחנו נמצאים בו, באשכול פיס, גם עשינו להם קייטנה וגם נתנו להם פה 60 שעות וסיפקנו להם מיד עם סיום הלימודים שלהם מחשב. זה אחד היעדים ששמנו לנו, שלא יהיה מצב פה שתלמיד ברמת השרון לא יהיה לו מחשב.

אז מה שאני רוצה להגיד לך גם בנושא של האלימות, עשינו הקיץ, ישבנו במשך 4 חודשים והכנו תוכנית שנקראת "קיץ 10". בתוכנית הזו שולבו כל גורמי הנוער שקשורים, כשהמטרה שעמדה לנגד עינינו היא שבקיץ הזה לא תהיה אלימות, לא יהיה ונדליזם, לא יהיו תופעות שילדים משוטטים בחוסר מעש בגנים. אני רוצה לומר לך, מר קאול, שלא היתה שום תלונה, תודה לאל,

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

אני דופקת כאן על השולחן. לא היתה שום תלונה והיה פה קיץ נהדר, בני הנוער שלנו השתתפו בפעילויות, אנחנו עשינו הפקת לקחים משנה שעברה ואנחנו עושים הפקת לקחים עוד מעט כדי לשפר ולהשתפר. הנוער שלנו הוא גאוה גדולה, יש לנו פה למעלה מ-1,500 בני נוער שמתנדבים ברמת השרון, זה קפץ בצורה מדהימה מאז שנכנסה תוכנית 'עמן' כאן לרמת השרון, ושמעת על זה פה אם ישבת והאזנת, על כל הפעילות המדהימה של בני הנוער שלנו כאן בקיץ. אלה הערכים, מר קאול, שאנחנו מדברים עליהם. הנושא של הנתונה, הנושא של לעזור לאחר, ולא לעשות את זה במטרה כדי לקבל בחזרה. במשך יום וחצי, כאן באשכול פיס, ארזנו למעלה מ-4,000 ערכות מטעם הגיונט שנשלחו לתושבי הצפון. מה שעירייה אחרת עשתה ב-5 ימים, בזכות בני הנוער המדהימים שלנו והתושבים של רמת השרון, 4,000 ערכות. ונסענו, במשך כל החודש שהיתה כאן מלחמה, נסענו לצפון, עזרנו באיסוף בסופרמרקטים, יחד עם בני הנוער, נסענו ועשינו להם פעילויות בצפון, והמשכנו גם אחרי שהמלחמה הסתיימה, עד שבוע שעבר, לשלוח משלחות כמעט כל יום לצפון, אם זה לעכו ואם זה לכרמיאל ואם זה לקרית שמונה. של בני הנוער שלנו, מר קאול. אפילו יום אחד יצא תיכון אלון, החליטו שאחד מימי האיכות הם ישקיעו בדבר הזה. ונסע המנהל, יחד עם הסגניות, יחד עם הצוות, יחד עם הזכירות של בית הספר, 59 איש פלוס תלמידים שלנו, גם לעכו וגם לכרמיאל, כדי לצבוע מקלטים וכדי לעשות פעילויות במתנ"סים שם.

אז מה שאני רוצה להגיד, מר קאול, תודה לך שאתה דואג לי ושאתה רוצה שאני אדבר, זה מאוד מחמיא לי, יש לי הרבה מה להגיד. אבל ככה, על קצה המזלג. הצבנו לנו יעדים, אנחנו עומדים בהם, אנחנו מטפלים בכל הנושא של האלימות וכל הנושא של ערכים במערכת החינוך אנחנו עושים במשך כל השנה, ועובדה שלא סתם רמת השרון מועמדת לקבל פרס מטעם משרד החינוך, זה אומר הכל. תודה רבה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: שאלה: התייחסות שלכם לגבי הפרסום שהיה בעיתון לגבי סגירה אפשרית של אחד מהתיכונים, שזה די מפחיד. מאיפה זה נפל עלינו?

מר יצחק רוכברגר: תאמין לי, זה מזכיר לי בדיוק כמו שאתה לא מבין מאיפה נופל עליך טיל. אין שום כוונה-

עו"ד יעקב זילברשטיין: זה נאמר בשם פונקציונר.

מר יצחק רוכברגר: עזוב, הוא לא פונקציונר שלי, הוא נציג של ארגון המורים. אין שום כוונה ברמת השרון לסגור איזשהו בית ספר. אני, בזמנו, כשנבחרתי, אמרתי מראש, כשדובר שרוצים לסגור את אחד מבתי הספר, או גולן או קרית יערים, נתתי התחייבות חד משמעית בתחילת השנה, כשהגעתי בראשונה, אמרתי: לא סוגרים בית ספר. אין שום כוונה, לא היה דיון, לא היתה שיחה, לא היה משפט בנושא הזה. גם בית ספר אלון וגם בית ספר רוטברג ימשיכו להיות בתי ספר תיכוניים שלנו. לא יודע מאיפה זה בא, למה זה הגיע. בכל מקרה, אני יכול להבטיח נאמנה ששני בתי הספר האלה ימשיכו, ככל שניתן, לנצח.

גב' נירה פולקמן: רציתי כמה נקודות להאיר ולהעיר. ראשית, בעניין ההישגים בבחינות הבגרות, יש כאן איזשהו נתון שאפשר לשחק איתו וחשוב גם להסביר, למי שלא כל כך הבין, שתחום הזכאות של תיכוני העיר רמת השרון, כפי שגם ציינה מיכל בדבריה וגם כפי שכאן זה רשום, הוא 76%. אבל ה-76% זה לא מכלל התלמידים בדרך כלל, אלא רק מאלה שניגשים. וברמת השרון, מיכל הדגישה, אחוז הנשירה הוא כמעט אפסי, 3 תלמידים בסך הכל נושרים, ובעצם כל תלמידי רמת השרון, כפי שנאמר כאן, ניגשים לבחינות הבגרות, וזאת גם הסיבה שאחוז ההצלחה הוא מן הסתם יותר נמוך. אילו היו מגישים פחות תלמידים, מן הסתם היו גם עושים איזושהי סלקציה, מורידים את כל החלשים שאולי לא כל כך יצליחו או אולי לא יעברו, אז האחוז היה

יותר גבוה. לכן אני חושבת שאנחנו צריכים להיות גאים בכך שכל תלמידי רמת השרון מגיעים לתיכון, ממשיכים ללמוד בתיכון עד הסוף, גומרים כיתה י"ב, ושכמעט כולם אפשר להגיד, ניגשים לבחינות הבגרות. גם אם אחוז ההצלחה כתוצאה מזה הוא נמוך יותר.

לגבי הנושא של חינוך לערכים – לי היה מזל גדול שמועצת העיר בחרה בי להיות המלווה של משלחת הנוער לגאוגסמרינהוטה. כפי שאתם יודעים, אני כבר סבתא, ולא כל כך מזדמן לי להיות בחברת בני נוער בגילאי התיכון או החטיבה, ואני מוכרחה לומר לכם שזאת היתה חוויה יוצאת מן הכלל מבחינתי לראות את הרמה הערכית – אני מדברת על הרמה הערכית, אני לא יכולה לדבר על הרמה של הלימודים – הרמה הערכית הגבוהה של הנוער ברמת השרון. פשוט אין לי מילים לתאר. זה מצא את ביטויו בהתנהגות שלהם, ביומיום, ביחס שלהם אל המארחים, בהתעניינות שלהם בכל נושא שיצא לנו לפגוש בו, שלא לדבר על הביקור בברגן בנסן, שגם בו אפשר לראות נקודה חשובה מאוד של מבחן ערכי, הביקור במוזיאון השואה שמתחת לאתר ההנצחה של השואה בברלין, בכל מקום ובכל הזדמנות הם התגלו כבני נוער מן המעלה העליונה. ואני חושבת שהם בוודאי לא יחידים בתוך המערכת, וחשוב לקחת גם את זה כחלק מההישגים של מערכת החינוך ברמת השרון.

דבר נוסף שאני רוצה לציין – אנחנו, ברמת השרון, לצערי, בשנים האחרונות, היינו עדים להזדקנות של האוכלוסייה ולהידלדלות של מערכת החינוך מבחינת מספר התלמידים. אם השנה אנחנו רואים כבר סוף-סוף גידול במספר התלמידים, וגם יש איזושהי פרוגנוזה לגידול גם בעתיד, אני חושבת שזו נקודת אור חשובה מאוד לנו, ואני מקווה שהתהליך הזה ימשיך לכיוון של עלייה גם בשנים הבאות. תודה.

א. ע"י דוד יצחק בנושא שיטור משולב.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה. נעבור עכשיו לשאלות. שאילתא

ראשונה של דוד יצחק בנושא שיטור משולב. אתה רוצה להקריא אותה?

מר דוד יצחק: כן. בפגישה שקיימתי עם מנכ"ל העירייה – הרצל

נחום, לאחר קבלת ההחלטה על תוספת כוח אדם ושמירה לשיטור המשולב העירוני, למדתי שתנאי לכך שכוח האדם הנוכחי וכוח האדם שיתוסף לו יפעלו כשיטור משולב ולא כפקחים עירוניים מן המניין, זו נוכחות יומיומית פעילה של שוטרים במדים. פקחי העירייה המשובצים לשיטור המשולב הם למעשה כוח סיוע לשוטר בתפקיד. כאשר אין נוכחות שוטר, מעמדם כשל פקח עירוני ותו לא.

שאלות: נוכח ההוצאה הגדולה על תוספת כוח אדם לשיטור המשולב והתחייבות העירייה להוצאה זו לאורך שנים, האם יש בידי העירייה התחייבות מוצקה ולטווח ארוך מהמשרה לנוכחות שוטרים ביחידות השיטור המשולב העירוני של רמת השרון? אם יש התחייבות שכזו, אבקש להציג בפני מליאת המועצה. אם אין התחייבות שכזו, האם בדעת העירייה לדחות גיוס כוח הפקחים הנוסף עד קבלת התחייבות מתאימה מהמשרה וכן לגייס הפקחים, בד בבד עם מימוש התחייבות המשרה? היה ובעתיד ולאחר גיוס הפקחים, המשרה תיסוג מהתחייבות מפורשת להציג שוטרים לכוח השיטור המשולב, האם הסכמי ההעסקה של הפקחים מאפשרים פיטוריהם בלא נזק כספי של ממש לעירייה?

מר יצחק רוכברגר: אני מענה לך. ראשית, אנחנו אמרנו, והעברנו גם

החלטה במועצה, שאנחנו נגביר את השיטור המשולב יחד עם עבודה משותפת של המשרה, נוכח ריבוי הפריצות שהיו ברמת השרון בחודשים האחרונים,

ובעקבות ערעור הביטחון של התושבים בעקבות הרצח שהיה, של השופט אזר, וגם של עורכת הדין ענת פלינר. צרף את זה ביחד, נוצר כאן איזשהו מצב של תחושה של חוסר ביטחון ביישוב, ואמרתי גם את ריבוי הפריצות.

מכאן, שאנחנו אישרנו הגדלה של קליטת השיטור המשולב, קרי – פקחים שוטרים, כשאינ לנו התחייבות מפורשת של המשטרה לאיזה תקופה מדובר, אבל זה בכלל גם לא משנה, מסיבה אחת: המשטרה, מנקודת ראותי, הולכת אתנו בשיתוף פעולה כי זאת המדיניות היום של המשטרה לעבוד בשיתוף פעולה יחד עם הרשויות המקומיות ולעבוד איתן ביחד בכל הנושאים, כולל בנושאים האלה של הגברת הביטחון. ונאמר שתבוא המשטרה בעוד שנה או שנה וחצי ותגיד: רגע אחד, אנחנו מושכים את ידינו. אז אכן, כפי שאתה אמרת, הם ממילא עובדי עירייה, לאחר שנה, בין אם המשטרה תמשיך ובין אם המשטרה תמשוך את ידה מרמת השרון, נאמר שזה יקרה, אני מניח שלא אבל נאמר שזה יקרה, ממילא אנחנו מחויבים בפיצויי פיטורין לעובד, וזה לא משנה כרגע העניין של המשטרה, אנחנו מחויבים לפיצויי פיטורין בכל מקרה לאחר שנת עבודה, וזה לא משנה כרגע מתכונת. יחד עם זאת, אני לא מוציא מכלל אפשרות שבכל מקרה אנחנו נשאר עובדים במסגרת מערך הפיקוח העירוני, מתוך מטרה להגביר גם את הפיקוח העירוני שלנו כאן ברמת השרון, אם זה במסגרת הניקיון, אם זה במסגרת פיקוח אחר שישנו. לכן, אני לא חושב שאתה צריך לחשוש ממהו, כי אנחנו מתוכננים גם למקרה שכזה, שאם ויקרה משהו, ואם מישהו גם לא מתאים, ויש גם מקרים שכאלה, אז בתום שנה או לפני שנה, אנחנו נערכים תקציבית לנושא הזה, בין אם זה פיצויי פיטורין ובין אם זה פרישה על בסיס הנתונים האחרים, כמו חופש, דמי הבראה או דברים כאלה. שאילתא שניה שלך, בבקשה – היערכות למלחמה.

מר דוד יצחק: לגבי השאילתא הראשונה, מה שהייתי מבקש, זה שאנחנו נקבל דיווח על ההתפתחות של הכוח הזה. היות שאתה לא נתת

תשובה ממוקדת להתחייבות של המשטרה, שזה בעצם המפתח לכל הסיפור, אלא דיברת באופן כללי, אני אומר שמה שלדעתי אנחנו צריכים לקבל בהמשך זה דיווח שוטף על ההתפתחות של הכוח. כלומר, גייסו אנשים, האם יש שוטרים? האם אנחנו מממשים? הרי אתה מדבר על דבר שכולנו מסכימים עליו, והוא הגברת הביטחון האישי. אבל אם אנחנו נגייס פקחים ואין שוטרים, לא הועלנו שום דבר. מה שאני מבקש, שהמועצה תקבל דיווח, על זה גייסנו 3 אנשים עם שוטר, גייסנו עוד 3 אנשים עם שוטר וכן הלאה.

מר יצחק רוכברגר: אין שום בעיה. נכון לרגע זה לא צריך, כי יש כרגע שוטרים וזה עובד, אבל אנחנו נדווח.

ב. ע"י דוד יצחק בנושא הערכות למלחמה.

מר דוד יצחק: היערכות למלחמה – לקחי המלחמה האחרונה בצפון וכן לקחי מלחמת המפרץ הראשונה מלמדים אותנו שבזמן מלחמה ייחשף העורף לתקיפת רקטות וטילים. עורף וחזית חד הם לעניין זה. כמו כן, ניסיון מלחמות אלו מלמד שההגנה הטובה ביותר לאזרחים אלו הם החדרים הממוגנים הדירתיים, חדרים ממוגנים במקומות העבודה ואף מרחבים מוגנים הפזורים ברחובות, גנים ציבוריים וכו'. נוכח קיומם של בתים ועסקים רבים ברמת השרון שאינם כוללים ממ"דים משום שנבנו לפני 1993, שאז יצא החוק המחייב הכללת ממ"ד בכל בית חדש, נפגשתי עם סגן ראש העירייה מאיר דורון, ועם מנכ"ל העירייה הרצל נחום, העליתי הצעה שהעירייה תפרסם לאלתר את ההקלות הקיימות בחוק להקמת ממ"דים בבתים ומוסדות ציבור החסרים כיום מבנים אלו. נעניתי בחיוב, אך עד כה לא ראיתי פרסומים שכאלו. מה עושה עיריית רמת השרון כדי שתושבי העיר יהיו ערוכים כהלכה לעת פרוץ מלחמה נוספת? האם יש בדעת עיריית רמת השרון לפתוח מסלול

מקוצר/ירוק לאישור בקשות בניית ממ"דים, כפי שנעשה בצפון? כך לפחות על פי פרסומים בעיתונים.

מר יצחק רוכברגר: קודם כל, אני מודה לך על השאילתא הזאת. אני ביום שישי האחרון נפגשתי עם מי שהיה מפקד חיל האוויר לשעבר, עם הרצל בודינגר, בדיוק על הסוגיה הזאת, ואני יכול לומר לך שבימים הקרובים אני מתכוון לגבש צוות שידון בסוגיות שאתה מעלה ובסוגיות אחרות, כמו למשל טיפול במקלטים בבתים משותפים, בניית ממ"דים בבתים רגילים וכל מה שקשור להגברת הביטחון האישי, וחס ושלום, באם יפלו טילים באזורנו או ביישוב שלנו, והפגישה הזאת תהיה עם ממלא מקומי מאיר דורון ועם מנכ"ל העירייה הרצל נחום, אני אשמח שגם אתה תצטרף לפגישה הזאת, ועם נציגים מרמת השרון שאני מנסה לגבש, שהם אנשים שמתמחים או שיש להם ניסיון רב בתחום הביטחון במדינת ישראל או בצבא. אני מגבש את זה, יש לי רעיון, יש לי תוכנית, אנחנו לא צריכים לעבוד מתוך איזושהי היסטוריה או איזושהי פאניקה, אבל בהחלט, דווקא בגלל ולאור זה שהמלחמה הסתיימה, ודווקא בגלל שאנחנו קוראים ושומעים שאולי אנחנו נערכים, או שעשויים או עלולים להיערך לסיבוב שני, אנחנו כאן ברמת השרון נכין תוכנית מפורטת לנושא הזה, אני אשמח שאתה תצטרף לעניין הזה יחד עם הצוות שיוקם, זה יוקם בימים הקרובים, אנחנו נודיע על זה. לכן, התשובות לגבי א' ו-ב' אלה התשובות, למעשה אני לא רוצה להיכנס כרגע לתשובה ספציפית האם אנחנו נותנים מסלול ירוק או לא. כמובן שכן, אבל נעשה את זה בצורה מושכלת, ניתן גם פרסומים לתושבים בצורה הכי ברורה.

ג. ע"י אלי בר בנושא אנטנה סולארית בקרבת בית ספר קלמן.

מר יצחק רוכברגר: שאילתא שלישית, של אלי בר. בבקשה.

הוא הלך להביא אותה.

!!!

מר יצחק רוכברגר: בכל מקרה אני אקריא את השאילתא, למרות שאלי לא נמצא, ואני גם אענה עליה. השאילתא היתה: הצבת אנטנה סלולרית בקרבת בית ספר קלמן – על פי פרסום בכלי התקשורת מוצבת אנטנה סלולרית בקרבת בית הספר. משפחות התלמידים חוששים לבריאותם עקב התקנת האנטנה. 1) האם הקמת האנטנה חוקית? ובמידה ולא, באיזה צעדים מתכוון ראש העירייה להסרת האנטנה? 2) מה בדעת הנהלת העיר לעשות למניעת הישנות מקרים מסוג זה?

אלי, אני הצגתי את השאילתא כבר בשמך. אכן, מעל הבניין של "מכבי", מה שהיה בניין של "מכבי" ברחוב אוסישקין, סמוך לבית ספר קלמן, אוסישקין 5, הוצב שם איזשהו מתקן שהוא מתקן הגברה לאנטנה סלולרית. אני בדקתי את הנושא הזה מכמה כיוונים: האם צריך רישיון או צריך היתר לנושא הזה – התברר על ידי ממלא מקום מהנדס העיר שהמתקן הוא מתקן של בזק, של הדור השלישי, שאין חובה לתת לו היתר. למעשה, הוא פטור מהיתר, כי על פי החוק מערכת ההגברה הזאת לא חייבת בהיתר. יחד עם זאת, אנחנו עשינו בדיקה של הקרינה בחודש אפריל, נדמה לי, שתוצאותיה הוגשו אלינו, ואנחנו גם העברנו אותה לוועד ההורים היישובי, ועל פי תוצאות המדידה והקרינה, המגבר הזה אכן לא מהווה שום סכנה לסביבה ולא לבית הספר, ואני יכול לומר שהיום קיבלתי בדיקה נוספת של דיירים למעלה שעשו איזושהי בדיקה, ומהבדיקה שלהם יש איזשהו שוני מסוים בין הערכים שהתגלו אצלנו, שלמעשה אמרתי הם ערכים אפסיים, לבין מה שיש כרגע, וכנראה שיש איזשהו שוני. אני אומר את זה בהסתייגות ובזהירות, יכול להיות שיש איזושהי רמה מסוימת שנמצאת שם. אני לא מסתפק עכשיו כרגע בבדיקה שלנו, ואני ביקשתי מהרצל כבר היום לבקש לעשות בדיקה ניטרלית חוזרת של העניין הזה, על מנת לראות האם באמת יש קרינה, אין קרינה, האם רמת

הקרינה מותרת, אינה מותרת. ממש היום הנחיתי את זה. היום קיבלתי, היום הנחיתי, היום אני גם מדווח. כמובן שאם יש שם איזשהו נתון שמהווה איזושהי סכנה אנחנו נפעל בנושא הזה. אנחנו נפעל גם מול המשרד לאיכות הסביבה בעניין הזה, וכמובן גם נדווח לחברי המועצה את התוצאות של הבדיקה.

מר אליעזר בר: אני באמת ובתמים דווקא מוטרד מהתשובה הזו בדיוק, שהשאלתא היא לא פוליטית, השאלתא נוגעת באמת לבריאות של כולנו. ודווקא אני מסויג מהתשובה שלך, שהיא לא נדרשת היתר. היא כן נדרשת היתר. וברשותך, אני אצטט את החוק. מדובר על חלק א' של תמ"א 36 העוסק במתקני שידור קטנים וזעירים. אני לא ארחיב פה, אבל אני אמקד את זה. בהתאם לחוק התכנון והבנייה נדרש היתר בנייה לכל עצם המוקם בשטח או בקירות חיצוניים של מבנה. לפיכך גם הקמת מתקני השידור הזעירים מחייבת על פי החוק הוצאת היתר בנייה. מאחר שהמתקנים האלה אינם מהווים גורם המשפיע על הסביבה באופן משמעותי, הן בהיבט הפיזי שלהם, הן בהיבט הפיסיקלי וכן הלאה, אני לא ארחיב, אבל התוצאה היא שמחויב להוציא היתר בנייה.

אני הייתי שם במקום, ראיתי את המקום. האנטנה, אני בעיניים בלתי מקצועיות לא יכול לשפוט מה העוצמה שלו. אבל אתה הולך אחרי החוטים ואתה הולך לחדר שבנו לצורך העניין, זה משהו מפלצתי. ואתה מבין לבד, באמת בעיניים של הדיוטות, שמדובר באנטנה עם עוצמת שידור, לפי המבנים הנלווים. גם בתחילת הקדנציה הצהרת שתלחם בכל אנטנה, והאנטנה הזו, על אחת כמה וכמה, ממוקמת מעל הראשים של כל התלמידים. אני חושב שזו האנטנה הראשונה שאתה אישית צריך אפילו להוריד אותה, וראוי שתעשה את זה בלי להתמהמה.

מר יצחק רוכברגר: מאחר שאני באמת לא רואה בשאילתא הזאת שאילתא פוליטית ולא התנצחות אישית, ואני בהחלט חושב שאתה מעלה את הסוגיה הזאת בצורה הכי הוגנת, ואני גם עניתי בצורה הכי ברורה והכי הוגנת. אני חושב שאתה יודע ואתם יודעים שבתחילת הקדנציה, כשהציבו אנטנות שלא בהיתר אנחנו פעלנו בנחישות והורדנו אותן באופן ברור. אגב, גם את האנטנה שהוצבה, האנטנה הגדולה שהוצבה בגלילות, אותה אנטנה עליה דיברנו, האנטנה הזו הוסרה, למרות שבתאריך היעד שהם היו צריכים להסיר אותה לא הסירו אותה, אנחנו ממש פעלנו מתוך מטרה שאנחנו נסיר אותה לבד, ומיד הם הגיעו והסירו את האנטנה.

אני עונה על סמך מה שממלא מקום מהנדס העיר אמר, ואני לא אומר את הדברים על סמך מה שנקרא "מסמרות". אני אומר את הדברים האלה על סמך מה שהוא אמר, אבל מאחר שאתה מעלה את הסוגיה הזאת אני מבקש שמחר בבוקר, אם אתה יכול, יחד איתי, יחד עם המהנדסת וממלא מקום מהנדס העיר, נבדוק את הסעיף שאתה אמרת, נבדוק את הדבר הזה, ועם היועץ המשפטי שלנו, ואם יש איזושהי טעות מבחינתנו אין ספק בכלל שאנחנו נפעל להוריד את המגבר הזה, ואתה יודע שאנחנו לא נעשה חשבון. בעניין הזה כמובן שאנחנו נפעל בצורה הכי ברורה. אני מחר בבוקר כבר מזמין לעשות את זה, ובכל מקרה, גם אם אפילו יהיה מצב שלא תוכל להגיע, אנחנו נקיים על זה דיון ונטפל בנושא הזה, נבדוק את העניין בצורה הכי ברורה. כי זה באמת פה מעבר לכל.

מר אליעזר בר: אני אשמח לבוא.

אדר' טלי שמחה אלקיים: אנחנו פנינו גם לפיקוח המחוזי כדי להתייעץ איתם, והם אמרו שהם עוקבים אחרי זה כמה שנים, ובפירוש אין צורך למתקן עצמו.

מר יצחק רוכברגר: טלי, יש לי בקשה. אני מזמן הפסקתי להאמין למערכות גדולות שמספרים סיפורים, למשרדי ממשלה. "אכלנו אותה" עם סיפור המים, אנחנו יודעים בדיוק על מה. אני מבקש, יחד עם היועץ המשפטי, לבדוק את ההיבטים, את הסעיף.

אדר' טלי שמחה אלקיים: בסדר גמור.

מר יצחק רוכברגר: והיה ונגיע למסקנה שאכן צריך לתת היתר למקום הזה, האנטנה הזאת, לפני שיחשבו כבר היא לא תהיה שם.

3. אישור אימוץ רמת השרון את חצור הגלילית בהשתתפות מר שאול כמיסה ראש המועצה המקומית חצור הגלילית.

מר יצחק רוכברגר: הנושא השלישי, ברשותכם, הוא נושא של אישור אימוץ רמת השרון את חצור הגלילית, בהשתתפות ראש המועצה מר שאול כמיסה, שנמצא פה כרגע כאן אתנו. אני רוצה ברשותכם לומר במה דברים אמורים. אני מזמין את שאול, קודם כל, לשבת לידי, ברשותך.

הרעיון הזה של עיר חזקה שיכולה לאמץ או לתמוך בעיר שהיא פחות חזקה, עלה במפגש שהיה בינינו בנסיעה משותפת לפני בדיוק כשנה, כשנסענו שנינו למשלחת לכנס של ראשי ערים עושים שלום. מאז כרתנו בינינו ברית של שיתוף פעולה, ובעקבות המלחמה ובעקבות המצב שהיה, על היום הראשון כבר אני התקשרתי לשאול ואמרתי לו שאנחנו ערוכים לקלוט גם את בני הנוער שלו כבר ביום שישי, על חשבוננו. דיברתי בשם כל חברי המועצה, כי פה בעניין הזה הייתי בטוח שאנחנו חוליה אחת, מחשבה אחת. אני בזמנו גם העליתי את זה על קצה באחד הדיונים, התייחסתי לנושא הזה, והכוונה היא שרמת השרון תשתף פעולה יחד עם חצור הגלילית בנושאים שקשורים בחינוך, נוער, וגם בנושא של תשתית, כשאנחנו מתכוונים להקים גן משחקים, כפי

שעשינו אצלנו, בחצור. חצור ספגה מכה מאוד קשה במלחמה האחרונה, טילים שפקדו שם. אני מודע לבעיות הקשות שפוקדות את העיר ביומיום בעניין של הקצבות מהמדינה, כשמסתכלים על העיר כאילו היא החצר האחורית. הכרתי את שאול במהלך 3 השנים האחרונות, אני חושב שהוא באמת ראש מועצה מהסוג האחר, איש שהיה אלוף משנה בצבא, במודיעין, אדם רציני, שבאמת אני חושב שלברכה איש כזה שמוביל מערכות, וזה קשה מאוד, ואני שמח שאנחנו, כעיר חזקה, עיר שיכולה ועיר שמסוגלת לתת מעצמה, גם מהלב וגם מבחינת היכולת התשתיתית שלה, שנהיה יחד ונעזור לחצור, לברית הזאת, והלוואי שזו גם תהיה דוגמה לערים אחרות שמאמצות ערים אחרות.

ברשותכם, אני רוצה ששאול יאמר גם כמה דברים, תציג את העיר, בבקשה.
מר שאול כמיסה: ערב טוב לכולם, למועצת העיר, לראש העיר. אני שמח על עצם ההזדמנות שניתנה לי להגיע לכאן ולומר מספר מילים. אבל עוד לפני שאני אפרט, אני בהחלט ישבתי בצד והקשבתי, ומצאתי לנכון לומר במספר מילים: יופי של אווירה, אווירה דמוקרטית, אווירה תרבותית.

מר יצחק רוכברגר: תודה לצוחקים.

מר שאול כמיסה: לא יודע מה היה לפני כן, אני יודע מה אני, מהרגע שהגעתי, ואני חושב שעצם ההתנהלות התרבותית הזאת בהחלט היא ראוייה להערכה, ובפרט כשהמטרה היא טובת העיר והיא משותפת, אז לא חשובה הדרך ואופן ההצגה. אני חושב שזה בית הספר הנכון כדי לגרום לרמת השרון – מושבה קטנה, יפה, ירוקה – להיות עיר גדולה. עיר גדולה באיכות של חיים, בתרבות וחינוך. ואני מכיר את העיר הזאת, כי היו לי לא מעט שנים פה בתחומי המודיעין, בקורסים השונים. לפה הגענו גם לבלות וגם לאכול. והיא נשארה, והיא הולכת ומתעצמת. יישר כוח.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

חבריי, קודם כל לגבי חצור הגלילית, אני מניח שאתם מכירים, הסתובבתם, וזו ההזדמנות גם, אנחנו נעשה גם בהמשך ביקור של כל מועצת העיר, חברים נוספים, להיכנס ולהתרשם מקרוב. אני חושב שיישוב יפהפה גם, שמסדר את המרכיב האנושי וגם הגיאוגרפי, אזור ירוק, יוצא מן הכלל, עם פוטנציאל אדיר. אבל לתחושתי, כאחד שהגיע למערכת רק לפני כשנתיים וחצי, עושה רושם שדילגו עליה, וזה לא משנה מה הסיבה. לו היתה מקבלת את המיקוד הנכון, אני חושב שהיא היתה סוגרת פערים ביחס לכרמיאל, מעלות ועוד יישובים חזקים שהתחילו במצב פתיחה די זעיר. אני לא מתכוון לשפוט את ההיסטוריה, אבל אני חושב שחצור הגלילית נמצאת כבר בכיוון הנכון, ולשמחתי אנחנו עמלים קשה מאוד לשנות את התדמית. ולא בכדי, לפחות בסופשבוע שעבר וגם היום, לגבי שבוע שעבר היתה ישיבת קבינט של הממשלה, בטח ראיתם בתקשורת, עם ראש הממשלה, עם כל שרי הממשלה, בשני מופעים, מופע אחד במועצת העיר והמופע השני בישיבת קבינט בנושא של שיקום הצפון, והיום חדר מצב של משרד החינוך יחד עם בכירי המשרד, כולל השרה, פתחו את החדר בחצור הגלילית. גם זה מרכיב מאוד חשוב, שמתחילים להתמקד בחצור. אז אני מאוד מקווה שכך יעשו גם שאר המשרדים, כדי באמת לצמצם את הפער ולתת לנו להביא ליכולת את היכולת הקיימת, כי יש את כל התנאים, אנחנו צריכים רק את החברה.

חצור הגלילית למעשה עוד קודם לא ידעה איום בטחוני, כי אנחנו לא יושבים על קו הגדר ולא בקו העימות. אבל אנחנו רחוקים בטווח שלדאבוננו נכנס, ולא רק אנחנו, הרבה יותר דרומה גם, לפגיעה כתוצאה מהקטיושות ארוכות הטווח. בחצור הגלילית, נוכח המיקום הגיאוגרפי שלה, שהוא בסמוך לאובייקטים ביטחוניים ואסטרטגיים, כמו קו הבונקרים והחמ"לים המרכזיים של פיקוד הצפון ושלוחה צפונית של הבסיס שקרוב אליכם כאן, יחידת 8200, נמצאים בטווחים של 300-400 מטר מחצור הגלילית, ולכן ברוח

גבית כזו או אחרת דאגו לדחוף את הקטיושות קצת מזרחה לתוך היישוב, סדר גודל של כ-130 קטיושות נפלו, מתוכן בתוך היישוב, מתוכן בתחומי שיפוט, בשטחים פתוחים. אבל כתוצאה מהיערכות מקדימה, כמובן העובדה שאני גם חשתי את האפשרות מאז החטיפה שאכן מדינת ישראל הולכת להסלמה, אנחנו נערכנו, שמנו דגש ברמת המוכנות וגרמנו לכך שהאווירה בעיר תתנהל באווירת מלחמה ולא באיזושהי מידת שאננות, ולכן, כתוצאה מכל אותן נפילות, ומהצד השני ההתנהגות הנכונה, הפגיעה בנפש היתה קטנה ביותר, מספר בודד של תושבים, אבל הנזקים הם למעלה מ-50 בתים שנפגעו, כולל בתים בפגיעות ישירות, ומספר מוסדות חינוך שנפגעו.

אנחנו התאוששנו מהר מאוד, למעשה פתחנו היום את שנת הלימודים בצורה טובה מאוד, אחרי שהתארגנו בצורה רצינית. עצם העובדה שחצור גם אירחה, מבחינת אכסניה, למעלה מ-4,000 חיילים במוסדות החינוך השונים, שנדרשים לעשות איזשהו אימון לקראת כניסה ללבנון, אז גם להם נתנו, לא רק אכסניה אלא גם חיבוק ואהבה, ובסופו של דבר, אני חושב שחצור בהחלט, מעבר להשלכות וההשפעות הפוסט-טראומתיות, בעיקר על ילדים, וגם לזה נתנו מענה בכניסה לשנת הלימודים הנוכחית. אני חושב שעברנו את המלחמה בצורה סבירה, והחשוב שלא היו נפגעים בנפש. נזקים ברכוש אנחנו מתמודדים.

הקשיים היו לפני המלחמה ולהערכת ימשיכו, אם הם לא יקבלו את העוצמה האמיתית שנדרשת. כי בסופו של דבר, לפחות אני נכנסתי לרשות שהיתה כמעט במצב של ועדה קבוצה עם גירעונות קשים ביותר, לא הבנתי איך להיכנס לדברים, אמרתי לחברים – להילחם עם החיזבאללה היה קצת יותר קל ביחס להתמודדות, מצד אחד פוליטיקה, מצד אחד קשיים, ממשלה, אטימות מסוימת. אבל העסק לאט לאט מצליח, ואנחנו, במידה ונקבל את מה

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

שמגיע מהמדינה במסגרת תוכנית ההבראה, אני מניח שאנחנו נתחיל להתיישר ולעלות על הגל הנכון כדי להציב ולקדם את חצור הגלילית.

מר מאיר דורון: כמה תושבים יש לכם?

מר שאול כמיסה: 10,000 תושבים, בתוך שטח קטן עם קשיי ומגבלות

התרחבות כתוצאה מצמצום בשטחים – 4,600 דונם, ביחס למושבות סמוכות אלינו שיש להן למעלה מ-15 ו-20 אלף דונם. תבינו את הפרופורציות. כל מועצה כזאת היא בסדר גודל של כ-2,000-2,500 תושבים. זו הפרופורציה, ואנחנו עושים הכל כדי להתרחב. כנראה זה יבוא על חשבון מישהו. אנחנו בכיוון.

אני מברך על הידידות שנוצרה ועל ההזדמנות כדי גם להכיר את איציק, ראש העיר, לא רק בשלטון המקומי, והתרומה, האמינו לי, ראש העיר מאוד דומיננטי, מאוד משפיע ונושא בתפקידים מאוד חשובים, גם בתחום הכלכלי בשלטון המקומי. אבל עוד יותר מהחוויה הנפלאה שהיתה לנו בטורקיה, שאנחנו ייצגנו את השלטון המקומי, ובאותה הזדמנות את מדינת ישראל, בכנס מאוד חשוב, היה לנו מה לומר ונפגשנו עם בכירי המדינות וראשי הערים, מהגדולות, כמו ראש עיריית בגדד, אלג'יר, תוניס ומרוקו.

מר אליעזר בר: הם חיים היום?

מר שאול כמיסה: כן. ואפילו חיברנו בין ראש עיריית קרקוק

בעיראק, דיבר עם אמו של ראש העיר, שמקורה מבגדד, עיראק וקרקוק. הם שמחו לשוחח. זו היתה חוויה, גם להכיר את איציק כחבר, כאדם, וגם כקולגה בתפקיד ראש העיר. אז אני מודה לכם על ההזדמנות הזו, דיברנו לא מעט, אני חושב שיש תחומים נוספים לשיתופי פעולה, ואני שמח על הרעיון שלא צריך לחצות אוקיינוס כדי למצוא עיר תאומה ועיר מאמצת. אני חושב שבהחלט שני הצדדים פה יזכו וייהנו משיתוף הפעולה, גם לנו יש מה לתת במאפיינים הייחודיים לחצור הגלילית, וכמובן לכם עוד יותר, לתת לנו בכל התחומים,

בעיקר בתחום של פעילות הנוער, המתנ"סים, הטניס. אני מנסה לקדם, איציק כבר שמע את זה קודם ואני אומר את זה פה בהזדמנות הזו, בקרוב גם תהיה לנו פגישת עבודה עם בית ספר רימון, על מנת להקים אקדמיה בצפון המדינה שתעסוק במוסיקה וג'אז, כמו שיש לכם פה. זה דבר שאין אותו מקו חדרה וצפונה. בתל חי אין ברמה הזו של אקדמיה, יש חוגים למוסיקה. ממש לקחת לחצור, בתוך האווירה הפסטורלית הזו, במקום יפה להרים פרוייקט כזה של בית ספר למוסיקה וג'אז, זה בהחלט יעצים ויחזק את המעמד ואת התדמית של חצור. אז תודה רבה על ההזדמנות.

מר מאיר דורון: אני רוצה כמה מילים על שאול. מי שבזמן המלחמה ראה אותו מופיע בטלוויזיה, בלי התבכינות, עם ניתוח קר, כל הזמן הופיע בראיונות השונים, ואמרתי באמת כל הכבוד, אני לא יודע מתי ייצא לי עוד פעם לראות אותו. באמת כל הכבוד איך שייצגת שם גם את העמדה של היישובים וגם מה צריך לעשות בתוך לבנון. כנקודה אישית, חצור הגלילית היתה עמדת הפריסה של התותחנים. אתם יודעים שאני בחיל התותחנים, וזו היתה עמדת הפריסה לירי על רמת הגולן. כל הבקעה שמאחוריך, משם ירינו כל הזמן לכיוון רמת הגולן, ואיפה שאזור התעשייה שלך, שם היתה המפקדה. אני חושב שהדבר הזה שנעשה שם פינה והדברים הנוספים, כשהקימו את חצור הגלילית אמרו בתור בדיחות, אתה לא היית אולי שם, אמרו שזה יהיה המקור לעוזרות ולעוזרי בית לראש פינה. היום היא הרבה יותר גדולה כבר מראש פינה, השביל שיורד למטה מגיע מראש פינה לוילות, וילות לא פחות יפות ממה שיש בראש פינה, ואני בהחלט חושב שתוך זמן קצר אתם תהיו שם גורם משפיע, עם המנהיגות שלך בוודאי, ככה שאני חושב בשם כולם כאן, אני מאחל לך הצלחה. אם כולם יצביעו ויציעו, אני חושב שיהיה לך גם דבר יפה, מפני שהנגנים אצלנו ברמת השרון כולם מברכים על המוגמר, אז אני מקווה שגם דבר כזה נוכל לתרום לכם, ואנחנו גם נהנה מהתרומה.

מר יצחק קאול: אני רוצה להגיד לשאול ולאיציק כל הכבוד על היוזמה, אלה הדברים המקצועיים שצריך לעשות. אני מרגיש בזה, כמובן, יותר חשיבות מכל שיתוף פעולה עם כל עיר במקום אחר. חבל שמדינת ישראל, שהיא באמת כל כך חזקה, וידעה בדיוק להעריך, ואם אתה איש מודיעין, אז ברור שידעו להעריך שזה מה שהולך להיות, לא התארגנה לזה ותכננה את זה באופן מסודר לגבי כל הארץ. כי בהחלט אני חושב שאתה צריך להעביר את היישר כוח של רמת השרון מכולם – קואליציה, אופוזיציה, מכל חלקי העיר, לתושבים שעמדו שם בתקופה הקשה הזאת, שקיבלו תמיכה וסיוע מתושבי רמת השרון. אגב, סתם אנקדוטה שלא קשורה דווקא אליך, אני ברקע שלי בעבר הייתי שייך לחטיבת הצליחה, 421, של חיים ארז, שלחמה במלחמת יום כיפור. החטיבה הזאת החליטה לאמץ, כמו שאנחנו עושים כאן עכשיו, את שלומי. ואני חושב שזו דרך נכונה, שאת כל היישובים שם צריכים באמת יישובים אחרים, חזקים, לחבק אותם בשיתוף פעולה ולחזק אותם. אני קודם דיברתי על סגירת הפערים בחינוך, זה נכון גם כאן. בדיוק את היישובים האלה, בדיוק את המטרות האלה צריך לקחת, לסמן אותן ולראות שעושים פעולה מעשית, אמיתית, כדי לתמוך ביישובים האלה. אז כל הכבוד, אני מחזק את ידכם, וכולנו בעד ששיתוף הפעולה הזה יעלה ויצליח.

מר דוד יצחק: כולם מעלים זיכרונות על העבר הקרבי שלהם, גם אני אעלה זיכרונות מהחופש האחרון, שעמדתי שם וחילקתי מזון במגשיות, בחצור הגלילית. לזה גוייסתי על ידי אשתי, לא על ידי הצבא.

מר שאול כמיסה: נכון, היו מספר אנשים, וזו ההזדמנות להודות בחברות גם למשפחת דיראן ועוד. משפחה יפה.

מר דוד יצחק: מה שאני רציתי לומר, שאנחנו עושים את הסיבובים של אימוץ ומקבלים החלטות יפות, אני הייתי מצפה שבאירוע כזה גם נראה נייר עם תוכנית פעולה ולא רק נצביע הצבעות, ושייקבע איזשהו ועד

פעולה שיקבע את המהלכים הבאים, יעקוב, יבצע וכן הלאה, ולא רק נעשה איזשהו טקס חגיגי של הצבעה.

מר יצחק רוכברגר: בהחלט ההערה שלך במקום. כמובן שבנושא החינוך מיכל תעמוד בראש צוות, שיישב עם צוות של אנשי החינוך. אנחנו נצרף גם את מנכ"ל רשת המתנ"סים, את ניצן אביב שנמצא פה, שיהיה גם בצוות הזה, וכמובן שגם אני וגם שאול נקבע אנשים שיהיו צוות שיוביל את העניין. אני רוצה לומר שבנושא הוצאה כספית כזאת או אחרת, שלנו לטובת פעילות כזאת או כל פעילות בחצור, אני אביא את זה לאישורו של שר הפנים, כדי הדברים האלה יהיו מסודרים, שלא מחר-מחרתיים יגידו: שמע, אתה הוצאת כסף, שלא כולנו נסתבך כאן. אבל אני שוחחתי איתו בעניין הזה ואנחנו גם נקבל את האישור להוצאה הזאת.

אז אני, ברשותכם, מבקש מהמועצה לאשר אימוץ של רמת השרון עם חצור הגלילית. אני מבקש גם להצביע על זה, אז בבקשה, מי בעד? פה אחד.

<p><u>החלטה מספר 299:</u> הוחלט לאשר פה אחד את אימוץ רמת השרון את המועצה המקומית חצור הגלילית.</p>

מר יצחק רוכברגר: אני מודה לחברים על ההצבעה, ואין לי ספק, שאול, שאנחנו נעשה כאן כולנו. קודם אמרת שהאווירה של הישיבה והכל, היו גם ישיבות עם אווירה פחות נעימה, בלשון המעטה, אני קודם כל מקווה, ערב השנה החדשה, שאנחנו עולים על מסלול אחר לחלוטין, ביקורת כן אבל כבוד הדדי והכל, ואני את תרומתי אני אעשה, ואני אתן ואתרום בעניין הזה. יחד עם זאת, אתה רואה שכאן ההצבעה היתה חוצה אופוזיציה וחוצה קואליציה, כולנו פה אחד עם חצור. ועוד פעם אני אומר, הלוואי שאנחנו נהיה הדוגמה והסנונית הראשונה להסכמי אימוץ כאלה, ולא שכל הזמן אנחנו רק נמצא,

כפי שאמרת גם כן, הסכמים עם ערים בעולם, שזה גם חשוב. אני מודה לחברים על ההצבעה, תודה לך, ואתה יכול גם להיות שותף שלנו כרגע להמשך הדיון, אני אשמח גם על כך. אתה חוזר לחזור?

מר שאול כמיסה: בטח.

מר יצחק רוכברגר: אז אני מודה לכם ושתהיה נסיעה טובה. רציתי להזמין אותך אחר כך לכוס קפה או משהו, אבל בהזדמנות אחרת.

מר שאול כמיסה: תודה רבה לכם.

מר יצחק רוכברגר: מקובל, וכך אנחנו גם נוהגים, שכשחבר מועצה נוסע בשליחות העירייה למשלחת רשמית, אז הוא מדווח בישיבת המועצה את פרטי הנסיעה. נירה נסעה עם משלחת הנוער כנציגת העירייה לעיר התאומה שלנו, גאוגסמרניהוטה, היא כתבה בכתב את רשמיה ואת חוות דעתה מהנסיעה. הפרטים חולקו לכל חברי המועצה, ולכן זה יחסוך ממנה את הדיבור בעניין. הנושא הוגש, אז נעבור לנושא הבא, ברשותכם.

4. דיווח של אורי לויין על הסכם ניהול קבוצת הכדורגל ואישור המליאה.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא הוא דיווח של אורי לויין על הסכם ניהול קבוצת הכדורגל. אני אבקש לאחר מכן, לאחר הדיון, את אישור המליאה להסכם.

כמה מילים, ברשותכם. אנחנו התחבטנו בסוגיה בשנים האחרונות, מה אנחנו עושים עם קבוצת הכדורגל. קבוצת הכדורגל עירוני רמת השרון היתה לא פעם אחת במצב של כמעט קריסה וכמעט סגירה, והטלנו את המטלה לפני כשנה על אורי לטפל בקבוצת הכדורגל מטעמנו, כיו"ר הקבוצה. לפני שאורי יאמר את דבריו לעניין ההסכם, אני רוצה בשמי ובשם החברים להודות לך, אורי, על מה שאתה עשית בשנה הקודמת, על הפעילות, על השותפות, על הדרך, יחד עם

חברים נוספים כמובן, להצלת הקבוצה ולהשארתי בליגה הלאומית, דבר שהוא חשוב לרמת השרון, ובמיוחד למי שפעיל, והקבוצה בדרך כלל גם מזוהה עם שכונת מורשה, ואני באמת גאה על כך שהקבוצה נשארה בליגה, והשנה גם הובלת מהלך של מציאת מישהו שירכוש את הקבוצה, אחרי ניסיונות כושלים שלנו בשנים האחרונות למצוא מישהו כזה. נמצא מישהו, נקי לחלוטין, ואני מברך על כך ומודה לך על מה שעשית ועל המשך הדרך במה שתעשה.

מר אורי לוי: למי שלא מכיר את הסיפור, המהנדסת למשל לא

היתה פה לפני שנה, אז אני אתן את המסגרת, איך אנחנו הגענו לסיפור שאנחנו יושבים סביבו היום. לפני שנה וקצת ישבנו במליאה במקום אחר, בעירייה, וראש העיר, אני חושב שזה היה ראש העיר, ביקש תקציב מיוחד לקבוצת הכדורגל, ערב פתיחת הליגה. ואני, שלא הבנתי בכדורגל ולא הכרתי את הקבוצה, לא נראה לי הסיפור הזה של תוספת התקציב, וכתבתי לו פתק או משהו שאני לא הולך לאשר את תוספת התקציב הזאת. ואז הבנתי שאם אני אתנגד לתוספת התקציב יכול להיות שהקבוצה לא תקבל את התקציב והיא תתמוטט. ואז עלה לי איזשהו רעיון ביניים איך אני יכול בכל זאת גם לתמוך בקבוצה וגם להיות שלם עם עצמי, ואמרתי שאני מוכן לתמוך בתוספת התקציב, ובלבד שאני אהיה בין האנשים שחותמים על השיקים. לא היתה ברירה, הסכימו, ואני הפכתי להיות מחבר מועצה לחבר בהנהלת הקבוצה וחותם על השיקים. לא עבר שבוע-שבועיים או משהו כזה, ואלי בר, שהיה יו"ר, היה צריך לעזוב את התפקיד, ואני נכנסתי לנעליים שלו.

אף אחד לא יכול לחשוד בי שאני אוהד כדורגל, אני אפילו לא ידעתי איפה המגרש ומי זו הקבוצה, באמת לא היה לי מושג בזה וגם היום המושג שלי הוא מוגבל. אבל תוך ימים ספורים אני גיליתי שהקבוצה סובלת מאי סדרים קיצוניים, ממינויים לא ראויים, מחוזים לא כשרים, בלשון המעטה, מתביעות, חובות, נקודות מינוס של הליגה, שיקים שחזרו, לחצים פוליטיים,

חוסר ציוד, והיריעה עוד רחבה. הרבה מאוד תקלות היו, אלי כבר מכיר את התקלות שהיו. בכל זאת החלטתי לקחת את המשימה הזאת. אני החלפתי חלק גדול מצוות העובדים, עשיתי מכרז, מה שלא היה מקובל אז, וקיבלתי על זה קצת על הראש, עשיתי מכרז והבאתי מנכ"ל שלא הכרתי, מחוץ לעיר, שינהל את הפעילות השוטפת של הקבוצה, והוא הוכיח את עצמו. ראיתי שלוש משימות שעמדו נגד עיניי: המשימה הראשונה היתה לשלם את החובות של הקבוצה ולעמוד במסגרת התקציב שהיתה, כי לדעתי כל פעילות חייבת לעמוד במסגרת התקציב. המטרה השניה היתה מטרה ספורטיבית, להשאיר את הקבוצה בליגה. התרומה שלי לזה אולי לא היתה כל כך גדולה, אבל בכל זאת הקבוצה נשארה בליגה, ואני יכול להגיד לכם שהיום היא ראשונה בטבלה, אם זה אומר משהו למישהו, אז כל הכבוד לה מבחינה ספורטיבית. והמטרה השלישית שלי היתה למכור את הקבוצה. מה זאת אומרת למכור את הקבוצה? לגרום לזה שהשליטה והמעורבות של העירייה בקבוצה תהיה מינימלית, ושגוף בלתי תלוי וספורטיבי ייקח את הקבוצה, ינהל אותה ויפעיל אותה בצורה הכי מקצועית שיכולה להיות.

באותה תקופה ובמשך השנה המטרה השלישית לא היתה בת ביצוע, כי הקבוצה היתה במצב כל כך קשה מבחינה כלכלית ומבחינה ארגונית, שאף גוף לא היה מעוניין לקחת את הקבוצה הזאת. לכשנגמרה שנת הפעילות והקבוצה נשארה בליגה, הרגשתי שזה הזמן למצוא שותף להפעלה וניהול הקבוצה. פרסמנו במקומות שאפשר היה לפרסם את העובדה שהקבוצה מיועדת למכירה בקונסטלציה כזאת ואחרת, והיו לי מספר פניות. ניהלתי משא ומתן עם 4 קבוצות שונות שהיו מעוניינות לרכוש את הקבוצה, כולן קבוצות לגיטימיות, כולם אנשים טובים שהיו מאוד מעוניינים לרכוש את הקבוצה. אחרי סינונים, בדיקות כלכליות ובדיקות אחרות, הגעתי למסקנה שהקבוצה שאיתה באמת אני מעוניין שהחווה ייחתם כדת וכדין, זו קבוצה שאני קורא לה "קבוצת

מולדבסקי". זה שני אחים, יהלומנים, שגרים בסביון, בעלי אמצעים ובעלי חיבה יתירה לכדורגל, שחיפשו קבוצה לרכוש ולהפעיל, ואחרי בדיקות שהם עשו הם החליטו שהקבוצה שלנו ראויה מבחינתם ואני חשבתי שהם ראויים מבחינתנו, וניהלנו איתם משא ומתן יותר אינטנסיבי, שבסיומו הגענו לחוזה שמונח פה על השולחן.

היו שתי אפשרויות שהיום אנחנו ניפגש: אפשרות אחת היתה שאני, או מי שיחליף אותי, יבוא ויבקש מהעירייה תוספת תקציבית לקבוצה היות ולקבוצה אין מספיק כסף לפתוח את הליגה. לידיעתכם, ההכנסות של הקבוצה מגופים חיצוניים עומדות היום על 3.2 מיליון בערך והמינימום להירשם בהתאחדות הכדורגל זה 4.5 מיליון. זאת אומרת, שגם עם התמיכה של שנה שעברה, עדיין היה חסר לנו יותר מחצי מיליון שקלים בשביל לרשום בכלל את הקבוצה ולהתחיל את השנה. אז כמו שאני אומר, היו שתי אפשרויות: או שאני אבוא היום ואבקש עוד פעם, כמו שביקשו לפני שנה, לפני שנתיים ולפני שלוש שנים, עוד כסף. אני היום בא ומבקש לעשות שינוי, לקחת קבוצה אחרת שתיתן עוד כסף לכדורגל במקום שהעירייה תיתן את הסכום הזה.

לחוזה הזה יש שתי מטרות עיקריות: מטרה אחת זה חיסכון כספי ניכר. חייבים להשקיע יותר כסף בקבוצת הכדורגל מכפי שהשקענו בעבר, גם לפי החוקים של ההתאחדות וגם לפי הצרכים של קבוצת כדורגל, כל זה בהנחה שיש לנו קבוצת כדורגל. וחיסכון כספי נוסף בניהול – זאת אומרת, הניהול שאני ויאיר מינץ, שהוא שותף לכל העבודה, נתנו מזמננו החופשי, זה משהו ששווה ועולה הרבה מאוד כסף, עם המערכות שמסביב, ואת כל זה אפשר להוציא החוצה ולתת למישהו אחר לעשות בצורה טובה לא פחות.

דבר שני, שהוא לא פחות חשוב, ובעצם בגללו אנחנו יושבים פה, זה הנושא הפוליטי. אני אמרתי בהתחלה שאני רוצה להוציא את הפוליטיקה מהכדורגל

ואת הכדורגל מהפוליטיקה. לא שיש לי משהו נגד פוליטיקה, עובדה שאני פה, אבל לספורט זה לא עזר. זה גרם למנות אנשים לא מתאימים, זה גרם ללחצים, להוצאות תקציבים כאלה ואחרות, ועובדה שהקבוצה הגיעה לפי פחת. אז החוזה מונח לפניכם, הרעיון של החוזה זה העברת זכויות הניהול לתקופות קצובות לרוכשים הפוטנציאליים, התקווה שלי זה שהעברת זכויות הניהול תהפוך למכירה, זאת אומרת שהקבוצה תהיה שייכת להם במאה אחוז ולא שהם יוכלו להחזיר לנו אותה בעוד שנה כשהם יגלו שהביזנס של הכדורגל דורש הרבה מאוד כוחות נפשיים, הייתי אומר, והרבה מאוד כספים. כמו כן, הייתי רוצה שהאופציה שהם ביקשו לקחת תחת חסותם גם את קבוצות הנוער והילדים, הייתי שמח אם גם זה היה מתממש, היות ואני רואה שמועדון כדורגל צריך להיות תחת כיפה אחת, מהנוער ועד הבוגרים, ולא להתנהל בשתי מערכות מקבילות.

אני כתבתי לאיציק לפני 3 שבועות ולפני שבוע שני מכתבי התפטרות, ששניהם אמרו שאם העירייה לא תצליח לייצר את הכסף שחסר בשביל להפעיל את הקבוצה, אני לא אוכל להמשיך, כי אי אפשר להמשיך עם קבוצה בלי כסף. את המכתב הראשון אני חושב שקיבלתם.

מר יצחק רוכברגר: אני קיבלתי את שניהם.

מר אורי לוין: איציק קיבל את שניהם, אתם קיבלתם רק אחד. אני מאוד שמח, לא רק בגלל שאבן הרחיים הזאת שעל הגב שלי יורדת ממני, אני שמח מאוד כי אני חושב שזה הדבר הנכון שצריך לקרות לקבוצת כדורגל – שמישהו עם כסף, שלא קשור לעיר, שלא תלוי פה באף אחד, שאף אחד לא תלוי בו, ייקח את הקבוצה ויעשה ממנה מועדון יותר מפואר ממה שהוא עכשיו. החברים יכולים לשאול אותי שאלות, אבל אני מאוד מבקש שתתמכו בהצעה שלי. תודה.

מר מאיר דורון: אורי לא כל כך הזכיר מה הקשר, עד שאורי הביא

את הקבוצה לא ידעתי מי זאת, אבל אחר כך בדקתי – משפחת מולדבסקי היא משפחה של יהלומנים, החל מהסבא של אלו שבאו, האבא שלהם, הדוד שלהם. משפחה של יהלומנים שהיו קשורים בספורט, במקרה בעיר הולדתי, בפתח תקווה. הם כעת רוצים לעשות משהו, שכנראה זה יהיה לזכרו של הסבא או של מישהו. הם יהיו אצלי מחר, כל זמן שלא דיברו אתכם לא דיברנו איתם יותר מדי בפרטים פרט להסכם. הם מדברים להשקיע בשנה הזאת כמה מיליוני שקלים כדי בכל זאת להרים ולעשות מוסדות, ונוער ונערים וכל הדברים. הם דיברו עם מנהל בית הספר לכדורגל, אייל צור, שגם כאן זה נראה, הם ייקחו את אותה אחריות, כולל שילדים שידם לא משגת לשלם, בגלל זה לא יעצרו להם את האימונים. כלומר, הם מבינים שהדבר הזה, יחד עם ספורט, חייב גם להיות דבר קהילתי שאפשר יהיה לעשות.

יש כאלה שאומרים: מוכרים קבוצה ואנחנו משלמים כסף. צריך להבין שאנחנו מורידים חלק גדול מתוך ההוצאות שהיו עקיפין, או הוצאות אחרות, ואנחנו גם נרד מהאחריות. היום האחריות היתה תמיד על ראשי, או על ממלא מקום, לכדורגל לא היה נעליים, לא היה לו כאן, לא היה לו מנעולים, אין לו מכונת קרח, אין לו דברים אחרים. הדברים האלו היו כל הזמן נזרקים לפתחנו. אנחנו רוצים שהדברים האלו יהיו כמו שהיום כמעט בכל מקום. אז נכון שבשביל להיות מכבי חיפה או משהו כזה יש לך גם הרבה פרסום, אבל גם כאן יש טלוויזיה. עובדה שהצלחנו אפילו להחזיר את המשחקים כאן לרמת השרון, וכבר ביום שני יהיה משחק. במשך הזמן גם יהיו שידורי טלוויזיה ודברים נוספים שכנראה יוכלו לתת גם אתגר לאנשים האלו לעשות קבוצה עם הצלחה גדולה.

העבודה של אורי, שהיתה יומם ולילה, אני חושב שבאמת צריך להעריך אותה. לחוזה שכולם קיבלו, צריך היה לקבל את ההערות. קיבלנו גם את ההערות של

עו"ד גל-אור, ואני גם מעביר לכם את ההערות של עו"ד גל-אור כעת. אחרי שזה יהיה בידיכם נאמר לכם כמה דברים על הדברים שעו"ד גל-אור כתב לנו. **עו"ד יעקב זילברשטיין:** ההערות של גל-אור מוסכמות על מולדבסקי או שזה למשא ומתן?

מר מאיר דורון: תיכף אני אגיד. הערה ראשונה של גל-אור, לסעיפים 2, 3 ו-4: "אגודת הספורט ולא העירייה היא האחראית על תחזוקה וניקיון מגרשי הכדורגל. עבור החזקה זאת מועברים הכספים". כלומר, הכספים מועברים על ידי העירייה, אנחנו מחזיקים גם את האולמות, את כל אולמות הספורט אנחנו מחזיקים, ולכן הדין של מגרש כמו דין של אולם. הכסף מועבר לאגודת הספורט, שעושה בפועל את העבודה מטעם העירייה. הדבר הזה מקובל, מאחר והכספים הם כספים עירוניים.

לסעיפים 3.6, 3.7: "התחייבות המועצה לטווח ארוך ללא התייחסות לקיום קריטריונים המלצות ועדת תמיכות, המחייבות אישורם במליאת מועצת העיר". ההערה הזאת מקובלת, ואנחנו נוסיף אותה בכתב יד על דעת עורך הדין שלהם, שכל ההתחייבויות הכספיות מותנות, והתנאי יהיה בכפוף לאישור והמלצת ועדת התמיכות. המלצת ועדת התמיכות היא המלצה מחייבת. החל מה-1/1/07, המלצת ועדת תמיכות היא המלצה של פקידות מקצועית, אבל אנחנו כמועצת עיר נוכל להקים ועדת משנה שתבדוק את ההמלצות. בכל מקרה, הדבר הזה מקובל, יתוקן וייחתם גם על ידי העירייה וגם על ידי הרוכשים.

נאמר בהחזר הלוואה של עיריית רמת השרון בקשר עם פעילות הכדורגל, כפי שנמסר לי על ידי הגזברית, העירייה לא לקחה הלוואה בקשר עם פעילות הכדורגל, כמו כן העירייה אינה יכולה להתחייב לאחת חלקי 12 מדי חודש, כיוון שהתב"ר תלוי בהחלטת מועצת העיר ועדת תמיכות. לגבי הסיפא, אמרתי לגבי ועדת תמיכות, מקובל. ההלוואה אינה של העירייה. מה שעושה

הגזברית כדי שהכסף שהיא מעבירה לעמותה לא יתמסמס בדרך, אז היא מתוך ההקצבות מורידה להם ישירות לבנק. לכן הכסף לא הולך קודם לעמותה ואחר כך מחזירים, אלא הגזברית דואגת שיחזירו. ההלוואה אינה של העירייה, הלוואה של עמותת הספורט.

סעיף 3.8: "העירייה מקבלת על עצמה לשאת בכל החובות הכספיים וההתחייבויות הכספיות של קבוצת הכדורגל עד למועד חתימת ההסכם". אז כפי שנמסר לי, העירייה ערבה להלוואה, בדיוק כמו שאמרתי קודם, לפי כך יש לנסח את ספרי התמיכות כך שיכללו גם את הכספים המיועדים להחזר הלוואות, כאשר הכספים המיועדים להחזר הלוואות יועברו לחשבון בנק בו מתנהלות ההלוואות ויתרת התמיכות תועבר לחשבון בנק אחר. בהסכם עצמו אנחנו ניסחנו כך שהעברות תהיינה מינוס אותן הלוואות. כלומר, למעשה התמיכה יותר גדולה – כתוב היה בשנה אחת 600, בשנה אחת 700, אבל למעשה ההפרש הוא בהלוואות. יש להם היום הלוואה של 17,000 שקל לחודש, שמסתיימת בפברואר 2007. יש הלוואה שהיא 45,000 שקל לחודש, שמסתיימת ביוני 2010. אז מכל מיקום, מכל העברה, ההעברה יורדת. זאת אומרת, מכל העברה כספית, מכל תמיכה, איזה תמיכה שלא תהיה, אז קודם כל הגזברית מורידה מכל תמיכה את הכסף ומוודאת שההלוואה תשולם, מפני שהעירייה ערבה להלוואות.

אלו היו התשובות שלי, אם אתה רוצה משהו להוסיף.

מר יצחק רוכברגר: לא. ישאלו שאלות אז הוא יענה. בבקשה, יצחק.

מר דוד יצחק: אני רוצה להודות לאורי לויין על פועלו בשנה האחרונה ועל זה שהוא מביא לנו את ההצעה כאן. אבל מה שאני אומר לאחר מכן לא בא לתקוף אותך, או לתקוף את מעשיך, או לתקוף את כל מי שטיפל בעניין, אלא לבדוק את ההסכם, האם ההסכם הזה הוא הסכם תקין, ולהראות שאנחנו יכולים לאשר אותו.

אני גם רוצה לומר את דעתי העקרונית בנושא של קבוצות הספורט למיניהן, שמנוהלות על ידי העירייה. דעתי האישית, שלמעט אגודת הספורט שעיסוקה בספורט עממי ולא בספורט ייצוגי, כל הקבוצות האחרות הן בעצם עסק לכל דבר ועניין, או כפי שאתה אמרת בעצמך, "ביזנס". ואני חושב שבאופן עקרוני העירייה לא צריכה להעביר כספים לביזנס, אפילו אם קוראים לו ספורט ייצוגי. קבוצות ספורט, כולל קבוצת כדורגל, לדעתי אם יש עוד קבוצות כאלה, הן צריכות להימכר, הן לא צריכות להיות מטופלות על ידי העירייה, לא צריכות להיות נתמכות על ידי העירייה, כפי שאין מסעדות ייצוגיות שאנחנו מעבירים להן כסף, כפי שאין שום עסק אחר שהעירייה מעבירה לו כסף. העירייה היא גוף שלוקח כסף מהאזרחים ומשקיע אותו לטובת האזרחים, ולא משקיע אותו בעסקים. לכן, מה שצריך לעשות זה למכור את כל הקבוצות, אם יש עוד קבוצות, ולעצור הופעת קבוצות חדשות, שאמנם עומדות בפתח, על מנת להיות קבוצות ייצוגיות, קרי – לקבל כסף מהעירייה. זו העמדה העקרונית שלי.

לגבי ההסכם שמוצג לנו כאן עכשיו, לדעתי אי אפשר לדון בו עכשיו, ואם אפשר לדון בו עכשיו אי אפשר לאשר אותו, ואם נרצה לאשר אותו זה לא היום אלא לאחר שנקיים דיון משלים במועד מאוחר יותר. וסיבת הדבר היא, שההסכם שנמצא כאן לפנינו הוא לא הסכם מלא. בתוך ההסכם יש לפחות שלושה נספחים שלא הועברו לידינו. לכן, הסכם שמובא בפני המליאה ללא נספחים, אי אפשר לאשר אותו. אני מזכיר לכם שעברנו סיבוב כזה על ההסכם של פארק האקסטרים, ושם עצרנו והכנסנו את התיקונים, אבל היה ברור לגמרי לכל הצדדים, כולל היועץ המשפטי, שאת ההסכם אי אפשר לאשר אם הוא לא ההסכם הסופי. הוסיף על זה היועץ המשפטי עכשיו דף הערות והסתייגויות, שרק מחזקות את מה שאמרתי לפני רגע, ולכן אני מציע אחת מהשתיים: קודם כל שיהיה ברור שאי אפשר לאשר את ההסכם היום. דבר

שני, יכול להיות שבכלל כדאי לדחות את כל הדיון למועד אחר, לאחר שבתוך ההסכם יוכנסו כל התיקונים, כולל סדרה של שאלות והערות, שאני פה הכנתי דף, ויהיה לנו פה עוד דיון ארוך אם אמנם נתעקש עכשיו לקיים את הדיון הזה, על מנת ליצור הסכם, שבסופו של דבר אפשר לאשר אותו כאן. זה לפני שאני נכנס לפרטים. אתה רוצה שאני אעבור עכשיו פרט-פרט? סעיף-סעיף? אני אומר שאי אפשר לאשר את ההסכם היום, משום שלהסכם יש נספחים והנספחים אינם כאן.

עו"ד יעקב זילברשטיין: יש 3 נספחים, למה לא צירפת אותם?

מר מאיר דורון: סליחה, 3 נספחים, אז אני קורא: נספח א' – עבודות השיפוץ של מתחם האצטדיון. מה זה קשור לחתימה? אנחנו עושים עבודות שיפוץ, אז אנחנו לא צריכים להכניס את זה לתוך הזה. אני אקרא הלאה, נספח ב' זה הוצאות מפורטות בדו"ח כספי לא אמורות להשתנות בשנה הראשונה. הדו"ח של התמיכות לא משנה. אני חושב שבהחלט אפשר כן לדון, מפני שאף אחד מהנספחים זה לא נספח מהותי שאתה מתחייב לתת או משהו.

מר אליעזר בר: מה הנספח השלישי?

מר מאיר דורון: הנספח השלישי זה הסכם אימוץ לא אתנו בכלל. האימוץ הוא של העמותה. אנחנו דנים רק בעניינים שנוגעים לעירייה. כל מה שקשור לעמותה, לא יכול לא דוד, לא פיפו ולא מאיר דורון להתערב, מפני ששם יש יו"ר עמותה. הנספחים ששייכים לעמותה, הרי כאן זה הסכם מעורב, אנחנו אחראים רק לחלק מתוך הדברים שכתוב שם שהיה. מה שחותם אורי, זה לא מעניין אותי הסכם אימוץ. שיחתום עם עוד 10 הסכמים, זה לא נוגע לנו.

מר דוד יצחק: אני אומר עוד פעם: הנספחים להסכם חייבים להיות מונחים לפנינו כאשר אנחנו מאשרים את ההסכם. אם אמנם יש הסתייגויות והערות של היועץ המשפטי, הן חייבות להיכלל בתוך ההסכם,

הנייר הסופי, ולא כנייר נספח עם ההערות של היועץ המשפטי. גל-אור, בבקשה, אני חושב שאתה צריך להגיד את מה שאמרת באותו הדיון שדנו בפארק האקסטרים.

מר יצחק רוכברגר: אני חושב אחרת. אני חושב שאנחנו כן יכולים לקיים את הדיון ואנחנו נקיים אותו.

מר דוד יצחק: את הדיון אמרתי אפשר לקיים.

מר יצחק רוכברגר: גם נצביע, ואני אסביר גם למה אנחנו נצביע. יחד עם זאת, מאיר ציין ואמר לגבי אותם נספחים שאינם מהותיים ואינם קשורים בכלל לגופו של ההסכם, כי כמו שהוא אמר, אחד מתייחס למגרש, השני מתייחס לעמותה בכלל. אז הנושא הזה אינו מהותי. יחד עם זאת, אנחנו נידרש להצביע היום כי התוצאה של הדבר, אם אנחנו לא נצביע היום ולא נאשר את זה היום, אני אומר מראש, אני חס ושלום לא רוצה להלך אימים פה, אבל אם אנחנו לא נאשר את ההסכם היום אז ההסכם הזה יהיה מבוטל, ועתידה של קבוצת הכדורגל נגזר עליה היום להיסגר. חד משמעית אני אומר לכם.

מר מאיר דורון: דוד, לך יש תפיסה שהיא לגיטימית. אתה טוען שלא צריך לספורט מקצועני לתת תמיכות. עדיין זה לא מקובל.

מר דוד יצחק: רגע, אל תערבב. אני עכשיו אמרתי לך על הצד הפורמלי המשפטי, שמבחינה משפטית האישור שהעירייה תאשר, שהמועצה תאשר, אם היא תאשר, אין לו תוקף משפטי. כלומר, שהצד השני, ברגע שאתה תגיד לו: העירייה אישרה, אין לו תוקף משפטי מאחר וכאן הוצג בפני המליאה הסכם שהוא לא שלם על כל נספחיו.

מר מאיר דורון: הרי להתחכם אפשר עד הסוף, אני יכול להוריד את הסעיף ולכתוב שהנספח יוצג בנפרד כשיקום הנספח של הטריבונוט. השאלה כעת אם אתה בא להכשיל את כל הנושא, מה שביקשתי מאורי והוא לא כל כך

אמר, שהיה לנו 6 שעות לפני שהקבוצה ירדה לא ליגה אחת, שתי ליגות. אז נכון, יכול להיות שלא אכפת לך מהקבוצה. אז אני ביקשתי מאורי: תדגיש. אורי שם לי אולטימטום על השולחן, אמר לי: עד הצהריים אתה לא נותן לי את הכסף אני מתפטר.

מר יצחק רוכברגר: הוא אמר את זה.

מר אורי לוי: לא להעביר את זה זה קל מאוד. הרבה דברים שאתה חושב, תאמין לי שאני חושב כמוך, כי זו אחת הסיבות שאני הצטרפתי לעגלה של הכדורגל. אם לא רוצים את הקבוצה ומחפשים סיבות איך להוציא את הקבוצה מהידיים, זה אין שום בעיה, זה סיפור אחד. הנספחים, לצורך העניין, אני מקווה שיש לך נקודות יותר רציניות, כי הנספחים, לא שהם לא חשובים, אבל אין להם משקל מהותי בהאם לחתום על ההסכם או לא לחתום על ההסכם הזה. אני מקווה לשמוע ממך משהו קצת יותר רציני מזה. אז תמשיך בבקשה, שנדע.

מר דוד יצחק: ככל שאני יודע, התנאי לאישור הסכם כזה זו חתימה של הגזברית, היועץ המשפטי, ואישור משרד הפנים למכירת נכסים. האם יש לנו חתימה של הגזברית, חתימה של היועץ המשפטי ואישור של משרד הפנים על הסכם כזה?

מר אורי לוי: זה לא נכס.

מר דוד יצחק: סעיף 2.1 בהסכם – אם מוסרים למפעיל את הניהול, מדוע באמצעות עמותת הניהול? והרי על פי ניסוח סעיף זה, הסמכות כולה של המפעיל, אך האחריות לתוצאות הינה של העמותה, ומכיוון שהיא שייכת לעיריית רמת השרון, היא ורק היא תישא בתוצאות.

מר מאיר דורון: סליחה, 2.1 העירייה לא חותמת.

מר יצחק רוכברגר: מאיר, תן לו להגיד את הכל.

מר מאיר דורון: אם רוצים למשוך על תת סעיפים ולעשות כאן פיליבסטר, אפשר לעשות.

מר יצחק רוכברגר: פיליבסטר יהיה אם אנחנו נענה כל רגע אחד לשני. לא צריך. יש ליצחק דוד לדבר 10 דקות. ידבר, יציג את העמדה. כל חבר שרוצה להתייחס יתייחס. תגיד את השאלות, מה שאתה רוצה, תקבל תשובות אחד לאחד. בסופו של תהליך אנחנו נבקש מחברי המליאה להצביע. יצביעו כן – יאושר. יצביעו לא – לא יאושר. תשאל את השאלות, אנחנו נענה לך על כולן אחד לאחד וכל אחד יוכל להתייחס. בבקשה.

מר דוד יצחק: אני חוזר לעניין של העמותה – המפעיל מנהל את הקבוצה באמצעות העמותה. העמותה שייכת מבחינה משפטית לעיריית רמת השרון. למפעיל יש את הסמכות להחליף את חברי העמותה. זאת אומרת, שמצד אחד הוא מקבל לידי את כל הסמכות.

מר אורי לוי: למה אמרת שהקבוצה שייכת לעירייה?

מר יצחק רוכברגר: יש לי בקשה, אתה תענה את התשובות, אבל לא כל הזמן להתווכח.

מר דוד יצחק: בהסכם, בסעיף 2.1, נאמר שהוא יכול להעביר את הניהול לגוף אחר שבשליטתו. אני מעלה שאלה – והיה ונניח, היפותטית, שהגוף האחר הזה הוא גוף שיש לו עבר פלילי, יש לו תיק פלילי במשטרה, לנו, לעירייה, שהעבירה את הניהול למפעיל הזה, אין לה אף מילה לעצור את המצב הזה שבו הקבוצה מנוהלת, לכאורה, על ידי גוף שאולי יש לו תיק פלילי.

מר מאיר דורון: יש חוק בהתאחדות לכדורגל שאסור לגוף פלילי.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש, תענו אחר כך.

מר דוד יצחק: בסעיפים 2.3 ו-2.4.3 נאמר שהמפעיל יכול לרכוש את הקבוצה והוא נשאר עם זכויות השימוש באצטדיון. מחובת העירייה

לתחזק את האצטדיון. זאת אומרת, המפעיל קיבל בעצם את זכויות השימוש באצטדיון בלי כל קשר לקבוצה. כי למשל אם הוא סוגר את הקבוצה, הרי הוא יכול לרכוש אותה ויכול לסגור אותה, זאת אומרת שמרגע זה והלאה, במשך 9 שנים העירייה מתחזקת את האצטדיון, המפעיל יכול לעשות באצטדיון ככל העולה על רוחו, קבוצת כדורגל לא בהכרח בכלל קיימת. הרי הוא רכש אותה, סגר אותה, או איחד אותה עם קבוצה אחרת, או העביר אותה לעיר אחרת, אבל הוא נשאר עם הזכויות המלאות באצטדיון.

מר יצחק רוכברגר: מה הוא יעשה באצטדיון בלי קבוצה?

מר אורי לוי: אתה קראת את כל החוזה?

מר דוד יצחק: אני קראתי את כל החוזה מילה-מילה. אתה רואה,

אני עובר איתך סעיף-סעיף.

מר אורי לוי: יש סעיפים שמתנגשים עם מה שאמרת, בגלל זה

אני שואל אם קראת עד הסוף.

מר דוד יצחק: אז אחר כך, כשתרצה להעיר – תעיר.

מר אורי לוי: אני לא אעיר, רציתי לדעת אם קראת או לא. לא

נראה שקראת.

מר דוד יצחק: בסעיף 3.2 נאמר שאם העירייה לא מסוגלת לתת לו

את האצטדיון היא צריכה לספק לו אצטדיון חלופי. להתחייבות כזאת יש

משמעות כספית כבדת משקל – האם לעירייה יש תוכנית, ואם יש לה תוכנית

צריך להציג אותה כחלק מההצגה של ההסכם, מה המשמעות של אצטדיון

חלופי. פשוט מבחינה כספית, כי זה יכול להיות הרבה מאוד כסף.

מר אורי לוי: זה קרה כבר.

מר דוד יצחק: אז על אחת כמה וכמה. זאת אומרת, זו לא שאלה

היפותטית מה שאני מעלה עכשיו. בסעיף 3.4 יש מונח שנקרא "קבוצת

הבוגרים", הוא לא מופיע בהגדרות, ולכן פתוח לפרשנות שאינה בהכרח

לטובת העירייה. גם התחייבות ללא סייג מצד העירייה שלא להפעיל פעילות כדורגל עשויה לשמש כנגדה בידי המפעיל, כגון אם תקום קבוצת כדורגל נשים, וכעת עומדת על הפרק בקשה של איזושהי קבוצה להקים קבוצת כדורגל נשים. זאת אומרת, מרגע זה והלאה לעירייה אין אפשרות להקים איזושהי קבוצת כדורגל.

מר אורי לוי: זה מה שרצית.

מר יצחק רוכברגר: רק זה חסר לי, שעכשיו העירייה תקים עוד פעם קבוצה. יכול להיות שהיא תחזור אליך, אם לא נאשר היא תחזור אליך.

מר אורי לוי: אחרי שתאשר.

מר דוד יצחק: הבעיה שלנו תהיה שיבוא מישהו, יקים קבוצת כדורגל נשים, ילך לבית המשפט ויגיד: מה הזכויות של קבוצת הכדורגל גברים, שאתם נותנים להם את התמיכה וכל זה, אנחנו קבוצת נשים מרמת השרון, אנחנו הקמנו קבוצת כדורגל, קבוצת כדורגל ייצוגית, אנא תנו לנו תמיכה.

מר יצחק רוכברגר: אבל מה זה קשור להסכם?

מר דוד יצחק: משום שכאן כתוב שאסור לך לעסוק בכדורגל. זאת אומרת, שאתה חתמת הסכם שבו לך אסור להקים את אותה קבוצת כדורגל, כלומר חסמת בפני קבוצת הנשים בעיר הזאת להקים לעצמן קבוצת כדורגל ולזכות בכל מה שהם זכאים לקבל על פי כל מיני פסיקות קודמות. זאת אומרת, אתה לוקח על עצמך התחייבויות שאתה לא יכול לקחת.

מר יצחק רוכברגר: תיכף יענה היועץ המשפטי על הדברים, על ההסכם.

מר דוד יצחק: בסעיף 3.5 נאמר שכל הרווחים שייווצרו מהפעלת הקבוצה הם של המפעיל. אבל, הרווחים יכולים להיות רווחים שליליים. כלומר, שהוא יצבור חובות. החובות נשארים בעמותה. זאת אומרת, שבאותו הרגע שהוא יחליט שהוא פורש מהעניין הזה, העמותה נשארת עם חובות. נכון

שיש סעיף מאוחר יותר שאומר שהוא חייב לקחת על עצמו את כל החובות האלה, אבל מכיוון שהוא מרוקן את העמותה מחברים, הוא הרי מכניס לשם את החברים שלו ולא חברים מהעירייה, הרי לאף אחד מאתנו, או לעירייה, לאף אחד מהעירייה או מהמועצה, אין שום ידיעה, שום שליטה, מה קורה בתוך הדבר הזה.

מר טל עזגד: כל החברים בעמותה לא רוצים להתפטר.

מר דוד יצחק: הוא יכול להחליף את כולם, על פי ההסכם. יש

סעיף מאוחר יותר שגם מדבר על זה שיהיה רואה חשבון ושהעמותה תראה אצל רואה החשבון מה מצב החשבון. אבל אם הוא החליף את חברי העמותה באנשים שלו, מה יצא לנו מזה שהעמותה ראתה אצל רואה החשבון מה מצב החשבון של הקבוצה? הרי זה הכל הוא בתוך עצמו, עם אנשים שלו, עושה מה שהוא רוצה. הוא בסופו של דבר יכול להשאיר לך עמותה עם חובות, ועכשיו לך תפתור את הבעיות.

בסעיף 3.6 בהסכם נאמר שהעירייה בעצם מתחייבת שהמפעיל יקבל את הסכומים שמגיעים מהטוטו ומהתאחדות הכדורגל, ואיזשהו מאמץ כלשהו. יש שם סכומים של 1.9 מיליון, מהטלוויזיה 1.25 מיליון ומאמץ 60,000. זאת אומרת שמחר, אם הטוטו והתאחדות הכדורגל יחליטו שהוא לא מקבל 1.9 מיליון אלא שקל אחד, העירייה צריכה לתת את ה-1.9 מיליון. זו המשמעות של הסעיף בהסכם. אותו דבר לגבי הסכומים האחרים. יתר על כן, אם הקבוצה יורדת ליגה, הרי לפי ההסכמים שישנם עם התאחדות הכדורגל וכן הלאה, הטלוויזיה וכו', הקבוצה תקבל פחות כסף. זאת אומרת, שהעירייה צריכה להשלים על פי החוזה הזה את הסכומים שאותם הגורמים החיצוניים לא ישלמו.

סעיף 4.5, הסעיף שם נתקע בסוף, יש שם משהו עם פירוט בסוף: "לצורך הבטחת פעילותן של קבוצות הכדורגל בכל תקופת ההסכם, כמפורט להלן".

המפורט להלן בסעיף 4.5 לא מופיע. אם ציינתי קודם שחסרים נספחים, הרי שבסעיף 4.5 חסר הפירוט, ושוב, ההסכם הזה פגום ואי אפשר לאשר אותו. בסעיף 4.6 המפעיל מצהיר שהוא יודע שהוא עומד בקריטריונים מסוימים. אני חושב שאסור לנו לקבל את ההצהרה של המפעיל, אלא אנחנו צריכים לבדוק אותו, כלומר לקבל חוות דעת של רואה חשבון, של עורך דין, שאמנם המפעיל עומד בקריטריונים שהוא יכול לקבל על עצמו את ההפעלה של הקבוצה.

סעיף 5.3, ציינתי קודם את העניין הזה של האישור למפעיל להחליף את חברי העמותה, שזה מרוקן מתוכן או מהאפשרות שלנו בכלל לדעת מה קורה שם. "עמותת הניהול תהיה זכאית לבטל הסכם זה לפי שיקול דעתה הבלעדי, בכל אחד מהמקרים הבאים, וזאת לאחר שניתנה למפעיל התראה של 30 יום". אבל מי זו עמותת הניהול? עמותת הניהול זה אנשים שלו.

מר מאיר דורון: שלנו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: הוא יכול לפזר את ההנהלה.

מר דוד יצחק: בסעיף 2.1 נאמר שהוא יכול להחליף את אנשי העמותה בכל מי שהוא רוצה. הרי זה הדבר הראשון, למחרת חתימת ההסכם זה הדבר הראשון שהוא עושה. הוא מחליף את האנשים, ומרגע זה והלאה כל הסעיף הזה, 5.3, אין לו שום משמעות.

סעיף 7.1 מאפשר למפעיל להכניס שותפים נוספים. באותו הרגע שהוא מכניס שותפים נוספים שהם מעבר ל-50%, בעצם הוא העביר את ההפעלה לגורם אחר לגמרי. אז ציינתי קודם שיש פה סעיף שאומר שהוא יכול לתת את ההפעלה למישהו אחר, שאנחנו לא יודעים מי זה, הוא יכול בעצם לסגור את הקבוצה ולהישאר עם האצטדיון כפי שציינתי, והוא יכול להכניס שותפים נוספים, שברגע שהם מעבר ל-50%, שוב הניהול עבר בכלל למפעיל אחר לגמרי. דיברתם פה על שני יהלומים, על הנצחה ועל כל מיני דברים אחרים.

כאשר מגיעים לעסקים, העסק נוסע בכיוון של העסק ולא בכיוון של ההצהרות הראשוניות.

סעיף 8.1 – אני הבנתי שההסכם צריך להיות סודי, אבל אני רואה שהציבור שנמצא פה הוא הרבה יותר מאשר סודי, כולל עיתונאים. לא ברור לי כנגד מי הסודיות של ההסכם.

עו"ד יעקב זילברשטיין: זה הרבה יותר מזה. סוגיות כל המסמכים גם בהמשך. זה לא ההסכם, ההסכם זה חצי צרה.

מר דוד יצחק: אני בעד הכדורגל המקצועי ובעד קבוצות הספורט המקצועיות. אני חושב שזה חשוב, שזה צריך שזה יהיה קיים, אבל לא תחת עירייה, לא מכספי עירייה. אני חושב שצריך למכור את קבוצת הכדורגל ואני חושב, אורי לוי, שעשית את הפעולה הנכונה, רק ההסכם הזה חייב תיקון יסודי, תיקון שורש.

***** הפסקה *****

מר דוד יצחק: אני סיימתי את ההערות שלי.

מר יצחק רוכברגר: מישהו רוצה להעיר עוד הערות?

עו"ד יעקב זילברשטיין: כן. כשאני רואה הסכם, אני תמיד חשדן. כשמביאים לי טיוטה של הסכם אני חשדן, מה לעשות. לא בגלל הכדורגל, אני מת שימכרו את הקבוצה ושהקבוצה תהיה בליגה לאומית ושתשחק באופ"א, שתעשה רק חיל. אבל כשמביאים לנו פה היום הסכם מהסוג שהבאתם, אני חושב, בתחושה שלי, וגם כמשפטן, אני חושב שעשו אותו מהר ותחת לחץ. ועכשיו מפעילים עלינו עוד יותר לחץ ואומרים לנו: חברים, אתם צריכים להחליט, כי אם לא, הקבוצה יורדת. זאת אומרת, אי אפשר להתמקח על התנאים. וזה מה ששאלתי קודם: האם אנחנו סתם מברברים פה היום, או לברבור שלנו ולהערות שלנו, חלקן בונות, אנחנו נוכל לעשות מקצה שיפורים

בהסכם הזה ולהרים את היד בשמחה ולהגיד "ברוך שפטרנו" ושייצא לדרך חדשה? כן או לא? כי ההרגשה שלי, כשאני קורא את ההסכם הזה, זה שאותו יהודי מולדבסקי הוא יהודי חכם, הוא ניצל את הלחץ הבלתי רגיל שאנחנו נמצאים פה להיפטר מהקבוצה, והוא הכתיב תנאים, שהחשש שלי, אורי, אולי לא תהיה יו"ר לקבוצה עוד פעם, אבל הקבוצה הזאת, לפי ההסכם הזה, יש סיכויים שהיא תחזור לשליטת העירייה, לניהול העירייה, למעורבות העירייה, כי היהודי הזה הוא יהודי חכם. הוא השאיר לעצמו בהסכם פתחי מילוט. יש לו 9 פתחי מילוט. אתם נכנסתם להסכם של 9 שנים, כאשר האופציה היא חד צדדית שלו, לא שלנו. ובמשך ה-9 שנים האלה התמיכה של העירייה מובטחת לו, בהסכם, כאשר אני חושב שזה גם לא שלטוני, לא אתי, להתחייב היום לכמעט שתי קדנציות קדימה ולהכתיב לעוד שתי קדנציות בעוד 9 שנים את המשך התמיכה שאנחנו החלטנו לגביה היום. אני חושב שהייתם צריכים ללכת לסוג של מודל של הסכם של 3 שנים. אני לא חושב שזו גזירה שהציבור יכול לעמוד בו, התחייבות היום ל-9 שנים.

מר יצחק רוכברגר: החלטנו במועצה הזאת, אנחנו וגם קודמנו, הסכמים של 25 שנה גם. מרכז הטניס ואחרים.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני חושב שגם זה לא בסדר. אם אני הייתי מולדבסקי או סוג של, אז הייתי אומר לך בסדר, אז אפשר לעשות הסכם ל-3 שנים, למה להתחייב ל-9 שנים? אתה מתחייב פה ל-9 שנים, אתה מתחייב פה לסוג של תמיכה שאתה תצטרך לתת אותה. לא אתה, אולי כן אתה. יצטרכו לתת אותה, ואני לא חושב שזה הסכם טוב בנקודה הזאת של התחייבות לטווח כזה ארוך. אני כל הזמן שואל את עצמי, גם בעקבות מה שדוד אמר, אם כל ההערות שלנו עכשיו יש להן תוקף, אם אפשר לחזור לאותו יהודי ולהגיד: רגע, סטופ, לא קרה כלום. עוד שבוע משא ומתן, יש הערות. יש לי המון הערות, אני לא רוצה לתפוס פה עכשיו שעתיים. הערות משפטיות, שאני

חושב שהן חשובות, שאם היו מתייעצים איתי קודם, או עם מישהו אחר, הייתי גם אומר אותן. אבל כנראה שאי אפשר היה להשיג אותן. אני חושב שזה שערורייה שרק בסוף ההסכם, מאיר הציג אותו כבנאדם שבא להנציח שם ובא לעשות למען הספורט – יכול להיות. אני חושב שזה סקנדל שרק בעמוד 7 או 6, בסעיף 4.10, אחרי כל ההתחייבויות שלו, הוא מצהיר, וזה סימבולי בשבילי, "המפעיל יפעל להביא לקידום ופיתוח קבוצות הכדורגל". ביג דיל. ההסכם עוד מעט נגמר, ובסוף היהודי הזה אומר שהוא בא לעשות לנו פה פיתוח כדורגל. אני הייתי רוצה לראות בהסכם הזה את הנוער, את כל קבוצות הילדים. שום דבר. אתה יודע איך קבוצות הילדים והנוער מוזכרות פה? יש לו בעלות על כרטיסי השחקן של כולם, ומחר בבוקר, היה והיתה לו מכירה טובה של איזה כשרון ברמת השרון, כשרון של בניון, כשרון מסוג ששווה הרבה כסף, הוא מכניס את הכסף לכיס. אבל הוא לא השקיע כלום.

מר יצחק רוכברגר: תיקח את הקבוצה אתה בלי השקעה – אותו דבר.

תרוויח. גם לי, אם היה לי, הייתי עושה את זה. נו, מה לעשות.

עו"ד יעקב זילברשטיין: זו לא תשובה. אני מעיר לך הערות להסכם. אני מעיר הערות מאותה נקודת מוצא שאתה רוצה ושאורי רוצה, שהקבוצה תימכר, לא תהיה בבעלות העירייה, ושאם היא הפכה להיות עסק, שירוויח כמה שהוא רוצה. אבל זה לא עסק, הוא ממשיך לקבל מאתנו כסף בסכומים אדירים. אז איזה מין עסק זה? מה הוא סיכון? נכנסים למשא ומתן מסחרי, מה הוא סיכון? חוץ מה-500,000 שקל ערבבות.

מר יצחק רוכברגר: בוא תאשר עכשיו שאת מה שהוא משקיע אנחנו

נשקיע, תאשר עכשיו בעירייה, נראה אם אנחנו יכולים לעמוד בזה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אתה יודע מה? אני לא נבהל מזה.

מר יצחק רוכברגר: נו באמת, אתה לא יכול.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני חושב שבסך הכל עמותת הניהול, והיו לה בעיות, לא נכשלה בדרך שלה, ויכולה כן להצליח. אני אומר את זה מעמדה שאני הייתי רוצה לנהל משא ומתן יותר קשוח עם אותו מולדבסקי. אם הוא יהודי אמיד, ושיהיה בריא, והוא רוצה כל כך להשקיע, אז שנראה את זה. בנייר הזה הוא לא משקיע כמעט כלום. אני קראתי את כל ה-10 עמודים האלה, הוא במינימום סיכונים, אנחנו במקסימום סיכונים.

מר אורי לוי: בוא נאמר שאני הולך בדרך שלך, ואנחנו אומרים דבר כזה: אופציה אחת זה שהוא יקבל את התיקונים שלך ושל חבריך המלומדים, שעם חלקם אני גם מסכים. היה ולא, העירייה תשלים את החסר ותיקח את הקבוצה תחת חסותה. לזה אתה מוכן?

מר יצחק רוכברגר: אין סיכוי.

מר אורי לוי: למה? כולם פה, כולם נמצאים פה עכשיו, מה זה אין סיכוי?

מר יצחק רוכברגר: הוא יכול להגיד, אתה יכול להגיד. בחייד, אין סיכוי בעולם.

מר אורי לוי: אתה מוכן?

עו"ד יעקב זילברשטיין: קודם כל, אני לא נבהל מזה. שתיים, אני רוצה להגיד לך, כשאתה בא אליי, וגם ראש העיר המכובד, כשאתם באים אלינו היום, או מאיר, ואומרים שאנחנו חיים אל אולטימטום ואם אנחנו לא מצביעים ואם אנחנו לא עושים אז הקבוצה יורדת והכל נפגע – זה לא שיטה לדבר.

מר אורי לוי: זה בלי דרמה. הקבוצה יורדת בלי דרמה, היא רק יורדת.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אז אני אומר, אז לכל ההערות שלי אין בכלל משקל, כי אנחנו נצביע, כי אין ברירה אחרת.

מר אורי לוינ: למה? הברירה האחרת היא בדיוק כמו שאמר

איציק וכמו שאני אומר לך. הברירה האחרת היא שנסכים שאם הקונה המיועד לא יקבל את התיקונים שלנו, אנחנו נביא את הכסף. זה הפתרון.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אם אתם רוצים לקיים דיון על זה, תקבעו לעוד שלושה ימים דיון.

מר מאיר דורון: מדובר היה בעוד 670,000 שקל דרשת, נכון? להגיש ערבות לבקרה.

מר טל עזגד: הדיון היום היה צריך להיות על 670,000 שקל ולא על ההסכם.

מר יצחק רוכברגר: וגם אז אתה בסכום המינימום שבמינימום, אתה לא יכול להתקיים ככה.

מר אורי לוינ: לא משנה, בשביל להכניס את הקבוצה צריך לשלם. אם מחר בבוקר אנחנו אומרים לו: לך הביתה. הוא מושך את השיק שלו ואנחנו צריכים לשים במקום זה-

???: הוא לא יכול.

מר אורי לוינ: הוא יכול למשוך את השיק שלו ואנחנו את השיק שלנו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אורי, אני מבין מה שאתה אומר. ב-10 דקות אנחנו לא יכולים לעשות ויכוח על זה כשאתה בא ומדבר על אולטימטום. אני מוכן לנהל איתך שיחה, אם היית בא ואומר לי-

מר מאיר דורון: למה 10 דקות? לא ידעת קודם? אלי בר בא אלי למשרד, ישב ודיבר איתי על ההסכם.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני קיבלתי את זה ביום חמישי, ישבתי על זה בסופשבוע. מה אתה רוצה? אני לא מבין.

מר יצחק רוכברגר: אין בעיה, תעיר את ההערות.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני רוצה להעיר את ההערות, אתם תצביעו מה שאתם רוצים. אני חושב שההסכם הזה לא טוב ואני אסביר לך למה הוא לא טוב.

מר מאיר דורון: רק שנדייק, אין כאן אוטומטית 9 שנים, זה מותנה כל הזמן בוועדת הקצבות. בין אם הוא יהיה ראש עירייה או מישהו אחר, או קאול יהיה ראש עירייה, או דוד יצחק יהיה ראש עירייה, יחליט שהוא לא נותן – אז לא יינתן. אין כאן אוטומטית נתונה, זה מותנה בוועדת הקצבות.

מר דוד יצחק: על מה אתה מדבר? זה בהסכם שאתה חייב לתת לו.

מר יצחק רוכברגר: מותנה בוועדת הקצבות, בהמלצת ועדת הקצבות, רשום את זה במפורש. אבל בואו נתקדם, בבקשה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: בוא נקרא את הסעיף הזה.

מר יצחק רוכברגר: יש לי בקשה, אני נתתי ליצחק דוד להעלות סעיפים, לא לחזור אחד על השני.

עו"ד יעקב זילברשטיין: לא חוזר. מאיר דיבר על ה-9 שנים, בוא נקרא ביחד את הסעיף.

מר מאיר דורון: בבקשה, אבל תזכור מה שאמרתי לך בהתחלה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני גם לא מקבל מה שאתה אומר. אני גם לא מקבל את מה שאמרת בהתחלה, שהוא בא לפה להשקיע. למה לא יהיה סעיף אחד בהסכם שיהיה כתוב: המפעיל ישקיע כספים כדלקמן – ככה וככה לקבוצות הנוער, ככה וככה לקבוצות הבוגרים, ככה וככה בשנה הראשונה כמינימום. למה לא הכתבתם לו השקעה של מינימום?

מר מאיר דורון: אתה הרי איש ספורט, כתוב כמה משקיע כשאתה מוסר קבוצה? שחר כותב כמה הוא משקיע? אני לוקח מי שאתה רוצה. ניקח את האחים לוזון. את מי אתה רוצה לקחת? אני מכיר לפחות כמוך הסכמים.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני באמת לא רוצה לנהל איתך ויכוח. מה, אני מכיר את לוזון? אני יודע מה שחר כתב? אני יודע מה יש לי פה. פה לא כתוב שהוא משקיע שקל. הוא לא משקיע פה אגורה והוא מקבל זכויות. הוא מקבל זכויות בכרטיסי השחקן, הוא בעל הבית של הכל. אנחנו לא בעל הבית של כלום, אנחנו נותנים כסף, זה הכל.

סעיף 3.7 בהסכם מדבר על כל ההתחייבויות, מאיר, שאתה דיברת. הכל כתוב פה, וגם ה-9 שנים מופיע: "החל ממועד החתימה וכל עוד הסכם זה בתוקף העירייה מתחייבת לתת בידי המפעיל הקצבה שנתית מינימלית שלא תפחת מהסכומים הבאים", ויש פה פירוט של הסכומים לאורך 9 שנים.

מר מאיר דורון: ואז יבוא בסוף הסעיף שאמרתי לך – הכל מותנה בהמלצת ועדת התמיכות.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אם ההמלצה של ועדת תמיכות תהיה לא לתת, הוא קם, לוקח את החבילות והולך, אורי לוי חוזר לנהל את זה.
מר יצחק רוכברגר: נכון.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אז למה לא להכתיב לו תנאים יותר טובים? למה לא לנהל משא ומתן יותר קשוח? אי אפשר? בוא נדון בהמשך הפעלת הקבוצה.

מר דוד יצחק: מאיר, איפה כתוב ועדת התמיכות שאתה מדבר?

מר מאיר דורון: אני אמרתי שההערה הזאת היתה ברגע שראינו את ההסכם.

מר דוד יצחק: אבל הוא איננו בהסכם, אז איך אתה רוצה לאשר הסכם שזה לא מופיע בו?

מר מאיר דורון: אבל אני אמרתי לך שזה יהיה תנאי. אתה רוצה? אני כעת אכתוב את זה. כולם שומעים את זה, זה יהיה תנאי בתוך החוזה וזה יהיה חתום. כעת אנחנו דנים על זה. אם יהיה עוד משהו – אני הרי קיבלתי את ההערות של גל-אור. זה גם לא חוקי מבחינת משרד הפנים אם אני לא

כותב שזה מותנה. אתה לא יכול להתחייב מראש ל-9 שנים, גם לא ל-3 שנים.
כל שנה עומדת בפני עצמה.

מר דוד יצחק: אז תביא הסכם מתוקן ונדון עליו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני חושב שהסעיף הזה כל כך רע שאני חייב להקריא לך אותו. וזה גם לחברים פה שהם חברי עמותה. כתוב, וכתוב מפורש: "לעניין זה מוסכם ומובהר כי המפעיל או מי מטעמו יהא רשאי לעמוד בראש עמותת הניהול, וכן כי המפעיל יהיה רשאי למנות אנשים מטעמו לעמותת הניהול, לרבות החלפת חברי עמותה, הכל בהתאם לשיקול דעתו הבלעדי של המפעיל" – סעיף 2.1 בסיפא. ועוד עכשיו: "עמותת הניהול מצהירה ומתחייבת בזאת לשתף פעולה עם המפעיל ככל שיידרש ולחתום על כל זה". מחר בבוקר, חברים יקרים, יכול להיות שאתה תהיה מאושר שהוא גם לא ישתמש בייעוץ בחינם שאתה נותן לו פה, כי הסכמת, הוא בצדק מבחינתו, גם כמו שנעשה בקבוצות כדורגל אחרות, הוא שם את האנשים שלו בעמותה. יכול להיות שבהתחלה, בשביל הכיף וזה, הוא ישאיר פה אחד או שניים. האנשים האלה יוחלפו. אתה יודע מה? אם הם לא יוחלפו, למה אי אפשר לכתוב את זה? אתה עושה לי ככה. למה אי אפשר לכתוב שחברי הנהלת העמותה יישארו בתפקידם? לפחות חלק מהם, לפחות היו"ר, לפחות מישהו מטעם העירייה, שיהיה בעמותה הזאת, שיהיה לנו איזשהו עוגן.

העירייה ממשיכה לתמוך דרך ועדת תמיכות והעירייה ממשיכה לתמוך דרך החזקת המגרש, דרך החזקת ביטוח המגרש. דרך אגב, הייתי מאוד שמח אם הייתם פעם אחת מפרטים כמה אנחנו מממנים את קבוצת הכדורגל, גם את הכדורסל, גם את הנשים וכו'. למה אנחנו לא יודעים בכמה כסף העירייה משתפת? שזה תמיכות לכל עניין ודבר.

מר יצחק רוכברגר: יש בדו"ח הכספי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: למה זה לא מקוזז מהתמיכות?

מר מאיר דורון: הוא מתכוון על התמיכה הסמויה, העקיפה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני מדבר על התמיכה הסמויה, שהוא מקבל אותה פה.

מר מאיר דורון: כולם מקבלים.

עו"ד יעקב זילברשטיין: הוא מקבל אותה גם הלאה פה.

על הנוער דיברתי, על הילדים דיברתי, על זה שכל הפעילות מהילדים, שזו באמת פעילות של מאות אנשים, לא נמצאת תחת חסותו, ואנחנו ממשיכים להפעיל אותה. מצד שני, יש לו בעלות על השחקנים ויש לו בעלות על כרטיסי השחקן שלהם, כולל גם הפרסום וכל הדברים האחרים, מהרכוש של מגרש הכדורגל גם לעשות כסף בלי שהוא משקיע שום דבר. הייתי גם רוצה לדעת, דרך אגב, אם לשחקנים יש "סטנדינג", אם הם צריכים לתת את ההסכמה שלהם שכרטיס השחקן שלהם הוא "מסחרה", ככה שכל אחד יכול לקחת אותו ולהם אין "סטנדינג" בכלל?

מר אורי לוי: כל השחקנים שאני החתמתי, הכרטיס הוא שלהם. עכשיו, מי שהוא יחתים זו כבר בעיה שלו. אין שחקנים עם זכויות, כל השחקנים שאני החתמתי הכרטיס שלהם.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו גולשים בזמנים.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני רק מעיר לכם לגבי שיפוץ המתחם, שלא שמעתם את ההתנגדויות של התושבים בהקשר הזה. אני פשוט רואה את זה כי אתם התחייבתם פה לאיזשהו פרויקט טריבונות, והלוואי ויהיו טריבונות, אבל יש לכם עוד ועדת התנגדויות שלא התכנסה בכלל.

מר יצחק רוכברגר: אין לי ספק שיהיו התנגדויות של תושבים.

מר מאיר דורון: יש לנו ועדת התנגדויות, יש לנו ממש תמיכה מכל החבר'ה שם, לשחק שם. ממש אתם נהנים לשלם. איך אמר לי מישהו שאתה מכיר? אז מה אם תשלם 20,000 שקל, יותר טוב שלא תשלם ולא ישחקו כאן.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני לא אמרתי לך את זה.

מר מאיר דורון: לא אתה, מישהו שאתה מכיר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: בסדר, אני מכיר הרבה אנשים שאמרו כל מיני דברים. לגבי הסעיף שדיבר דוד יצחק, סעיף של הסודיות – זה מתקשר לי לזה שאפשר להחליף גם את חברי ההנהלה, שגם מעכשיו והלאה כל מה שיהיה במסמכים, בסעיף 8.1 כתוב שהצדדים מתחייבים לשמור על סודיות המסמכים. זה לא רק ההסכם הזה, זה גם כל מה שיהיה בעתיד. זאת אומרת, שבשלב הראשון יכול להיות שיוצאו חברי ההנהלה מהעמותה, בשלב השני כל המסמכים הנוגעים לזכויות הניהול בקבוצת הכדורגל נשמרים בסוד, ושקיפות העירייה שכל כך הרבה אוהבים לדבר עליה נעלמת פה, כי אנחנו לא נדע שום דבר ממה שקורה.

מר יצחק רוכברגר: עם כל הכבוד, אני חושב שאני הייתי, כמי שמוביל את הישיבה, מספיק פיירי, לא תחמתי זמנים ולא שום דבר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: כמה דיברתי? 10 דקות?

מר יצחק רוכברגר: תאמין לי, גם ליצחק דוד לא הגבלתי ונתתי לדבר. תתמצתו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני חושב שזה נושא חשוב. אז זה יהיה עוד 5 דקות.

מר אליעזר בר: לגבי סודיות אנחנו כרגע מפירים את ההסכם. כתוב סודיות וזה פומבי, יש פה תקשורת. ראש העיר חתום.

שלא ישתמע משהו אחר, אני הייתי גם פחות או יותר מעורב בתהליכים ואני חושב שזו החלטה נבונה ונכונה להעביר את הקבוצה לאנשים רציניים וידיים רציניות כמו שנעשה. אבל עם זאת, ההסכם שנמצא בסד הזמנים, באמת 6 שעות לפני זה, יש שם הרבה סעיפים בעייתיים בצורה מהותית, שיוורדים לשורשו של עניין. ואני חייב לציין אותם, שזו תהיה בכייה לדורות. אני לא

דתי, אבל במסכת לפני קידושין יש גיטין. לא דנים בגיטין פה. כולם יוצאים פה באהבה פורחת ונישואים וכן הלאה, אף אחד לא דן על היום שיחול משבר כזה או אחר. וכולם מכירים את הספורט, ואת הכדורגל במיוחד, הגירושים הם מאוד מהירים ומאוד כואבים.

ההסכם כולו, אני מדבר ברמה העקרונית, משרת באמת את האינטרסים הצרים של הרוכשים. כל הסעיפים, למעט שלושה סעיפים, שבאחד מהם הוא עמד, לגבי הערבות הבנקאית, מתייחסים לחובות שלו, להתחייבויות שלו, והוא למעשה חסר התחייבויות כלפי הקבוצה. צריך לחשוב גם על הגרוע. אני לא חושב שהוא עושה את זה בזדון, או עושה את זה מתוך כוונה לעשות סיבוב קטן עלינו, אבל עוד שבועיים הוא יכול לרוקן את הקבוצה והוא יכול להחזיר את המפתחות, ואנחנו נצטרך לשלם את החובות. איפה כתוב שהוא מחויב לכסות? לא כתוב.

מר מאיר דורון: כתוב. בסעיף 5 משהו אני זוכר שכתוב.

מר אליעזר בר: כתוב במובלע. לא כתוב בצורה מפורשת שהוא מתחייב. עוד שנתיים הוא יכול להשאיר את המפתחות עם חובות עתק שאתה ואני נצטרך לשלם. דרך אגב, לגבי ההתחייבויות, לי יש חשש אישי, שההתחייבויות הן קודם כל של קבוצת הניהול, שאני חבר בה, של העירייה, ואין לי ספק שעורכי הדין שלו, הממולחים, כפי שזה מתבטא בהסכם, יתבעו אותי אישית, שאני חבר בעמותה.

מר יצחק רוכברגר: אז תפרוש.

מר אליעזר בר: לא שייך. אז אורי לוין נשאר ונשאר זה ונשאר זה. זה לא משנה, אני מדבר על חשש אמיתי שלי. מי ישים בידי שמחר לא תהיה תביעה נגדי? זה לא ציבורי לעשות את זה. אי אפשר לחשוף את האנשים הפרטיים שעומדים מאחורי הסיפור הזה-

מר מאיר דורון: אתה יודע הרי שיש ביטוח.

מר אליעזר בר: אין לי שום ביטוח. אני לא בטוח שיש לנו ביטוח. יש לנו ביטוח דירקטורים? אין לנו שום ביטוח. לא משנה, גם אם יש לי ביטוח, מה אני צריך לרוץ לבתי משפט? זה באמת חשש אמיתי. מן הראוי לציין שהוא נותן שיפוי או מונע תביעה נגד אנשים פרטיים. אני לא יודע מי יהיה היום, לא יודע מי יהיה מחר, אבל אני חושב שזה ראוי ואני לא מניח שהוא ירדוף אותנו. יש לו יותר מדי עילות לתבוע, ואני לא מדבר על האופוריה של ההסכם, אני מדבר על הגט. בגט יהיו תביעות. הגט יכול לבוא בקלות רבה, אנחנו כעירייה וקבוצת הניהול התחייבנו בשם גורמי צד ג' להכנסות של מיליוני שקלים. למשל, הטוטו וההתאחדות 1.9 מיליון שקל, טלוויזיה 1.25 מיליון שקל והסכם אימוץ 60,000 שקל. מי שם לידינו שהטלוויזיה מחר תיתן, או במהלך העונה הקרובה, או עוד איקס שנים, 1.25 מיליון שקל? אין לי שום ביטחון כזה.

מר מאיר דורון: איפה כתוב שאנחנו נשלם?

מר אליעזר בר: סעיף 3.7 קובע שההתאחדות והטוטו תשלם 1.9. גם בשנה הנוכחית, עד היום לא ידוע.

מר מאיר דורון: מה כתוב? כתוב: "מצהירה כי הסכומים צפויים להתקבל".

מר אליעזר בר: עשויים להתקבל, אז זה בגבולות של 10%. עשויה להתקבל, אז זה בגבולות סבירים של 5%, 10%. אבל אם יהיה 50% פחות, אז זה בטוח שתהיה פה תביעה. אם יהיה חוסר באיקס כסף, במאות אלפי שקלים, ירוצו פה תביעות.

הערה מהקהל: שלא יבוא... למגרש שלנו, ...קיבל מכות... ככה.

מר יצחק רוכברגר: די!

מר אליעזר בר: שמעת מה הוא אמר? אני מקווה שאתה לא מגבה

את זה. אני לא אעבור על זה בשתיקה. "אם תבוא למגרש תקבל מכות", הוא אמר את זה עכשיו.

מר יצחק רוכברגר: מי מגבה? אני מגבה את זה?

מר אליעזר בר: לא, אני קיבלתי מכות.

מר מאיר דורון: הוא אמר קיבל מכות.

מר אליעזר בר: הוא אמר "תקבל מכות". "תקבל" או אני אקבל?

הערה מהקהל: המכות שקיבלת.

מר אליעזר בר: זה נכון.

הערה מהקהל: מי אתם בכלל?!

מר אליעזר בר: תראה, הם הראשונים שעוד שלושה חודשים כשיהיו

בשוקת שבורה יגידו: איך חתמתם על הסכם כזה? עזוב, זו סתם דמגוגיה. הם הראשונים שזה משרת אותם. קודם כל אותם, לא אותנו.

מר יצחק רוכברגר: אז למה ברכת על ההסכם? אמרת למאיר דורון:

אני אהיה בעד.

מר אליעזר בר: אני מברך על המכירה, אני חושב שאורי לויך באמת

עשה עבודה מדהימה.

מר מאיר דורון: יום ולילה עם עורכי דין.

מר אליעזר בר: עבודה מדהימה, אבל חבר'ה, ההסכם משרת

אינטרס אחד, את החבר'ה האלה שקנו. ואני לא יודע מה המניעים שלהם עד היום. אני גם לא מאמין במניעים של טובת הציבור.

מר מאיר דורון: אתה אמרת לי פעם...

מר אליעזר בר: אני אף פעם לא אמרתי לך שאני עושה את זה

בשביל הציבור. אף אחד לא עושה את זה בשביל הציבור. אני אומר שאנחנו

לא יכולים להתחייב בשם גורמי צד ג' כמו התאחדות, טוטו, פרסום, אימוץ וכן הלאה, בשום מקום. זה לא קיים בשום מקום, הם לא צד לעניין.

מר מאיר דורון: אין התחייבות.

מר אליעזר בר: אתה כתבת שהטוטו וההתאחדות ייתן 1.9 מיליון שקל.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לא להעיר. אני אפסיק את הישיבה הזאת וזהו. שתרד הקבוצה ליגה...

מר אליעזר בר: לא, הקבוצה לא תרד ליגה.

מר יצחק רוכברגר: אז תפסיקו.

מר אליעזר בר: אנחנו מתחייבים בשם הטלוויזיה 1.2, מי שם בידך שהם יתנו את זה?

מר מאיר דורון: איפה זה כתוב?

מר אליעזר בר: 3.7. אני אומר שמכל סיבה, אם תהיה הפחתה בסכומים האלו, למפעילים תהיה עילה לגרור אותנו להליכים משפטיים. וזה יקרה. סליחה, אני התכוונתי לסעיף 3.6.

סעיף 3.7 – העירייה מתחייבת לתת למפעיל סכום עולה, באופן שמכפיל את עצמו, למעשה בקדנציה הבאה. אני באמת חושב שזה חוסר אחריות ציבורי.

מר יצחק רוכברגר: זה נאמר כבר, אל תחזרו על זה.

מר אליעזר בר: אני רוצה לחזור, זה כל אחד. אני לא חוזר על הדברים שלו, אבל אני חושב שזה עניין חשוב.

אין התייחסות לנקודה חשובה, אין התייחסות כי הקבוצה עשויה לרדת ליגה בשנה הבאה. המפעיל עשוי לדרוש את הסכומים אותם העירייה התחייבה בשם עצמה, כאשר קבוצה בליגה שלישית לא זכאית ולא ראויה לסכומים אותם העירייה התחייבה בשמה ובשם צד ג' נכון להיום. אין שום הצדקה לתת לו 4.3 מיליון שקל, או 3.2 מיליון שקל, וזה 4.3, לקבוצה בליגה שלישית. זה

נותן לו מניע הפוך. חבריה, אנחנו מדברים פה עם אנשי עסקים. ההסכם הזה הוא עסקי לכל עניין, עזבו את הרצון הטוב. ההסכם הוא דרקוני, חד צדדי, בצורה הכי בוטה לגביהם. יש להם אינטרס סמוי כפול להוריד את הקבוצה ליגה. אם אתם חושבים עסקית, בליגה שלישית יש לו הוצאות שירדו בשני שליש ויש לו הכנסות שמתאימות לליגה יותר גבוהה. אני אומר על חששות, אני מדבר על כאבי בטן.

מר מאיר דורון: כאבי בטן? לך לרופא.

מר אליעזר בר: מאיר, אחר כך תסביר, אם יהיה פה גירושים ואם יהיה פה גיטים, האופוריה היא עכשיו. מה יהיה מחר? גם בני זוג שמתחתנים עושים הסכם ממון ביניהם, הם חושבים מה עשוי להיות. מקווים שזה לא יקרה.

מר יצחק קאול: כמה הערות קצרות: אני אומר פה לאלה שיושבים על ה"ורנדה", הם בטח לא קראו את ההסכם ולא את פרטי ההסכם, וגם לא חושבים שהם יודעים בדיוק מה כתוב. ישבו אנשים, למדו את ההסכם הזה, קראו אותו ביסודיות ומעירים כאן הערות. אחר כך בהצבעת ידיים מחליטים מה שמחליטים. אז לכן אני מציע להתייחס בכבוד לאנשים שעבדו על ההסכם הזה, קראו אותו והעירו.

הערה שניה, יש לי כבוד רב לאורי שהוא הצליח להביא את המשקיע הזה ולהביא את ההסכם כדי שננסה לצאת לדרך. כל הכבוד, אני לא מכיר הרבה אנשים שהיו עושים את זה בזמן הקצר הזה, אני משבח. אבל יחד עם זאת, צריך לראות שלא בגלל הלחץ נעשה את כל השגיאות. אז מותר להעיר כל מה שרוצים להעיר, בסוף מקבלים החלטות.

הערה שלישית, אני מבקש, אני אומר את זה לראש העיר, לקבל כאן הערות ברורות מהיועץ המשפטי, מהגזבר והמבקר. אם יש להם מה להגיד, שיגידו את זה עכשיו, לפני שמצביעים. כי היועץ המשפטי כתב כאן 4 סעיפים. איך

אומרים פה חבריי? אני לא משפטן. מה זה אומר? צריך לנסח את זה? זה כבר מנוסח? זה חלק מההסכם? צריך להכניס אותו להסכם? יש עוד הערות בלי זה או אין הערות? אני שואל כאן לפרוטוקול – האם אף אחת מההערות של חבריי המלומדים, את ההערות האלה צריך לזרוק לזבל או שאולי יש הערה אחת שכן צריך להכניס להסכם? אם יש אחת, אני צריך להכניס להסכם.

עכשיו, יכול להיות, כולנו עשינו הסכמים, בהסכמים אתה לא מצליח תמיד להשיג מה שאתה רוצה. אז גם לגיטימי לבוא ולהגיד: ניסינו, את זה אפשר, את זה אי אפשר, זה ההסכם להצבעה. אפילו זה לגיטימי. אבל לפחות אחרי ששוקלים את ההערות שהיו כאן לפניי. ואני מבקש משלושת האנשים האלה, אני רוצה לשמוע הערות ברורות. המבקר יושב כאן, אני רוצה שיעיר.

לגבי מולדובסקי, אולי בין הבודדים פה אני מכיר אותו אישית, הוא איש מצוין. הוא גם איש עסקים מצוין והוא יודע לשמור על האינטרסים שלו. והתפקיד שלנו הוא לשמור על האינטרסים שלנו.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני רוצה כמה משפטים ואני בהחלט אעביר אחר כך את זכות הדיבור ליועץ המשפטי. אני שמעתי את ההערות, אני גם שמעתי הערות לפני הישיבה, שחברי מאיר, וגם טל ואחרים, שניהלו שיחות ודיברו עם אלי, בעניין הזה אני דווקא מתייחס לאלי כי אלי הוא חבר בעמותה, ואמרו לי: תאמין לי, ישבנו עם אלי, חבל לך על הזמן, אלי תומך בהסכם. אמרתי להם: תראו, אלי תומך בהסכם לפני ההסכם אבל כשתהיה הצבעה בהסכם הוא יצביע נגד ההסכם. למה? ככה. כי זה אופוזיציה.

מר אליעזר בר: אני מנוע מלהצביע.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא מנוע להצביע.

מר אליעזר בר: אני מנוע, וגם אורי לא יכול. אני תומך במכירה, אל

תטעה. מותר להעיר לגופו של עניין.

מר יצחק רוכברגר: אתה מצביע פה בסך הכל על דבר אחד, על הסכם ניהול.

מר אליעזר בר: אני לא מצביע, אסור לי.

מר יצחק רוכברגר: אל תצביע. אתה יכול להצביע. אבל לגופו של עניין, זה לא סוד שאנחנו היינו בלחץ. חד משמעית, אני לא מסתיר את זה. אנחנו בלחץ עם הקבוצה לא מהיום ולא לפני ההסכם, אנחנו בלחץ מהקבוצה הזאת כבר כמה שנים. כעיריית רמת השרון איננו מסוגלים לתקצב את הקבוצה בסכומים הנדרשים, לא יכולים לעמוד בזה, לא יעזור כלום. ואני מאוד אוהב את הקבוצה ותומך ורוצה שהקבוצה הזאת תישאר, כי איך אמר פעם מישהו? קבוצת הכדורגל של רמת השרון זה "הקאמרי" של רמת השרון. כמו שקבוצת כדורסל הנשים זה "הקאמרי" או "הבימה" של רמת השרון. ככה זה, מה לעשות? לכן אני תומך. אבל, הרי תזכרו דבר אחד, שלפני שנה פרסמנו מודעה בעיתון, אמרנו: רק תבואו. אף אחד לא הגיע. חיכינו רק שיבוא מישהו וייקח את זה. הגיעה קבוצה, כמו שאתה אמרת, אתה מכיר אותם, אנשים מאוד מקצועיים וכל אחד שומר על האינטרס שלו, וזה לגיטימי אגב, שהם ישמרו על האינטרסים שלהם. ואמר מאיר לפני זה: איך זה יכול להיות שכאילו מכרנו קבוצה ולא קיבלנו כסף? מי קונה, מה זה קבוצה? קנית קבוצה לנהל אותה, בוודאי שניתן, אנחנו נמשיך להעביר את ההקצבות שלנו בכפוף להסכם. ואני אומר עוד פעם: ההסכם הזה גם נבדק, גם על ידינו וגם נבחן על ידי היועץ המשפטי שלנו, והוערו הערות שהיועץ המשפטי העיר אותן. גם היום, אגב, העיר הערות לגופו של ההסכם, ואני אומר לכם עכשיו: אני מודה, אנחנו את ההסכם הזה חתמנו מאוד מאוד כשאנחנו לחוצים, כי כבר היתה הודעה בתקשורת, היתה הודעה ברדיו שההתאחדות לכדורגל מודיעה שקבוצת הכדורגל רמת השרון עומדת להיסגר אם עד מחר בבוקר, קרי – לפני 10 ימים, קרית אתא מוכנים כבר להירשם לליגה הלאומית ורמת השרון יורדת שתי

ליגות. אני אומר לכם, מי שרוצה לקחת את זה על עצמו, ייקח על עצמו. אני לא לוקח על עצמי את האחריות הזאת שקבוצת הכדורגל תרד. אני מכיר את כל האספקטים, ההשלכות, לא הגיוני להוריד את הקבוצה הזאת. הכדורגל הזה זה סם חיים, וזה גם אקט חינוכי לשכונת מורשה ולרמת השרון.

אני מודה עוד פעם, ואני אחזור על זה מאה אלף פעם – כן, חתמנו כשאנחנו מאוד מאוד היינו עם הגב אל הקיר, כי רצינו מאוד להיפטר מהקבוצה, לא בגלל שאנחנו לא רוצים אותה, כי אנחנו איננו מסוגלים להקצות את המשאבים הדרושים מבחינה פיננסית להמשך קיומה. זה ערבויות וזה בטוחות וזה כל מה שיש מסביב. ואני אומר עוד פעם, אני אומר לכם את הדברים גלוי, בגלל הלחץ שקיים, זה לא נחתם היום – קבוצת הכדורגל רמת השרון יורדת ליגה. קחו את האחריות על עצמכם, אין לי בעיה שתצביעו נגד. יש לי בעיה, אבל אני אומר, אני אקבל את הדין ואת ההכרעה. אבל אני אומר את הדברים מפורשות, בגילוי לב, בכאב לב ובהגינות. אי חתימה היום על ההסכם זה בריחה של הבנאדם הזה מתוך העניין, הוא מודיע שהוא לא בעסק, הוא יוצא החוצה. נגמר הסיפור, קבוצת הכדורגל ירדה ליגה. יורדת שתי ליגות, מפסיקה את פעילותה. רוצים לקחת אחריות – קחו. אני אומר, יש להישען על ההערות שהעיר היועץ המשפטי, ואני אתן ליועץ המשפטי להתייחס כמה מילים לגופו של ההסכם הזה, או להערות, על מנת שאנחנו נוכל לאשר אותו בסופו של דבר. בבקשה, גל-אור.

מר ערן זמיר: אפשר להוסיף עוד הערה?

מר יצחק רוכברגר: סליחה, אתה לא צד לדיון. אתה צד מבקר, לא כרגע. עם כל הכבוד לך, אתה לא צריך עכשיו להעיר הערות. אתה מבקר העירייה, אתה יכול אחר כך לבקר את ההשתלשלות של העניינים, את הדרך של העניינים, כן או לא. לא כרגע.

מר יצחק קאול: אני לא מציע לך שתסתום לו את הפה.

מר יצחק רוכברגר: אני לא סותם לו את הפה, אני אומר לו שהוא לא כרגע צריך להגיד את זה.

מר ערן זמיר: אז אם אפשר רק בבקשה, שאם יהיו איזה "ברוכים" עם ההסכם, אני מעדיף לא לקרוא בעיתון: "זה אושר בנוכחות המבקר". כי יש כאן גורמים בעירייה שמוציאים כל הזמן הודעות לעיתונים בנוסח הזה.

מר יצחק רוכברגר: הבנתי. או.קיי.

מר יצחק קאול: תאמין לי, אני מציע לטובת כולנו שאם יש לו מה להעיר שיגיד את זה עכשיו.

מר יצחק רוכברגר: אני יודע. אני מבקש, המבקר נגוע בקבוצת הכדורגל, המבקר התלונן שנה שעברה וכמעט גרם להורדה של קבוצת הכדורגל. הוא נגוע באופן אישי, אף אחד לא ביקש ממנו ללכת לבקרה ולהגיש תלונה נגד קבוצת הכדורגל. והורידו להם 4 נקודות בגלל גישה שלו, שהוא בכלל לא היה נדרש אליה, אף אחד לא ביקש ממנו ולא עדכן אותו. ולכן הוא נגוע בעניין הזה במניע אישי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: ממש לא.

מר יצחק רוכברגר: אל תגיד לי לא, אני אומר לך כן. כי אף אחד לא ביקש ממנו, הוא לא היה סמכות שצריך ללכת להתאחדות לכדורגל, ולכן הוא נגוע. והורידו בגלל זה גם 4 נקודות, עם כל הכבוד.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני יודע בדיוק, אבל זה לא בגלל המבקר.

מר יצחק רוכברגר: זה בגלל מי?

עו"ד יעקב זילברשטיין: בגלל הערבות הטיפשית שהעירייה...

מר יצחק רוכברגר: המבקר, לא היה תפקידו ללכת לשם ולהגיש את התלונה הזאת. לכן אני אומר לך שהמבקר נגוע. אבל אני אתן ליועץ המשפטי להתייחס. בבקשה, אדוני היועץ המשפטי.

מר ערן זמיר: תחזור בעצמך מהמילה "המבקר נגוע", כי זה נשמע נורא.

עו"ד יצחק גל-אור: אני רוצה קודם כל לציין שאני לא השתתפתי במשא ומתן לקראת חתימת החוזה. אני גם מודה שההתמצאות שלי בתחום מכירת קבוצות היא ממש לא לעניין, אני לא מומחה לתחום הזה.
עו"ד יעקב זילברשטיין: אתה מומחה למשפט, זה מספיק.

עו"ד יצחק גל-אור: כן, אבל אני בא ואומר, שהדברים האלה יהיו ברורים. אני קיבלתי את החוזה ועיינתי בו, ושאלתי את עצמי מה בעצם התכלית, האם התכלית היא שרוצים למכור את הקבוצה הזאת ולהיפטר ממנה אחת ולתמיד, כי מניסיוני כאן בעירייה כיועץ משפטי אני יודע שכל שנה אנחנו חוזרים על אותה סאגה. באה השנה, יש גירעונות והעירייה מכסה את הגירעונות. אז אם את תחליטי להישאר באותו מצב, לא צריך למכור את הקבוצה. אבל אם את תחליטי להיפטר אחת ולתמיד מהקבוצה הזאת ולגמור ולסיים קו, לבוא ולהגיד: רבותיי, אנחנו לא רוצים יותר לטפל בקבוצה, והיא תהיה עסק פרטי. זה סיפור אחר. ודאי שאתם אלה שצריכים להחליט. אז כשזאת המטרה, וכאשר אני שומע מראש העיר שהוא אומר: זאת הזדמנות פז שנקרתה לדרכנו, היא לא חוזרת על עצמה. רבותיי, באמת, הרי לא מדובר בקבוצת יובנטוס, לא עומדים אנשים בתור לקנות את הקבוצה הזאת. תאמינו לי, אני שאלתי את עצמי, כשראיתי את החוזה, לתומי, אמרתי: מי האידיוט שקונה את הקבוצה הזאת? בחיי. הרי הוא איש עסקים, מה הוא קונה? זה גוש זהב? אז אמרתי לעצמי: כבר יש אחד כזה, בואו נבדוק, בואו נראה עכשיו מה יקרה, האם באמת אנחנו נכנסים לאיזשהו "ברוך" נוראי.

הדברים שהדאיגו אותי, כשבדקתי את החוזה אמרתי, ושאלתי את הנוגעים בדבר: יש פה סעיף בחוזה שאומר שאנחנו נוטלים על עצמנו את כל החובות וההתחייבויות עד לחתימת החוזה. אתם בדקתם? אתם יודעים כמה זה? מה

זה? אמרו לי: כן, אנחנו יודעים, אז תהיה רגוע. אם הם רגועים אז גם אני רגוע. כלומר, יודעים בדיוק במה מדובר, זה לא משהו שאתה הולך וחותרם ולא יודע בעצם במה זה כרוך. אז שאלתי את השאלה: יש חובות, כמה חובות? כי עד למועד הזה אנחנו לוקחים על עצמנו לעשות. אתם מודעים לעובדה? אמרו לי: אנחנו יודעים בדיוק עד לגרוש האחרון, עשינו חשבון.

שאלה שניה ששאלתי את עצמי, העניין הזה של התחייבות, ובצדק, אתם הערתם הערות ענייניות. אנחנו לוקחים על עצמנו לאורך זמן לתת הקצבות. ובחווה בדקתי וראיתי, חיפשתי אותו, לא ראיתי שבאיזשהו מקום ההקצבות האלה יוקדשו לכיסוי ההלוואות. הרי אנחנו נתנו הלוואות, אנחנו ערבים להלוואות, יבואו ויתבעו אותנו. אז האם עכשיו, כשאני נותן הקצבה, ההקצבה הזו תלך לכל מיני עניינים אחרים, ואני אמשיך להיות ערב ולשלם חובות? התשובה שקיבלתי היא: אכן, ההערה שלך נכונה, צריך להכניס תיקונים לחוזה. זאת אומרת, אני בהחלט בדעה שבסוגיה הזו צריך לתקן את החוזה. החוזה, כפי שהוא כתוב היום, לא מתייחס במישרין. הוא יכול אחר כך, יום בהיר אחד מישהו יעורר את השאלות שאתם שואלים.

מר יצחק קאול: אז אתה לא יכול להצביע על זה. אגב, יש לך עד ה-10/9, יש לך עוד שבוע.

עו"ד יצחק גל-אור: ההקצבה היא לא רק עניין של ועדת תמיכות. אתם הגוף, אתם מועצת העיר, על פי החוק אתם צריכים לאשר את ההקצבה. ההקצבה הזאת ממילא צריכה לעבור את האישור שלכם מדי שנה. אני לא יכול לבוא ולהגיד: 9 שנים אני מקבל ונותן לכם הקצבות. איפה זה כתוב בספר הספרים? אמרו לי: יצחק, הדבר הזה יתוקן. אני דיברתי עם ממלא מקום ראש העירייה והוא אמר לי: יצחק, יש טעם במה שאתה מעיר. אז אם הנושא הזה יוסדר, ואתם יכולים בהחלט היום, למשל, לאשר שהחוזה באופן עקרוני מתאשר בכפוף להכנסת התיקונים ברוח הדברים א', ב', ג'.

עכשיו אני רוצה להתייחס לעוד נושא שאתם עוררתם: מה זאת אומרת על פי החוזה הוא שומר לעצמו זכות להכניס אנשים אחרים? רבותיי, תשמחו על זה. אני, כשקראתי את זה שמחתי, אמרתי: יופי, שהוא ינהג מנהג בעלים, ואם הוא רוצה שיחליף את כולם ויעשה לעצמו קבוצה עם כל האנשים שלו. כי זה מסמל גוף פרטי ונוהג מנהג בעלים. ברגע שאנחנו נשמור, ואנחנו נהיה בפנים, תמיד אנחנו נהיה מעורבים, כי בשעת צרה יפנו אלינו. אז או שאתה הולך ומוכר את הקבוצה ונפרד ממנה, ושהוא יעשה איתה מה שהוא רוצה-

מר יצחק קאול: והאם מה שכתוב כאן אתה באמת מוכר?

עו"ד יצחק גל-אור: כן. כתוב, בינתיים אנחנו מוכרים, זה שלב ראשון, מוכרים את הניהול, יהיה שלב שני. זה באשר לנקודה הזאת.

דבר נוסף, מישהו מכס כאן עורר נקודה, מה יקרה לגבי האצטדיון – פתאום הוא יכניס מישהו אחר והאצטדיון שלנו יילקח. יש סעיף בחוזה במפורש שאומר: האצטדיון מחוץ לתחום. זה לא נושא לחוזה הזה. החוזה הזה לא מוכר את האצטדיון, הוא לא נותן זכות קניינית. הוא אומר לאדם: אדוני, אתה תמשיך, תנהל פה את הקבוצה. אין לך זכות. אנחנו מסכימים שאתה תפעיל את הקבוצה והיא תשתמש באצטדיון. נגמר החוזה – אין לך שום זכות באצטדיון. זה נושא שהדבר הראשון שבדקתי לראות, זה מפתיע פה שפתאום הוא עושה לי פה איזה עסקה טובה אבל בעצם הנושא הנדל"ני עומד לו ככה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: ההערה לא היתה על הנדל"ני, היתה על השימוש.

עו"ד יצחק גל-אור: אז אני בא ואומר, הנושא הנדל"ני לא מתעורר, החוזה הזה לא מכסה. אני ראיתי את המאמץ שנעשה כאן. מה אנחנו נפסיד בחוזה הזה? בואו נניח עכשיו שהחוזה הזה ייכשל. אז אם הוא נכשל, אנחנו נחזור למצב ה"זיפטי" של היום. הרי גם היום אנחנו כל הזמן מכסים הלוואות והלוואות. נחזור לאותו מצב. נו בסדר, אז "ביג דיל", נחזור. בואו ננסה.

מר דוד יצחק: יש לי הצעה לסדר היום. החוזה הזה, יש לנו עד ה-10 בחודש. אני מציע שעד ה-10 בחודש יישב על החוזה הזה צוות, יתקן בו את כל התיקונים ויביא אותו לאישור מתוקן.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש מחברי המועצה, לאחר ששמענו את ההערות של היועץ המשפטי, והוא הכניס גם הערות שהוגשו אליכם, שהן חלק מההסכם, אני מבקש מחברי המועצה לאשר את ההסכם בכפוף להערות שהעיר היועץ המשפטי של העירייה. אני מבקש להצביע על זה עכשיו. מי בעד אישור ההסכם?

גב' עליזה תמרי: רגע, איציק, אני רוצה רגע להתייעץ.
מר יצחק רוכברגר: בבקשה.

הפסקה

מר אליעזר בר: אורי, אנחנו לא יכולים להצביע.
מר מאיר דורון: אתם יכולים להצביע.
מר יצחק רוכברגר: הוא נציג העירייה בתוך העניין ואתה נציג העירייה בתוך העניין, ואתה נציג העירייה, אתה משרת את האינטרס של העירייה ואתה לא זר, אתה לא מצביע נגד האינטרס של העירייה, להפך.

מר אליעזר בר: בשנתיים האחרונות לא הצבעתי בעניינים...
מר יצחק קאול: אני חושב שכשיש לנו עד ה-10 בחודש, שזה שבוע ימים, ושהיועץ המשפטי אמר את דבריו, שהוא לא היה מעורב בהסכם, ושהוא אומר: יש לי הערות, וההערות האלה לא מתקנות בהסכם-

מר יצחק רוכברגר: הן מתקנות.
מר יצחק קאול: לא. ויש לנו זמן שבוע ימים נוסף. אז לאלץ בכוח שנצביע נגד – עושים כאן דבר לא תקין מבחינה ניהולית.

מר יצחק רוכברגר: בסדר.

מר יצחק קאול: אני מבקש מהיועץ המשפטי להעיר את זה לפרוטוקול. יושב כאן המבקר, הוא שתק, סתמנו לו את הפה, הוא צריך להעיר את ההערות. כי איציק, אפשר להגיע בשבוע ימים, להפוך את העולם, לתקן את מה שצריך ושנשים יצביעו בעד זה. לא שמעתי את הגזברית, לא שמעתי את המבקר, זה לא תקין.

מר יצחק רוכברגר: אני עדיין חושב ואני עדיין אומר – אם יש חברים שכל כולם זה להציל את קבוצת הכדורגל רמת השרון, מן הראוי שייגשו, יעירו הערות, יכלו לבוא, ללמוד. שבועיים ימים היה זמן להתעניין.

עו"ד יעקב זילברשטיין: יום חמישי שלחת את זה בערב.

מר יצחק רוכברגר: שבועיים אבל היה לך זמן להתעניין. לא התעניינתם, לא היה אכפת לכם, לא שום דבר. אבל זה לא נכנס.

מר דוד יצחק: על איזה שבועיים אתה מדבר?

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני אגיד לך עוד יותר חמור – ביום חמישי שלחת את סדר היום, ביום שישי נזכרתם: אופס, שכחנו לשלוח את החוזה.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, שלחתי?

עו"ד יעקב זילברשטיין: ביום שישי בצהריים.

מר יצחק רוכברגר: נו, אז מה קרה?

מר דוד יצחק: אז איזה שבועיים אתה מדבר?

מר יצחק רוכברגר: אני מדבר שבועיים על זה שניהלנו משא ומתן.

מר דוד יצחק: מי ידע שאתה מנהל משא ומתן?

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני חוזר ואומר, לאחר שהיועץ המשפטי העיר את ההערות שלו, לאחר שהיועץ המשפטי צירף גם את ההערות שלו, שהוגשו אליכם, שזה מצורף להסכם גם, אני חושב שהיום אנחנו צריכים להצביע על הנושא הזה מתוך מטרה שקבוצת הכדורגל הזאת תעבור בצורה שקטה לידי אותם בעלים, ובכך נציל פעם אחת ולתמיד את קבוצת הכדורגל

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

הזאת, ואנחנו נהיה מהצד, נלווה את העניינים, כמו שכתוב, כמו שנאמר, כמו שצריך להיות, ובכך נציל את קבוצת הכדורגל. אני מבקש מהחברים, לאחר ששמענו את היועץ המשפטי, להצביע. מי בעד אישור ההסכם על פי ההערות של היועץ המשפטי? אורנה נמנעת?

גב' אורנה אוסטפלד: לא נמנעת.

מר יצחק רוכברגר: לא משתתפת בדיון, סליחה.

מר אליעזר בר: גם אני לא.

מר יצחק רוכברגר: אורי יכול להשתתף בדיון, הוא נציג שלנו בעניין.

כמה בהצבעה?

מר טל עזגד: 8 בעד.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד?

מר טל עזגד: 3 נגד.

מר יצחק רוכברגר: מי נמנע?

מר טל עזגד: אחד.

מר אליעזר בר: אני מנוע.

מר יצחק רוכברגר: גל-אור, הוא יכול להשתתף בדיון?

עו"ד יצחק גל-אור: קודם כל שמישהו יגיד למה לא.

מר אליעזר בר: אני חבר בעמותת הכדורגל.

מר יצחק רוכברגר: מטעם העירייה.

מר אליעזר בר: לא מטעם, העמותה היא נפרדת.

מר יצחק רוכברגר: תעשה לי טובה, אתה מונית מטעם העירייה.

מר אליעזר בר: לא שייך. קודם כל לא מונית, אבל לא חשוב.

מר יצחק רוכברגר: נבחרת מטעם העירייה, מה אתה אומר לי לא?

מר אליעזר בר: העמותה היא גוף משפטי נפרד לגמרי מהעירייה.

אתה המלצת בעניינים אחרים ואני ואורי לא הצבענו.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

גב' נירה פולקמן: אם לא היית חבר מועצת העיר היית חבר העמותה?
לא.

מר אליעזר בר: זה לא משנה, העובדה שאני חבר עמותה, מה זה חשוב למה?

מר מאיר דורון: לא משנה, הוא לא הצביע.

מר יצחק רוכברגר: הוא יכול להצביע.

מר טל עזגד: 8 בעד, 3 נגד, 1 נמנע, 2 לא משתתפים בהצבעה.
אורנה אוסטפלד לא השתתפה בהצבעה.

מר מאיר דורון: היא לא השתתפה גם בדיון, חשוב להזכיר.

מר טל עזגד: ובדיון. אלי בר השתתף בדיון, לא השתתף בהצבעה.

מר אליעזר בר: היא השתתפה בדיון, היא לא היתה מעורבת.

מר יצחק רוכברגר: היא לא השתתפה בדיון, היא לא דיברה מילה.

מר אליעזר בר: יש הבדל בין להשתתף לבין לדבר.

מר יצחק רוכברגר: היא לא השתתפה. היא ביקשה להודיע את זה, וגם בהתחלה. תודה רבה, נושא הבא.

החלטה מספר 300: הוחלט ברוב קולות (בעד – 8; נגד – 3; נמנע – 1)

לאשר את הסכם ניהול קבוצת הכדורגל.

גב' אורנה אוסטפלד ומר אליעזר בר לא השתתפו בהצבעה.

מר יצחק רוכברגר: יש עוד נושאים, מה שיישאר אנחנו נעשה ישיבה

מיוחדת לקראת סוף החודש וגם נרים כוסית לקראת ראש השנה.

מר מאיר דורון: יש נושאים שחייבים לגמור היום, יש התחייבות

מול בית המשפט העליון.

5. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו הגשנו את פרוטוקול ועדת התמיכות. אני מבקש לאשר את פרוטוקול ועדת התמיכות. אם יש הערות תעירו. אם לא – מי בעד? פה אחד. תודה רבה, אושר.

החלטה מספר 301: הוחלט לאשר פה אחד את פרוטוקול ועדת תמיכות
מיום 28.8.06.

מר שמואל גריידי: אני מבקש רק להוסיף, להעביר מסעיף תקציבי של ספורט לטובת מועדוני ספורט 5,000 שקל.

גב' אורית פפר: אתה לא יכול. אתה יכול לעשות את זה בישיבת מועצה של תקציב, אתה לא יכול לעשות את זה עכשיו.

מר שמואל גריידי: אני יכול את זה במליאה, לבקש אישור מליאה.

גב' אורית פפר: אתה לא יכול, אתה צריך ישיבת תקציב, ואז אתה מעביר מסעיף לסעיף.

מר יצחק רוכברגר: טוב, קיבל. הלאה.

6. ביטול פסק דין גנין בבית המשפט העליון – יוצג על ידי היועץ המשפטי עו"ד יצחק גלאור.

מר יצחק רוכברגר: סעיף 6 – ביטול פסק דין גנין בבית המשפט העליון. אני מבקש מגל-אור לומר כמה מילים בנושא הזה, כי זה באמת הנושא שתלוי ועומד בפני בית המשפט.

עו"ד יצחק גל-אור: אני אקצר, כי אני רואה שכולם פה לחוצים, אבל

אתם מודעים לעובדה שהוגשה בזמנו עתירה נגד רמת השרון להחזרת חלקה מסוימת, של גנין, מפני שהיא הועברה לרמת השרון בדרך של מכר ללא תמורה. הטענה הבסיסית של העותרים היתה שבעצם יש לראות במכר הזה ללא תמורה כאילו זאת הפקעה וחלים עליה דיני הפקעות. תחילת הטיפול בתביעה הזאת נעשה על ידי, אני טיפלתי בתיק הזה. לא בעליון, אני מדבר בטיפול שאני טיפלתי, בבית המשפט המחוזי, אצל השופטת רובינשטיין. השופטת רמזה לנו: רבותיי, תגיעו להסדר פשרה. ואני העברתי את המסר, מפני שיש נטייה היום של בית המשפט, כאשר רשות מקבלת אדמות והיא לא מנצלת אותן למטרה ציבורית, להחזיר אותן. סדרה של פסקי דין. וכששופטת אומרת לך: צאו החוצה ותגיעו להסדר, זה סימן לבאות.

אני הודעתי את זה כאן להנהלה ואמרתי להם: אני תומך בפשרה בעניין הזה. והיתה אפשרות להגיע להסדר פשרה מצוין. גורמים מסוימים בעירייה הכשילו את ההסדר, הם תקעו את ההסדר והתנגדו להסדר. באותו רגע התיק הוצא ממני וטופל על ידי עו"ד חיצוני. דא עקא, שאותו עו"ד חיצוני הופיע בהמשך המשפט ובית המשפט פסק נגד רמת השרון, נתן פסק דין שעל פיו, קודם כל, מתבטלת עסקת המכר ללא תמורה לטובת העירייה, על פיו אנחנו חייבים להחזיר את החלקה לבעליה המקוריים, ועל פיו מתבטל הייעוד הציבורי לבניין ציבורי לפי תוכנית בניין ערים כפי שהועידה אותה. הכל, תוך כדי חיוב העירייה ב-30,000 שקל הוצאות לטובת העתירה. אנשים לא רצו לשמוע בקולי וזאת היתה התוצאה. טיפל בזה עו"ד אחר.

מה עומד עכשיו? מיד הוגש ערעור לבית המשפט העליון, ועכשיו אנחנו עומדים בפני מצב שכרגע אנחנו לא יודעים מה יהיה בבית המשפט העליון. אם הוא פוסק נגדנו זו כבר הלכה, זה מסמר סופי לקבורה שלנו. אני הזדעקתי בגלל דבר אחד – ההלכה שנקבעה שם היא הלכה תקדימית, שאומרת: דיני

הפקעות חלים במקרים של מסירת קרקע בדרך של מכר. זה כבר משמש, בהרבה מאוד עתירות נוספות הטענה הזאת מועלית, תקדים גנין. עכשיו, העותר עצמו בא אלינו ואמר: אתם יודעים מה? מבחינתי אני מוכן גם להתפשר. עורך הדין שלו דווקא לא שמח, כי עורך הדין שלו שש אלי קרב ליצור תקדים בעליון, ואז זה יאפשר לו בכל הארץ לטעון את הטענות האלה. אני אמרתי שאני מוכן לפשר בתנאי אחד – שפסק הדין שניתן בבית המשפט המחוזי, שהוא קטלני מבחינת רמת השרון, כי יש לנו המון תביעות מהסוג הזה, כמו תביעת שווא-

מר מאיר דורון: 3 תביעות.

עו"ד יצחק גל-אור: 3. קנין, פריימן ומה לא, טוענים את הטענה: אדוני, להחזיר את האדמות, מכר ללא תמורה זה דיני הפקעות, דיני ההפקעות אומרים: אתה לא ניצלת שטח למטרה הציבורית – תחזיר את האדמה. אני אמרתי: בתנאי אחד אני מוכן בכלל להתחיל לדבר על פשרה, אם אתם, במסגרת הערעור שלנו בבית המשפט העליון, מבטלים את פסק הדין כאילו לא היה מעולם. מבחינתי, אם הם מסכימים לזה, המחיר לא יסולא בפז מה כדאי לנו עבור הדבר הזה. עורך הדין התנגד, הלקוח שלו, בסופו של יום אמר: מה אכפת לי? ההוא רוצה לעשות תקדימים, לא על הגוף שלי, אני מבחינתי מוכן להתפשר.

הסתמנה פשרה, אחרי הרבה מאוד דיונים בהשתתפותו הפעילה של ממלא מקום ראש העירייה, שבעצם הפשרה הזאת אומרת כדלקמן: פסק הדין של בית המשפט המחוזי בפרשת גנין, שהוא קטלני, בטל ומבוטל. שתיים, החלקה עצמה, שהיינו צריכים להחזיר, תתפצל. אנחנו נכין תוכנית בניין ערים חדשה, החלקה הזו תפוצל לשלושה מגרשים, אחד מהם ישמש כדרך שתוביל לשני מגרשים נוספים, שבזמנו קיבלנו במסגרת אותה תוכנית, וכיום אם אנחנו מוסרים את המגרש ומקיימים את פסק הדין, ויינתן נניח בעליון פסק דין,

המשמעות היא שאנחנו לא יכולים להשתמש בשני המגרשים האחרים, כי אין דרך. הכל מוחזר לייעוד הקודם ואין גישה לשני החלקות הבאות. שזה קטלני. עכשיו, במסגרת הסכם הפשרה תהיה דרך מוכרת, האיש עצמו יקבל מתוך כל השטח, בחזרה, שטח של 1,400 מטר, ויתרת השטח של 800 מטר עוברת לבעלותנו, והוא מסכים שנוכל, במסגרת תוכנית בניין ערים, להפוך אותה למגורים. כלומר, אנחנו נוכל אפילו למכור אותה, לעשות, והוא במסגרת ההסדר אומר: היא שלכם, תשנו ייעוד למגורים, נשנה את הכל למגורים, היא שלכם.

עו"ד יעקב זילברשטיין: גם לייעוד ציבורי?

עו"ד יצחק גל-אור: לא, הוא רוצה מגורים. היות ואנחנו תלויים בוועדה המחוזית במשרד הפנים, זה לא מה שאנחנו רוצים, הוא בא ואמר: לחילופין, אם משרד הפנים לא יאשר את התב"ע הזאת שאנחנו ניזום ביחד, אז תאפשרו לנו להקים שם דיור מוגן. עוד אלמנט במסגרת הסדר הפשרה, לגבי היטל השבחה – על 600 מטר מהקרקע שהוא מקבל הוא ישלם את מלוא היטל השבחה, על יתרת ה-800 מטר שהוא יקבל, הוא ישלם חצי היטל השבחה. מה הרציונל? הוא אומר: אני מפריש לכם אדמות למען הדרך הזאת שמובילה למגרשים אחרים, אז תתחשבו בזה, תקזזו את זה, ולכן אנחנו רוצים לשלם היטל השבחה פחות. ואכן סוכם שעל זה הוא ישלם היטל השבחה מופחת.

אלה עיקרי הסכם הפשרה. למה זה הובא אליכם? כי עו"ד קמר, שנמצא אתנו בבית המשפט העליון, התנה ואמר: אני מוכן, אבל אתם חייבים עכשיו את ההסדר הזה לאשר במועצת העיר. אם לא, אנחנו מתמודדים, אני שמח מאוד להיות עכשיו בעליון ולהופיע בתיק הזה.

לנושא הזה יש פנים לכאן ולכאן. אתם יכולים בהחלט לבוא ולהגיד: שום פשרה, אנחנו לא הולכים לפשרות, שבית המשפט העליון יגיד. אל תשכחו

שהמחוזי כבר פסק נגדנו. כלומר, יש פסק נגדנו היום. אגב, אם היינו מגיעים לפשרה שאני הצעתי בזמנו, היינו יוצאים הרבה יותר זול ממה שהיום. אבל יש פה גורמים במועצה, שאני לא רוצה להזכיר מי הם, שהכשילו את העסקה הזאת, והיום אנחנו נאלץ לשלם הרבה יותר, ומשלמים הרבה יותר. אם בעליון יאושר פסק הדין המחוזי, אני מודיע לכם שיש עשרות מגרשים שאנחנו נצטרך להחזיר. חלק מהתיקים כבר תלויים ועומדים. מגיעה עתירה והם אומרים: על פי הלכת גנין יש להחזיר את האדמה. אז בבקשה, תשקלו. זה סיכון גדול.

עו"ד יעקב זילברשטיין: מה לגבי 197? זו תהיה תוכנית תב"ע של העירייה? יכול להיות פה 197 של השכנים מסביב?

עו"ד יצחק גל-אור: אני לא חושב.

מר מאיר דורון: כל אחד נושא בנזקים. אם זה היה מגרש שלנו, 197, אנחנו נושאים. אם זה על המגרש הוא נושא.

עו"ד יצחק גל-אור: יותר מזה, גם אין סיכוי ל-197. למה? כי להקים להם מבנה ציבורי לפי התוכנית הקיימת זה הרבה יותר גרוע ממה שקוטגים. זאת אומרת, הנזק, לפי המצב הקיים, הוא הרבה יותר גדול.

עו"ד יעקב זילברשטיין: יש שם סביבה קשוחה מאוד.

עו"ד יצחק גל-אור: יכול להיות.

עו"ד יעקב זילברשטיין: רוצה ללכת 197, אתה "ביי הוק או ביי קרוק" תקבל אותם בתביעה.

מר מאיר דורון: לקחנו את זה בחשבון, דיברנו על זה ואמרנו: 197 של החלק המזרחי יותר והחלק שהם אמורים לקבל, אם אתה זוכר-

עו"ד יצחק גל-אור: זו הסיבה, אגב, הדרך שעוברת במגרשים שלנו, הכנסנו אותה עוברת באמצע ולא ליד שכנים כדי שזה לא יהיה...

מר מאיר דורון: רק כדי שלא יהיה 197 על הדרך. עוד נקודה – היום בא אחד וטען בוועדה המחוזית, לפי פסק דין גנין הוא רוצה לקבל חזרה את השטח.

עו"ד יצחק גל-אור: אז אין בעיה. אם אתם רוצים, אנחנו הגשנו ערעור לעליון, לחזור בנו ואם ייפסק. אני רק רוצה שתהיו מודעים למה יקרה. אם בית המשפט העליון מאמץ כבר ערכאה, זה לא עניין של קרקע בתולה, יש בית משפט מחוזי, שופטת רובינשטיין, שהיא מאוד מקובלת בעליון, והיא פסקה נגדנו, וזה יגיע לעליון והעליון יחזור על זה, המשמעות היא תקדים. מבחינת, אני אומר לכם, עשרות תביעות שכבר עומדות על שולחני. מה אני טוען בהן כהגנה? אני אומר: הנה, אנחנו הולכים לבטל בעליון והלכת גנין לא תהיה קיימת.

מר יצחק רוכברגר: מישהו רוצה להעיר משהו? אז אני מבקש, ברשותכם, לאחר ששמענו את המלצת היועץ המשפטי שלנו, ואני חושב שההמלצה בהחלט ראויה, לאור הנסיבות והסכנות, הסכנה שקיימת לנו בתיק הזה ובתיקים אחרים, אני מבקש לאמץ את ההמלצה של ביטול פסק הדין של גנין בבית המשפט העליון ולאמץ את הסכם הפשרה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני רוצה להעיר הערה אחת. אני מצביע בעד, למרות שחלק מהדברים פה כווננו לעברי. אני לא רוצה לענות על זה בכלל. יש לי מה לענות, והרבה, אבל אני לא אענה על זה. אני משנה את דעתי ותומך עכשיו בזה רק לאור דברי היועץ המשפטי והדברים שלך שבפתח אכן תביעות רבות, ואני עושה פה שיקול של כדאיות לעירייה. כי לגבי העיקרון, אני דבק בעיקרון ששטח שהעירייה הפקיעה למטרות ציבור, לא מנהלים עליו "מסחרה", נקודה. לא מנהלים עליו שום משא ומתן. זאת היתה העמדה שלנו, של כולנו, אז.

מר יצחק רוכברגר: אתה צודק. הסכנה יותר גדולה היום, מה לעשות. אז אני מבקש בבקשה לאשר את הסכם הפשרה ולבטל את פסק הדין. לבטל את הערר שלנו.

עו"ד יצחק גל-אור: לא, לקבל את הסכם הפשרה, שיקבל תוקף של פסק דין.

עו"ד יעקב זילברשטיין: כפי שגל-אור הציג אותו פה, בדיוק בניואנסים האלה.

מר יצחק רוכברגר: אז אני מבקש לאשר את זה.

מר מאיר דורון: מי בעד?

מר טל עזגד: כולם פה אחד.

החלטה מספר 302: הוחלט לאשר פה אחד את הסכם הפשרה בעניין גנין, כפי שהוצג לעיל ע"י היועץ המשפטי.

7. אישור המלצות ועדה להחזר הוצאות משפט.

מר יצחק רוכברגר: אישור המלצת ועדה להחזר הוצאות משפט. קיבלתם חומר, מתייחס לעליזה תמרי ומבקר המועצה בעניין החזר הוצאות. יש המלצה של היועץ המשפטי והוועדה לאשר את החזר ההוצאות, ואני חוזר שאנחנו צריכים להצביע על זה. מי בעד להחזיר את הוצאות המשפט על פי ההמלצה? פה אחד, למעט עליזה, היא לא מצביעה כי זה נוגע בה. תודה רבה.

החלטה מספר 303: הוחלט לאשר פה אחד את המלצות הוועדה להחזר הוצאות משפט בעניין חברת המועצה גב' עליזה תמרי ומבקר העירייה מר ערן זמיר.

גב' עליזה תמרי לא השתתפה בהצבעה.

8. מינוי מהנדסת העירייה הגב' טלי שמחה אלקיים כנציגת העירייה לרשות נחל הירקון.

מר יצחק רוכברגר: מינוי מהנדסת העירייה, גב' טלי שמחה, כנציגת העירייה לרשות נחל הירקון. הליך טכני. מי בעד? אין מתנגדים. תודה רבה.

החלטה מספר 304: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי מהנדסת העירייה הגב' טלי שמחה אלקיים כנציגת העירייה לרשות נחל הירקון.

9. אישור המליאה לחבר המועצה דוד יצחק כחבר בוועדות במקומה של נעמי זהר.

1. ועדה לקידום מעמד הילד.
2. ועדת קניות.
3. ועדה לשימור אתרים.
4. ועדת ביקורת.
5. ועדת כספים.
6. ועדת מכרזים.
7. ועדת חזות העיר.
8. ועדת תמיכות.

מר יצחק רוכברגר: אישור המליאה לחבר המועצה דוד יצחק, להיות חבר בוועדות במקומה של נעמי זהר. להלן הוועדות: ועדה לקידום מעמד הילד, ועדת קניות, ועדה לשימור אתרים, ועדת ביקורת, ועדת כספים, ועדת מכרזים, ועדת חזות העיר, ועדת תמיכות. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 305: הוחלט לאשר פה אחד את חבר המועצה דוד יצחק

כחבר בוועדות במקומה של נעמי זהר:

1. ועדה לקידום מעמד הילד.
2. ועדת קניות.
3. ועדה לשימור אתרים.
4. ועדת ביקורת.
5. ועדת כספים.
6. ועדת מכרזים.
7. ועדת חזות העיר.
8. ועדת תמיכות.

מר דוד יצחק: יש ועדת משנה, אני ביקשתי שפיפו ייכנס במקומי.

מר יצחק רוכברגר: אני יודע, אנחנו נקיים על זה דיון. זה החלפה.

מר מאיר דורון: זה ועדת בניין עיר, זה לא שייך לכאן.

10. אישור הקצאת גן התאנה למתנ"סים. מצ"ב פרוטוקול ועדת ההקצאות קרקע.

מר יצחק רוכברגר: אישור הקצאת גן התאנה למתנ"ס. למעשה, אני

רוצה לאשר את הפרוטוקול של ועדת ההקצאות בנושא הזה. מדובר על

הקצאת הגן למשך שנה לפעילות במתנ"ס, זו פעילות דתית במתנ"ס אלי כהן.

מצורף הפרוטוקול של זה. מי בעד?

גב' נורית אבנר: זה סעיף 1.

מר יצחק רוכברגר: כן, זה הליך טכני. תודה רבה. אין נמנעים, אין נגד.

החלטה מספר 306: הוחלט לאשר פה אחד את הקצאת גן התאנה

למתנ"סים, כפי שהומלץ בוועדת הקצאות קרקע מתאריך 13/6/06.

מר יצחק רוכברגר: ברשותכם, את הנושא הבא של אישור פרוטוקול
ישיבה של החברה הכלכלית, אני לא מקיים על זה עכשיו את הדיון, אנחנו
נקיים על זה דיון נפרד. גם לא שונות. אני נועל את הישיבה.

טל עזגד
ע. ראש העירייה

יצחק רוכברגר
ראש העירייה

קובץ החלטות

3. אישור אימוץ רמת השרון את חצור הגלילית בהשתתפות מר שאול כמיסה ראש המועצה המקומית חצור הגלילית.

החלטה מספר 299: הוחלט לאשר פה אחד את אימוץ רמת השרון את המועצה המקומית חצור הגלילית.

4. דיווח של אורי לויין על הסכם ניהול קבוצת הכדורגל ואישור המליאה.

החלטה מספר 300: הוחלט ברוב קולות (בעד - 8; נגד - 3; נמנע - 1) לאשר את הסכם ניהול קבוצת הכדורגל. גב' אורנה אוסטפלד ומר אליעזר בר לא השתתפו בהצבעה.

5. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות.

החלטה מספר 301: הוחלט לאשר פה אחד את פרוטוקול ועדת תמיכות מיום 28.8.06.

6. ביטול פסק דין גנין בבית המשפט העליון - יוצג על ידי היועץ המשפטי עו"ד יצחק גלאור.

החלטה מספר 302: הוחלט לאשר פה אחד את הסכם הפשרה בעניין גנין, כפי שהוצג לעיל ע"י היועץ המשפטי.

7. אישור המלצות ועדה להחזר הוצאות משפט.

החלטה מספר 303: הוחלט לאשר פה אחד את המלצות הוועדה להחזר הוצאות משפט בעניין חברת המועצה גב' עליזה תמרי ומבקר העירייה מר ערן זמיר.
גב' עליזה תמרי לא השתתפה בהצבעה.

8. מינוי מהנדסת העירייה הגב' טלי שמחה אלקיים כנציגת העירייה לרשות נחל הירקון.

החלטה מספר 304: הוחלט לאשר פה אחד את מינוי מהנדסת העירייה הגב' טלי שמחה אלקיים כנציגת העירייה לרשות נחל הירקון.

9. אישור המליאה לחבר המועצה דוד יצחק כחבר בוועדות במקומה של נעמי זהר.
1. ועדה לקידום מעמד הילד.
2. ועדת קניות.
3. ועדה לשימור אתרים.
4. ועדת ביקורת.
5. ועדת כספים.
6. ועדת מכרזים.
7. ועדת חזות העיר.
8. ועדת תמיכות.

החלטה מספר 305: הוחלט לאשר פה אחד את חבר המועצה דוד יצחק כחבר בוועדות במקומה של נעמי זהר:
1. ועדה לקידום מעמד הילד.
2. ועדת קניות.
3. ועדה לשימור אתרים.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 30, מיום 3.9.2006

4.	ועדת ביקורת.
5.	ועדת כספים.
6.	ועדת מכרזים.
7.	ועדת חזות העיר.
8.	ועדת תמיכות.

10. אישור הקצאת גן התאנה למתנ"סים. מצ"ב פרוטוקול ועדת ההקצאות קרקע.

החלטה מספר 306: הוחלט לאשר פה אחד את הקצאת גן התאנה למתנ"סים, כפי שהומלץ בוועדת הקצאות קרקע מתאריך 13/6/06.